ఇంటర్నేషనల్ బై బిల్ నాలెడ్జ్ ఇన్స్టిట్యూట్

ఇంటర్నేషనల్ బైబిల్ నాలెడ్జ్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఈ పాఠాలలో లేదా మరేదైనా మూలం నుండి చెప్పబడిన వాటి యొక్క ఖచ్చితత్వాన్ని గుర్తించడానికి మీరు మీ బైబిల్‌ను అధ్యయనం చేయాలని మేము సిఫార్సు చేస్తున్నాము. ఇంటర్నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ బైబిల్ నాలెడ్జ్ (IBKI) పాఠాలలో సమర్పించబడిన "వ్యాఖ్యలు" రచయితలు లేదా కంపైలర్‌ల అభిప్రాయాలు. అభిప్రాయాలు తరచుగా ఆడియో, వీడియో మరియు ప్రింట్ పాఠాలు, అలాగే బైబిల్ వ్యాఖ్యానాలలో తమ మార్గాన్ని కనుగొంటాయి; మరియు, బోధకులు, మంత్రులు, పాస్టర్లు, పూజారులు లేదా రబ్బీల బోధనలలో. దేవుని చిత్తాన్ని వెతకడం, తెలుసుకోవడం మరియు చేయడం మీ బాధ్యత కాబట్టి మీరు వీటి యొక్క అన్ని వ్యాఖ్యలు, అభిప్రాయాలు మరియు బోధనలను ఎల్లప్పుడూ ధృవీకరించాలి. ఏదైనా బోధన యొక్క సత్యాన్ని తనిఖీ చేయడానికి, వివిధ బైబిల్ అనువాదాలను చదవండి, తెలియని పదాలు లేదా పదబంధాల అర్థాన్ని తెలుసుకోవడానికి బైబిల్ నిఘంటువులను మరియు నిఘంటువులను సంప్రదించండి. ఏదైనా నిఘంటువు నిర్వచనాలతో జాగ్రత్తగా ఉండండి, ఎందుకంటే నిఘంటువులు అసలు భాష నుండి ప్రస్తుత వాడుక వరకు పదాలు మరియు పదబంధాల అర్థాన్ని ఇస్తాయి. పదాలు మరియు పదబంధాల అర్థం కూడా కాలక్రమేణా మారుతుంది. అలాగే, అనేక గ్రీకు పదాలను ఒక పదంలోకి అనువదించవచ్చు, ఇది అసలు అర్థాన్ని వక్రీకరించవచ్చు.

బైబిల్లో వ్రాయబడినట్లుగా తన పవిత్ర వాక్యం నుండి మీతో మాట్లాడటానికి దేవుడు అనుమతించండి. IBKI మార్పు లేదా ఛార్జీ లేకుండా పూర్తిగా పాఠాలను వాణిజ్యేతర ప్రయోజనాల కోసం డౌన్‌లోడ్ చేయడానికి మరియు పునరుత్పత్తి చేయడానికి అనుమతిని మంజూరు చేస్తుంది.

ఇంటర్నేషనల్ బైబిల్ నాలెడ్జ్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఒక గుర్తింపు పొందిన సంస్థ కాదు.

రాండోల్ఫ్ డన్, అధ్యక్షుడు

రాబర్ట్ శాంటియాగో, డీన్

మా వెబ్‌సైట్ Thebibleway.net

ని సందర్శించండి vinay_coc@rediffmail.com

The Book of Daniel

Cecil N. Wright

The book of Daniel is a fascinating work. Part of it is composed of puzzling apocalyptic imagery, while other parts share with us some of the most inspiring stories in all scripture.

The book was written in two languages. Daniel 2:24b-7:28 is composed in Aramaic [or Syrian or Chaldee] and the rest of the book is in Hebrew. That fact reflects Daniel's personal history and the impact the captivity would have on the Jewish culture.

Introduction

The traditional view is that the Book of Daniel was written by Daniel himself, or else at his dictation, in the fifth century B.C. This is challenged by modern critics, however, who do not believe in predictive prophecy, for much of the second half of the book and a part of the first half consists of such. So, they suggest that it was written some time in the first half of the second century B.C. by some unknown author ascribing it to a character called Daniel, and that most of what was represented as predictive was already history-- but was not expected to be widely read soon enough to be challenged as prediction. By the same token, they question the credibility of any places where there may be problems of corroborating it with known secular history, and claim them to be only legendary. But, of course, they also seek to discredit much of the rest of the Bible on such and similar grounds.

The author of these notes believes that the traditional view has been proved much more probable than that of the skeptics, and accepts it as such. The critics render a service, however, in that they force us to investigate the grounds for our faith rather than accept it in merely credulous fashion, and to recognize any problem areas that may exist. These pertain mostly to gaps in information (characteristic of secular as well as biblical history that far back), which neither the believer nor the skeptic is in position to supply as yet. But again and again skeptics have pounced upon such as invalidating the traditional view of believers, only to have secular information discovered later to authenticate it. Some of this has been true with reference to the Book of Daniel itself. Time so far has been highly in its favor. And Daniel personally is attested by our Lord as being its author and a prophet (Matthew 24:15) So we need not hesitate to accept it as being of the earlier date, and as authentic history and predictive prophecy, whether or not we can fill in all the

ది బుక్ ఆఫ్ డేనియల్

Cecil N. Wright

డేనియల్ పుస్తకం ఒక మనోహరమైన పని. దానిలో కొంత భాగం అస్పష్టమైన అపోకలిప్టిక్ చిత్రాలతో కూడి ఉంటుంది, ఇతర భాగాలు అన్ని గ్రంథాలలోని కొన్ని అత్యంత ఉత్తేజకరమైన కథలను మాతో పంచుకుంటాయి.

ఈ పుస్తకం రెండు భాషల్లో వ్రాయబడింది. డేనియల్ 2:24b-7:28 అరామిక్ [లేదా సిరియన్ లేదా కల్దీ]లో కంపోజ్ చేయబడింది మరియు మిగిలిన పుస్తకం హీబ్రూలో ఉంది. ఆ వాస్తవం డేనియల్ యొక్క వ్యక్తిగత చరిత్రను మరియు బందిఖానా యూదు సంస్కృతిపై చూపే ప్రభావాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది.

పరిచయం

సాంప్రదాయ దృక్పథం ఏమిటంటే, డేనియల్ బుక్ ఆఫ్ డేనియల్ స్వయంగా రాశారు, లేకుంటే అతని ఆదేశానుసారం, క్రీస్తుపూర్వం ఐదవ శతాబ్దంలో దీనిని ఆధునిక విమర్శకులు సవాలు చేశారు, అయితే, వారు అంచనా వేసే జోస్యాన్ని విశ్వసించరు, రెండవ సగం వరకు పుస్తకం మరియు మొదటి సగం భాగం అలాంటి వాటిని కలిగి ఉంటుంది. కాబట్టి, వారు దీనిని కొంత సమయం BC రెండవ శతాబ్దం మొదటి అర్ధ భాగంలో డానియల్ అనే పాత్రకు ఆపాదిస్తూ కొంతమంది తెలియని రచయిత వ్రాసారని మరియు అంచనాగా సూచించబడిన వాటిలో చాలావరకు ఇప్పటికే చరిత్ర అని వారు సూచిస్తున్నారు-- కానీ ఊహించలేదు. అంచనాగా సవాలు చేయబడేంత త్వరగా విస్తృతంగా చదవబడుతుంది. అదే టోకెన్ ద్వారా, తెలిసిన లౌకిక చరిత్రతో ధృవీకరించడంలో సమస్యలు ఉన్న ఏవైనా ప్రదేశాల విశ్వసనీయతను వారు ప్రశ్నిస్తారు మరియు వాటిని పురాణగాథలు మాత్రమే అని పేర్కొన్నారు. కానీ, వాస్తవానికి,

ఈ గమనికల రచయిత సంశయవాదుల కంటే సాంప్రదాయ దృక్పథం చాలా సంభావ్యంగా నిరూపించబడిందని నమ్ముతారు మరియు దానిని అంగీకరించారు. విమర్శకులు ఒక సేవను అందిస్తారు, అయితే, వారు మన విశ్వాసాన్ని కేవలం నమ్మదగిన పద్ధతిలో అంగీకరించడం కంటే మన విశ్వాసానికి సంబంధించిన ఆధారాలను పరిశోధించమని మరియు ఉనికిలో ఉన్న ఏవైనా సమస్యాత్మక ప్రాంతాలను

gaps of the former or understand all of the latter. Specific problem areas with which we might be concerned will, however, for the most part be noticed in connection with a summary outline of the book itself rather than here.

The book consists of 12 chapters, the first of which is an introduction to the entire document. The first six chapters are of historical incidents relating to Daniel and three friends who were taken into Babylonian captivity from Judah, and are written in the third person. The last six chapters, written mostly in the first person, record various dreams of Daniel (and sometimes their interpretation) pertaining (1) to different nations and empires affecting the history of Israel, and likewise (2) to a kingdom God was to establish that would stand forever, whereas the others would be destroyed. The first six are essential to making the latter six intelligible. For some reason, however, not explained in the test, totally unrelated to any structural distinction, and for which no completely satisfactory explanation has been offered, Chapter 2:4b through Chapter 7 is written in Aramaic (or, Syrian or Chaldee), the language of the land of their captivity, and the remainder in Hebrew, their native language. The Book of Ezra, addressed to exiles returned to Judea, is likewise so written -- Chapter 4:8 through 6:18 and 7:12-26, in Aramaic.) Adam Clarke, however, fairly plausibly says of Daniel: "As the Chaldeans had a particular interest both in the history and prophecies from chap. ii. 4 to the end of chap. vii., the whole is written in Chaldee; but as the prophecies which remain concern times posterior to the Chaldean monarchy, and principally relate to the Church and people of God generally, they are written in the Hebrew language, this being the tongue in which God chose to reveal all his counsels given under the Old Testament relative to the New."

In regard to the purpose of the Book of Daniel, Ellicott's Commentary on the Whole Bible seems very appropriately to state in part as follows: "In the first place it is essential to complete the continuity of revelation. At the time of the Exile the Israelite had before him the Law, the Prophets, and the Sacred Books so far as they had been received into the canon. These were sufficient to teach him the will of God, the certainty of return from Exile, and the coming of the Messiah. But, as stated above [but not included in this quotation], it might have been supposed that the Messianic days were to appear immediately after the return from the Exile. The book of Daniel corrects this impression, and prepares Israel for the period that is to intervene between the close of the Captivity and the advent of the Messiah. Those glorious days cannot come till a period has been passed far darker than any that has been yet known. In fact, just as the writings of Isaiah and Jeremiah led the Israelite to expect a captivity, so those of Daniel prompted him to look for a period of persecution after the return from Exile; but at the

గుర్తించమని బలవంతం చేస్తారు. ఇవి ఎక్కువగా సమాచారంలోని అంతరాలకు సంబంధించినవి (లౌకిక మరియు బైబిల్ చరిత్ర యొక్క విశిష్టత చాలా కాలం క్రితం), విశ్వాసి లేదా సంశయవాది ఇంకా సరఫరా చేసే స్థితిలో లేరు. కానీ మళ్లీ మళ్లీ సంశయవాదులు విశ్వాసుల యొక్క సాంప్రదాయ దృక్పథాన్ని చెల్లుబాటు చేయకుండా చేయడం వంటి వాటిపైకి దూసుకెళ్లారు, దానిని ప్రామాణీకరించడానికి తరువాత కనుగొనబడిన లౌకిక సమాచారం మాత్రమే. బుక్ ఆఫ్ డేనియల్‌కు సంబంధించి కూడా వీటిలో కొన్ని నిజం. ఇప్పటివరకు సమయం చాలా అనుకూలంగా ఉంది. మరియు డేనియల్ వ్యక్తిగతంగా మన ప్రభువు ద్వారా దాని రచయిత మరియు ప్రవక్తగా ధృవీకరించబడ్డాడు (మత్తయి 24:15) కాబట్టి మనం దానిని పూర్వ కాలానికి చెందినదిగా మరియు ప్రామాణికమైన చరిత్రగా మరియు అంచనా వేసే ప్రవచనంగా అంగీకరించడానికి వెనుకాడాల్సిన అవసరం లేదు. పూర్వం యొక్క అన్ని అంతరాలలో లేదా చివరిదంతా అర్థం చేసుకోండి. మేము ఆందోళన చెందే నిర్దిష్ట సమస్య ప్రాంతాలు, అయితే, చాలా వరకు ఇక్కడ కాకుండా పుస్తకం యొక్క సారాంశ రూపురేఖలకు సంబంధించి గుర్తించబడతాయి.

పుస్తకంలో 12 అధ్యాయాలు ఉన్నాయి, వాటిలో మొదటిది మొత్తం పత్రానికి పరిచయం. మొదటి ఆరు అధ్యాయాలు డేనియల్ మరియు యూదా నుండి బాబిలోనియన్ చెరలోకి తీసుకున్న ముగ్గురు స్నేహితులకు సంబంధించిన చారిత్రక సంఘటనలు మరియు మూడవ వ్యక్తిలో వ్రాయబడ్డాయి. చివరి ఆరు అధ్యాయాలు, ఎక్కువగా మొదటి వ్యక్తిలో వ్రాయబడ్డాయి, డేనియల్ యొక్క వివిధ కలలను (మరియు కొన్నిసార్లు వారి వివరణ) (1) ఇజ్రాయెల్ చరిత్రను ప్రభావితం చేసే వివిధ దేశాలు మరియు సామ్రాజ్యాలకు సంబంధించినవి, అలాగే (2) దేవుడు రాజ్యాన్ని స్థాపించాలి అది ఎప్పటికీ నిలిచి ఉంటుంది, అయితే ఇతరులు నాశనం చేయబడతారు. తరువాతి ఆరింటిని అర్థమయ్యేలా చేయడానికి మొదటి ఆరు అవసరం. కొన్ని కారణాల వల్ల, అయితే, పరీక్షలో వివరించబడలేదు, ఏ నిర్మాణాత్మక భేదానికి పూర్తిగా సంబంధం లేదు మరియు దీని కోసం పూర్తిగా సంతృప్తికరమైన వివరణ ఇవ్వబడలేదు, అధ్యాయం 2: 4b నుండి 7వ అధ్యాయం వరకు అరామిక్ (లేదా, సిరియన్ లేదా కల్దీ), వారి బందిఖానాలో ఉన్న దేశం యొక్క భాష మరియు మిగిలినది వారి స్థానిక భాష అయిన హీబ్రూలో వ్రాయబడింది. యూదయాకు తిరిగి వచ్చిన ప్రవాసులను ఉద్దేశించి ఎజ్రా పుస్తకం కూడా అలానే వ్రాయబడింది -- అధ్యాయం 4:8 నుండి 6:18

same time they comforted him with the assurance that the duration of the persecution would be no greater than the mercy of God would enable its servants to bear." And after discussing two more reasons, he summarizes with a single sentence, as follows: "It may therefore be said that the object of the Book of Daniel is (1) to supply a missing link in the chain of the continuity of revelation [as discussed in the foregoing quotation]; (2) to support Israel amidst the doubts and fears occasioned by the Exile; (3) to reveal to a polytheistic nation [the Babylonians] the eternal power of the One true God" -- hence, exhibiting a "missionary character," as Ellicott had previously expressed it.

To some extent, Daniel was to the Old Testament what Revelation is to the New Testament. In fact, some of the symbolism of the latter is drawn from the former. Also, while the greater part of Revelation is apocalyptic in nature, a part of Daniel is also. In fact, it appears to have set the tone for a rash of uninspired apocalypses in troublesome times from the second century B.C. through the second century A.D.

Only a chapter-by-chapter summary or overview will now be given, except as explanatory notes may seem necessary for clarity, or proper understanding, or special emphasis.

Chapter 1

NEBUCHADNEZZAR

Chapter 1: In the third year of the reign of Jehoiakim king of Judah (607 B.C.), Nebuchadnezzar king of Babylon came to Jerusalem and besieged it. Among the captives taken (606 B.C.) were Daniel and three companions of "the seed royal and of the nobles," who were given special training for service in Nebuchadnezzar's court and government, and found great favor with the king notwithstanding their independence and loyalty to God. Daniel continued "even unto the first year of king Cyrus" (536 B.C., after the Babylonian kingdom had fallen to the Medes and Persians in 538 B.C.). In fact, mention is even made of a vision received by Daniel in "the third year of Cyrus king of Persia" (10:1), which means he was still alive in 534 or 533 B.C. but does not necessarily mean he was still a part of the government then. He had continued through the reigns of the Babylonian kings Nebuchadnezzar (605-562 B.C.), Evil-Merodach (562-560 B.C.), Negriglissar (560-? B.C.), Nabonidus (55-538 B.C.), and Belshazzar (son of Nabonidus and co-regent, who was slain in 538 B.C.); then through the reign of Darius the Mede (538-536 B.C.) and into the reign of Cyrus the Persian over Babylon (536-530 B.C.) -- more than 70 years. (For the latter, see 5:31; 6:28.)

మరియు 7:12-26 వరకు, అరామిక్‌లో.) అయితే, ఆడమ్ క్లార్క్, డేనియల్ గురించి చాలా స్పష్టంగా చెప్పాడు: " కల్దీయులు చరిత్ర మరియు ప్రవచనాలలో అధ్యాయం ii. 4 నుండి అధ్యాయం vii చివరి వరకు ప్రత్యేక ఆసక్తిని కలిగి ఉన్నారు, మొత్తం కల్దీ భాషలో వ్రాయబడింది; కానీ కల్దీయన్ రాచరికం వెనుక ఉన్న కాలానికి సంబంధించిన ప్రవచనాలు మరియు ప్రధానంగా ఉన్నాయి. చర్చికి మరియు దేవుని ప్రజలకు సాధారణంగా సంబంధించినవి, అవి హీబ్రూ భాషలో వ్రాయబడ్డాయి, కొత్త నిబంధనకు సంబంధించి పాత నిబంధన క్రింద ఇవ్వబడిన అన్ని సలహాలను దేవుడు వెల్లడించడానికి ఎంచుకున్న భాష ఇదే."

ఇంతవరకు తెలిసిన దానికంటే చాలా చీకటిగా గడిచే వరకు ఆ అద్భుతమైన రోజులు రావు. వాస్తవానికి, యెషయా మరియు యిర్మీయా యొక్క రచనలు ఇశ్రాయేలీయులు చెరను ఆశించేలా నడిపించినట్లే, దానియేలు ప్రవాసం నుండి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత హింసను ఎదుర్కొనేందుకు అతనిని ప్రేరేపించారు; కానీ అదే సమయంలో, హింస యొక్క వ్యవధి దాని సేవకులను భరించగలిగే దేవుని దయ కంటే గొప్పది కాదనే హామీతో వారు అతనిని ఓదార్చారు." మరియు మరో రెండు కారణాలను చర్చించిన తర్వాత, అతను ఈ క్రింది విధంగా ఒకే వాక్యంతో సంగ్రహించాడు. : "అందువలన బుక్ ఆఫ్ డేనియల్ యొక్క ఉద్దేశ్యం (1) ద్యోతకం యొక్క కొనసాగింపు యొక్క గొలుసులో తప్పిపోయిన లింక్‌ను అందించడం అని చెప్పవచ్చు [ముందు ఉల్లేఖనలో చర్చించినట్లు]; (2) ప్రవాసం వల్ల కలిగే సందేహాలు మరియు భయాల మధ్య ఇజ్రాయెల్‌కు మద్దతు ఇవ్వడం;

కొంతమేరకు, డేనియల్ పాత నిబంధనకు, కొత్త నిబంధనకు ప్రకటన ఏవిధంగా ఉందో. వాస్తవానికి, చివరిదాని యొక్క కొన్ని ప్రతీకవాదం మునుపటి నుండి తీసుకోబడింది. అలాగే, ప్రకటనలో ఎక్కువ భాగం అపోకలిప్టిక్ స్వభావం కలిగి ఉండగా, డేనియల్‌లో కొంత భాగం కూడా ఉంది. వాస్తవానికి, ఇది రెండవ శతాబ్దం BC నుండి రెండవ శతాబ్దం AD వరకు సమస్యాత్మక సమయాలలో ప్రేరణ లేని అపోకలిప్స్ యొక్క టోన్‌ను సెట్ చేసినట్లు కనిపిస్తుంది.

స్పష్టత, లేదా సరైన అవగాహన లేదా ప్రత్యేక ప్రాధాన్యత కోసం వివరణాత్మక గమనికలు అవసరమని అనిపించవచ్చు తప్ప, అధ్యాయాల వారీగా సారాంశం లేదా స్థూలదృష్టి మాత్రమే ఇప్పుడు ఇవ్వబడుతుంది.

Nebuchadnezzar was the son of Nabopolassar, the first king of the Chaldean Dynasty (625-605 B.C.), and served as leader of his father's armies in the last years of the latter's life. He had also married a daughter of Cyaxares, king of the Medes, with whom his father had made an alliance that was very important politically. Evil-Merodach, mentioned above as his successor, was his son. Belshazzar, also mentioned above as his last successor, was not his son, though he was referred to as Belshazzar's father (5:2, 11, 18). That may have been only in the sense of his being his most distinguished predecessor, not an ancestor. However, his father, Nabonidus, seems to have married a daughter of Nebuchadnezzar, but after Nabonidus had become king and Belshazzar was already an adult. So, he would have been a step-grandson of Nebuchadnezzar, and in that sense Nebuchadnezzar may have been called his farther.

The foregoing name Belshazzar is not to be confused with Belteshazzar, the Chaldean name given to Daniel. The three Jewish companions of Daniel -- Hananiah, Mishael, and Azariah -- were also giver the names of Shadrach, Meshach, and Abed-nego.

Chapter 2: In the second year of Nebuchadnezzar's reign, he had a disturbing dream that he could not remember, and Daniel both revealed the dream and its interpretation as received by him in a vision of the night. It was of a great image, with a head of gold, breast and arms of silver, belly and thighs of brass, legs of iron and feet part iron and part clay; and a stone was cut out of a mountain without hands, which smote the image upon its feet and broke all of its parts in pieces that became as chaff and were carried away by the wind, with the stone becoming a great mountain that filled the whole earth. The image represented four successive world kingdoms or empires -- Babylonian (headed by Nebuchadnezzar), Medo-Persian, Grecian, and Roman -- each successor having overcome its predecessor and made it a part of itself. And the stone symbolized a kingdom which the God of heaven would establish and that would never be destroyed but would break in pieces and consume all the other kingdoms depicted -- by doing so to the last one.

Chapter 3: Nebuchadnezzar the king made a huge image of gold, set it up on the plain of Dura in the province of Babylon, invited all the notables of his kingdom to be present for its dedication, and commanded all present to fall down at the sound of music and to worship the golden image or else in the same hour be cast into a burning fiery furnace. Daniel's three friends refused to comply and were cast into the fiery furnace heated seven times hotter than customary, but were joined by an angel and delivered without harm, resulting in their promotion in the kingdom and a decree by Nebuchadnezzar against anybody saying anything against their God. (Daniel himself is not

1 వ అధ్యాయము

నెబుచాడ్నెజర్

అధ్యాయం 1: యూదా రాజు యెహోయాకీమ్ పరిపాలన యొక్క మూడవ సంవత్సరంలో (క్రీ.పూ. 607), బాబిలోన్ రాజు నెబుచాడ్నెజార్ జెరూసలేంకు వచ్చి దానిని ముట్టడించాడు. బందీలుగా (క్రీ.పూ. 606) బంధించబడిన వారిలో డేనియల్ మరియు ముగ్గురు "రాచరికపు సంతతి మరియు ప్రభువుల" ముగ్గురు సహచరులు ఉన్నారు, వీరికి నెబుచాడ్నెజార్ యొక్క ఆస్థానంలో మరియు ప్రభుత్వంలో సేవ కోసం ప్రత్యేక శిక్షణ ఇవ్వబడింది మరియు వారి స్వాతంత్ర్యం మరియు విధేయత ఉన్నప్పటికీ రాజు పట్ల గొప్ప అనుగ్రహాన్ని పొందారు. దేవుడు. డేనియల్ "కింగ్ సైరస్ యొక్క మొదటి సంవత్సరం వరకు" కొనసాగాడు (536 BC, బాబిలోనియన్ రాజ్యం 538 BCలో మేడీస్ మరియు పర్షియన్ల చేతిలో పడిపోయిన తర్వాత). వాస్తవానికి, "పర్షియా రాజు సైరస్ యొక్క మూడవ సంవత్సరం" (10:1)లో డేనియల్ అందుకున్న దర్శనం గురించి కూడా ప్రస్తావించబడింది, అంటే అతను 534 లేదా 533 BCలో ఇంకా జీవించి ఉన్నాడని అర్థం కాని అతను ఇంకా జీవించి ఉన్నాడని అర్థం కాదు. అప్పుడు ప్రభుత్వంలో భాగం. అతను బాబిలోనియన్ రాజులు నెబుచాడ్నెజార్ (605-562 BC), ఈవిల్-మెరోడాచ్ (562-560 BC), నెర్గ్లిస్సార్ (560-? BC), నబోనిడస్ (55-538 BC), మరియు బెల్షాజ్జార్ (నబోనిడస్ కుమారుడు) పాలనలో కొనసాగాడు. మరియు సహ రీజెంట్, 538 BCలో చంపబడ్డాడు); తర్వాత డారియస్ ది మేడ్ (538-536 BC) మరియు బాబిలోన్‌పై పర్షియన్ సైరస్ (536-530 BC) పాలనలో -- 70 సంవత్సరాలకు పైగా. (తరువాతి కోసం, 5:31; 6:28 చూడండి.)

నెబుచాడ్నెజ్జార్ కల్దీయన్ రాజవంశం (625-605 BC) యొక్క మొదటి రాజు అయిన నబోపోలాస్సార్ కుమారుడు మరియు తరువాతి జీవితపు చివరి సంవత్సరాల్లో అతని తండ్రి సైన్యానికి నాయకుడిగా పనిచేశాడు. అతను మేడియస్ రాజు సైక్సారెస్ కుమార్తెను కూడా వివాహం చేసుకున్నాడు, అతని తండ్రి రాజకీయంగా చాలా ముఖ్యమైన పొత్తు పెట్టుకున్నాడు. అతని వారసుడిగా పైన పేర్కొన్న ఈవిల్-మెరోడాచ్ అతని కుమారుడు. అతని చివరి వారసుడిగా పైన పేర్కొన్న బెల్షస్జర్ అతని కుమారుడు కాదు, అయినప్పటికీ అతన్ని బెల్షస్జర్ తండ్రిగా సూచిస్తారు (5:2, 11, 18). అది అతని పూర్వీకుడు కాదు, అతని అత్యంత విశిష్టమైన పూర్వీకుడు అనే అర్థంలో

mentioned in this connection. It may be that his duties required that he be elsewhere instead of present at this occasion.) The date for the foregoing is not stated.

Chapter 4: Nebuchadnezzar had another disturbing dream which no one but Daniel could interpret. It was of a mighty tree commanded to be hewn down and destroyed except its stump and roots, amidst tender grass and beasts of the field, and be wet with the dew of heaven for seven years. The tree represented the king himself, who would become insane and be driven from men, his dwelling to be with the beasts of the field, where he would eat grass as an ox and be wet with the dew of heaven, for seven years, till he should know "that the Most High ruleth in the kingdom of men, and giveth it to whomsoever he will." The command to leave the stump and roots of the tree meant that the kingdom would be sure to Nebuchadnezzar "after that thou shalt have known that the heavens do rule."

The foregoing is also undated, but within a year it began to come to pass. Walking in the royal palace of Babylon, Nebuchadnezzar said: "Is not this great Babylon, which I have built for my royal dwelling-place, by the might of my power and for the glory of my majesty?" While the word was yet in his mouth, a voice came from heaven: "O king Nebuchadnezzar, to thee it is spoken: The kingdom is departed from thee: and thou shalt be driven from men; and thy dwelling place shall be with the beasts of the field; thou shalt be made to eat grass as oxen; and seven times shall pass over thee; until thou know that the Most-High ruleth in the kingdom of men, and giveth it to whomsoever he will." In that same hour he was driven from men. His hair grew like eagles’ feathers, and his nails like birds’ claws.

At the end of the time designated, his understanding returned and he acknowledged and extolled the God of heaven -- among other things saying "all his works are truth, and his ways justice; and those that walk in pride he is able to abase" (v. 37). His kingdom was also restored to its former glory, "and excellent greatness was added unto" him (v. 36). In all, he reigned 43 years (605-562 B.C.).

Chapter 5: Belshazzar, step-grandson of Nebuchadnezzar and last Chaldean king of Babylon, made a great feast for a thousand of his lords -- which we know from other sources to have been in the year 538 B.C. While drinking wine before his guests, he commanded that the gold and silver vessels which his "father" Nebuchadnezzar had taken from the temple in Jerusalem be brought; and he and his lords, his wives and his concubines, drank from them while praising "the gods of gold, and of silver, of brass, of iron, of wood, and of stone" -- an obviously deliberate act of scorn and defiance against the God of heaven and of the Jews. "In the same hour came forth the fingers of a man’s hand, and wrote over against the candlestick upon the

మాత్రమే కావచ్చు. అయితే, అతని తండ్రి, నబోనిడస్, నెబుచాడ్నెజ్జార్ కుమార్తెను వివాహం చేసుకున్నట్లు తెలుస్తోంది, కానీ నబోనిడస్ రాజు అయిన తర్వాత మరియు బెల్షజార్ అప్పటికే పెద్దవాడు. కాబట్టి, అతను నెబుచాడ్నెజార్ యొక్క సవతి మనవడు,

పైన పేర్కొన్న బెల్షస్సరు అనే పేరు దానియేలుకు పెట్టబడిన కల్దీయుల పేరు అయిన బెల్టెషాజరుతో అయోమయం చెందకూడదు. డేనియల్ యొక్క ముగ్గురు యూదు సహచరులు -- హనన్యా, మిషాయేల్ మరియు అజర్యా -- షద్రక్, మేషాక్ మరియు అబేద్-నెగో అనే పేర్లను కూడా ఇచ్చారు.

అధ్యాయం 2: నెబుచాడ్నెజ్జార్ పాలన యొక్క రెండవ సంవత్సరంలో, అతను గుర్తుంచుకోలేని కలతపెట్టే కల వచ్చింది, మరియు డేనియల్ ఇద్దరూ కల మరియు దాని వివరణను రాత్రి దర్శనంలో అతనికి అందినట్లు వెల్లడించాడు. అది బంగారు తల, రొమ్ము మరియు చేతులు వెండి, బొడ్డు మరియు తొడలు ఇత్తడి, కాళ్ళు ఇనుము మరియు పాదాలు భాగం ఇనుము మరియు కొంత భాగం మట్టితో ఒక గొప్ప చిత్రం; మరియు చేతులు లేకుండా ఒక పర్వతం నుండి ఒక రాయి కత్తిరించబడింది, అది విగ్రహాన్ని దాని పాదాలకు కొట్టింది మరియు దాని భాగాలన్నింటినీ ముక్కలుగా చేసి, గాలికి దూరంగా తీసుకువెళ్లింది, ఆ రాయి మొత్తం నిండిన గొప్ప పర్వతంగా మారింది. భూమి. ఈ చిత్రం నాలుగు వరుస ప్రపంచ రాజ్యాలు లేదా సామ్రాజ్యాలను సూచిస్తుంది -- బాబిలోనియన్ (నెబుచాడ్నెజార్ నేతృత్వంలో), మాదీ-పర్షియన్, గ్రీషియన్ మరియు రోమన్ -- ప్రతి వారసుడు దాని పూర్వీకులను అధిగమించి, దానిని తనలో భాగంగా చేసుకున్నాడు.

అధ్యాయం 3: నెబుచాడ్నెజార్ రాజు బంగారంతో ఒక భారీ ప్రతిమను తయారు చేసి, దానిని బాబిలోన్ ప్రావిన్స్‌లోని దురా మైదానంలో నెలకొల్పాడు, తన రాజ్యానికి చెందిన ప్రముఖులందరినీ దాని ప్రతిష్ఠాపనకు హాజరుకావాలని ఆహ్వానించాడు మరియు అక్కడ ఉన్న వారందరినీ పడిపోవాలని ఆదేశించాడు. సంగీతం యొక్క ధ్వని మరియు బంగారు ప్రతిమను ఆరాధించడం లేదా అదే గంటలో మండే మండుతున్న కొలిమిలో వేయబడుతుంది. డేనియల్ ముగ్గురు స్నేహితులు అంగీకరించడానికి నిరాకరించారు మరియు ఆచారం కంటే ఏడు రెట్లు ఎక్కువ వేడిచేసిన మండుతున్న కొలిమిలోకి విసిరివేయబడ్డారు, కానీ ఒక దేవదూతతో చేరారు మరియు హాని లేకుండా పంపిణీ చేయబడ్డారు,

plaster of the wall of the king's palace." The king saw the hand that wrote, though he could not read what was written, and he was so frightened that "the joints of his loins were loosed, and his knees smote one against the other." Speaking to the wise men of Babylon, he promised anyone who would read and interpret the handwriting that he would be made "the third ruler in the kingdom" -- his father, Nabonidus, being first though in retirement the previous several years , and himself second as co-regent. But when no one could either read or interpret the writing, and not only the king was greatly troubled but his lords likewise were perplexed, the queen (likely the stepmother of Belshazzar), upon hearing about the matter, came into the banquet house and bade the king to be no longer troubled but to send for Daniel, who had served Nebuchadnezzar in such a capacity and would now "show the interpretation" for Belshazzar. When Daniel was brought, and though he interpreted the dream unfavorably as meaning, "God has numbered thy kingdom, and brought it to an end; thou art weighed in the balances, and found wanting; thy kingdom is divided, and given to the Medes and Persians," Belllshazzar nevertheless commanded that Daniel be clothed in purple, an chain of gold put about his neck, and proclamation made that he should be third ruler in the kingdom. That night, however, was fateful. For in it Belshazzar was slain, and "Darius the Mede received the kingdom" (vs. 30-31).

The identity of "Darius the Mede" has posed a problem for scriptorians and historians. Darius was a quite common Persian name. But in this instance he is called "the Mede" as if to distinguish him from other rulers by the name of Darius. It occurs again in 11:1, and in 9:1, where he is called "Darius the son of Ahasuerus, of the seed of the Medes, who was made king over the Chaldeans." And the apochryphal book Tobit speaks of "Ahasuerus king of Media," who had a part in the destruction of Nineveh (14:15). The Ahasuerus of these references, however, is thought not to be the Ahasuerus of the Book of Esther, who reigned over Persia and Media (1:1-3), and is believed to have been the Persian king Xerxes I of history (486-465 B.C.). The latter was a son of Darius I, the Great (522-486 B.C.), mentioned in Ezra 4:5; 5:6-7; 6:1; Haggai 1:1; Zechariah 1:1, and of Atossa, daughter of Cyrus II, the Great (559-530 B.C.), mentioned in 2 Chronicles 36:22-23; Ezra 1:1-4, 7-8; 5:13-17; 6:3; Isaiah 44:28; 45:1; Daniel 1:21; 6:28; 10:1 -- both of whom were Persian kings. For a time after the alliance of the Medes and Persians, the Medes were the stronger and their name mentioned first, but in the days of Cyrus the Great the Persians came to be stronger and their name mentioned first, as in the Book of Esther.

Since we have only bits and pieces of information in both scripture and secular history, and not enough in some instances to piece them together satisfactorily, human

ఫలితంగా వారు రాజ్యంలో పదోన్నతి పొందారు మరియు ఎవరైనా తమ దేవునికి వ్యతిరేకంగా ఏదైనా మాట్లాడితే నెబుచాడ్నెజ్జార్ డిక్రీ చేశారు. . (ఈ విషయంలో డేనియల్ స్వయంగా ప్రస్తావించబడలేదు. అతని విధులకు అతను ఈ సందర్భంగా హాజరు కాకుండా వేరే చోట ఉండవలసి ఉంటుంది.) పైన పేర్కొన్న తేదీ పేర్కొనబడలేదు.

అధ్యాయం 4: నెబుచాడ్నెజార్‌కు మరొక కలతపెట్టే కల వచ్చింది, దానిని డేనియల్ తప్ప ఎవరూ అర్థం చేసుకోలేరు. లేత గడ్డి మరియు పొలంలోని క్రూరమృగాల మధ్య దాని మొద్దు మరియు వేర్లు తప్ప నరికివేయబడాలని మరియు నాశనం చేయబడాలని మరియు ఏడు సంవత్సరాలు ఆకాశ మంచుతో తడిగా ఉండాలని ఆజ్ఞాపించబడిన బలమైన చెట్టు. ఆ చెట్టు రాజుకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది, అతను పిచ్చివాడిగా మరియు మనుష్యుల నుండి తరిమివేయబడ్డాడు, అతని నివాసం పొలంలోని జంతువులతో ఉంటుంది, అక్కడ అతను ఎద్దులాగా గడ్డి తింటాడు మరియు స్వర్గం యొక్క మంచుతో తడిగా ఉంటాడు, ఏడు సంవత్సరాల వరకు. "మనుష్యుల రాజ్యాన్ని సర్వోన్నతుడు పరిపాలిస్తాడని మరియు అతను కోరుకున్న వారికి దానిని ఇస్తాడు" అని అతను తెలుసుకోవాలి. చెట్టు యొక్క మొద్దు మరియు మూలాలను విడిచిపెట్టమని ఆజ్ఞ అంటే నెబుచాడ్నెజార్‌కు రాజ్యం ఖచ్చితంగా ఉంటుందని "ఆ తర్వాత ఆకాశాలు పాలించాయని మీరు తెలుసుకుంటారు."

పైన పేర్కొన్నది కూడా తేదీ లేదు, కానీ ఒక సంవత్సరంలోనే అది అమలులోకి రావడం ప్రారంభమైంది. బాబిలోన్ రాజభవనంలో నడుస్తూ, నెబుచాడ్నెజ్జార్ ఇలా అన్నాడు: "నా శక్తితో మరియు నా మహిమ యొక్క మహిమతో నేను నా రాజ నివాస స్థలం కోసం నేను నిర్మించిన గొప్ప బాబిలోన్ కాదా?" ఆ మాట అతని నోటిలో ఉండగానే, పరలోకం నుండి ఒక స్వరం వినిపించింది: "ఓ రాజా నెబుకద్నెజార్, ఇది నీకు చెప్పబడింది: రాజ్యం నీ నుండి వెళ్ళిపోయింది, మరియు నీవు మనుష్యుల నుండి వెళ్ళగొట్టబడతావు, మరియు నీ నివాస స్థలం మృగాలతో ఉంటుంది. మనుష్యుల రాజ్యాన్ని సర్వోన్నతుడు పరిపాలిస్తున్నాడని మరియు తనకు నచ్చినవారికి దానిని ఇస్తాడు అని మీరు తెలుసుకునే వరకు, మీరు ఎద్దుల వలె గడ్డిని తినేలా చేస్తారు; మరియు ఏడు సార్లు నిన్ను దాటిపోతుంది." అదే గంటలో అతను మనుషుల నుండి వెళ్ళగొట్టబడ్డాడు. అతని

speculation has been both rife and contradictory. A quite widely accepted view is that Darius the Mede and Cyrus the Great were one and the same, sometimes called by one name and sometimes by the other. It is based mainly upon the fact that Mandane, daughter of Astyages, king of the Medes (585-550 B.C.), married Cambyses I, king of the Persians (600-559 B.C.), and that Cyrus II, king of Persia (559-530 B.C.), was their son, half Persian and half Mede. This is believed, therefore, to mean that when he was called Darius he was also designated as the Mede in order to distinguish him from other kings of Persia who were named Darius but were not of Median as well as Persian extraction. This view likewise considers Ahasuerus in Daniel 9:1, father of Darius, to be another name of Astyages, the Median grandfather of Cyrus the Great, which seems to be correct. In fact, it all seems quite plausible, except for one thing: it does not take care of the distinction made by Daniel between the reign of Darius (the Mede) and the reign of Cyrus the Persian (6:28), with the former seeming to precede the latter.

Some would like to dismiss Daniel’s information as being inaccurate, and that there just was not any Darius the Mede -- since none is mentioned by that name in secular history. However, Daniel’s position was such that he should have known better than his critics can know at the present time with only the bits of information that have come down to us to piece together. And there is yet another possibility highly worthy of consideration.

First, the ancient historians Xenophon, Herodotus, and Berosus are said to have related the fall of Babylon thus: "Cyrus diverted the Euphrates into a new channel, and, guided by two deserters, marched by the dry bed into the city, while the Babylonians were carousing at a feast of their gods." Second, inscriptions found in comparatively recent times are said to state that the Persian army under Gobryas took Babylon without a battle, that he killed the son of the king (who was Belshazzar, and co-regent), and that Cyrus entered later. Third, Darius is thought by many to have been Gobryas, who was named in Babylonian tablets as conqueror of Babylon; for Josephus says this Darius was the son of Astyages (who was a Mede), and had another name among the Greeks (Antiquities, X, 11:4). Also in the same connection he calls him a kinsman of Cyrus, which was true if he was the son of Astyages, for Cyrus was the grandson of Astyages, as noted in the above paragraph on the authority of the ancient historian Herodotus. Therefore, Darius may have been both an uncle of Cyrus and one of the generals in his army, and as such to have led for Cyrus the army that conquered Babylon -- also to have received the kingdom and reigned for Cyrus while the latter was busy with his northern and western wars.

వెంట్రుకలు గ్రద్దల ఈకలవలె, అతని గోళ్ళు పక్షుల గోళ్ళలా పెరిగాయి.

నిర్దేశించబడిన సమయం ముగిసే సమయానికి, అతని అవగాహన తిరిగి వచ్చింది మరియు అతను స్వర్గపు దేవుడిని గుర్తించాడు మరియు కీర్తించాడు - ఇతర విషయాలతోపాటు "ఆయన పనులన్నీ సత్యం, మరియు అతని మార్గాలు న్యాయం; మరియు గర్వంతో నడిచేవారిని అతను తగ్గించగలడు" (వ. 37). అతని రాజ్యం కూడా దాని పూర్వ వైభవానికి పునరుద్ధరించబడింది, "మరియు అతనికి అద్భుతమైన గొప్పతనం జోడించబడింది" (వ. 36). మొత్తం మీద, అతను 43 సంవత్సరాలు (605-562 BC) పాలించాడు.

అధ్యాయం 5: నెబుచాడ్నెజ్జార్ యొక్క సవతి-మనవడు మరియు బాబిలోన్ చివరి కల్దీయ రాజు, బెల్షాజర్ తన వెయ్యి మంది ప్రభువులకు గొప్ప విందు చేసాడు -- ఇది క్రీ.పూ. 538లో తన అతిథుల ముందు ద్రాక్షారసం తాగుతూ ఉండేదని మనకు ఇతర మూలాల నుండి తెలుసు. అతని "తండ్రి" నెబుచాడ్నెజార్ జెరూసలేంలోని దేవాలయం నుండి తీసిన బంగారం మరియు వెండి పాత్రలను తీసుకురావాలని ఆజ్ఞాపించాడు; మరియు అతను మరియు అతని ప్రభువులు, అతని భార్యలు మరియు అతని ఉంపుడుగత్తెలు, "బంగారం, మరియు వెండి, ఇత్తడి, ఇనుము, చెక్క మరియు రాతి దేవతలను" స్తుతిస్తూ వారి నుండి తాగారు -- స్పష్టంగా ఉద్దేశపూర్వకంగా అపహాస్యం మరియు ధిక్కరించే చర్య స్వర్గం మరియు యూదుల దేవునికి వ్యతిరేకంగా. "అదే గంటలో ఒక వ్యక్తి చేతి వేళ్లు బయటకు వచ్చి, రాజభవనం గోడకు ఉన్న ప్లాస్టర్‌పై క్యాండిల్‌స్టిక్‌కు వ్యతిరేకంగా రాశాయి." అని వ్రాసిన చేతిని రాజు చూశాడు. అతను వ్రాసినది చదవలేకపోయినప్పటికీ, అతను చాలా భయపడ్డాడు, "అతని నడుము యొక్క కీళ్ళు వదులయ్యాయి మరియు అతని మోకాలు ఒకదానితో ఒకటి కొట్టాయి." బాబిలోన్‌లోని జ్ఞానులతో మాట్లాడుతూ, చేతివ్రాతను చదివి అర్థం చేసుకునే ఎవరికైనా అతను "రాజ్యంలో మూడవ పాలకుడు" అవుతాడని వాగ్దానం చేశాడు -- అతని తండ్రి, నబోనిడస్, గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా పదవీ విరమణ చేసినప్పటికీ, మరియు తాను కో-రీజెంట్‌గా రెండవది. కానీ ఆ రచనను ఎవరూ చదవలేక, అర్థం చేసుకోలేక, రాజు చాలా ఇబ్బంది పడడమే కాకుండా, అతని ప్రభువులు కూడా కలవరపడ్డప్పుడు, రాణి (బెల్షాజర్ సవతి తల్లి) విషయం విన్నప్పుడు, విందు ఇంట్లోకి వచ్చి చెప్పింది. రాజు ఇకపై ఇబ్బంది పడకుండా, నెబుచాడ్నెజార్‌కు

Though not free of a measure of conjecture, the foregoing is not only a possibility but also highly plausible, and may even account for the mention of the age of Darius which, presumably, was greater than that of Cyrus. Of all the solutions that have been proposed, it is the simplest explanation known to this writer that explains the most, if true. It is therefore offered as the most likely hypothesis until and unless disproved by evidence not as yet come to the attention to the author of these notes.

Chapter 6: Darius was pleased to set over the kingdom (of the Medes and Persians, which now included Babylon). 120 "satraps" (or provincial governors), and over them three presidents, of whom Daniel was one. Daniel became "distinguished above the presidents and the satraps, . . . and the king thought to set him over the whole realm." This led to jealousy and intrigue against him, and to tricking the king into casting him into a den of lions. But he was divinely protected, and the king then cast his accusers and their families into the den of lions, where they suffered the fate, they had intended for Daniel. Going further, Darius wrote a decree to all the peoples of his kingdom that "in all the dominion of my kingdom men tremble and fear before the God of Daniel." And "Daniel prospered in the reign of Darius, and in the reign of Cyrus the Persian."

Chapter 2

BELSHAZZAR

Chapter 7: In the first year of the reign of Belshazzar, co-regent over Babylon (possibly 556-55 B.C.), Daniel had a special dream and visions which he put in writing. They pertained to the four kingdoms about which Nebuchadnezzar had dreamed (Chapter 2) -- namely, the Babylonian, Medo-Persian, Grecian, and Roman empires. In Daniel's dream they were represented as four great beasts -- a <u>lion</u> with eagles' wings; a <u>bear</u>; a <u>leopard</u> which had upon its back four wings of a bird; and the fourth <u>unnamed</u> but described as "terrible and powerful, and strong exceedingly, with great iron teeth; . . . and it had ten horns." They are also described as having come "up from the sea" (v. 3) -- evidently "the great sea," or Mediterranean (v. 2).

Daniel beheld till thrones were placed (or, cast down [KJV]) "and one that was ancient of days did sit," whose "throne was fiery flames, and the wheels thereof burning fire" -- as a chariot of fire -- "and a fiery stream issued and came forth from before him." He was ministered unto by "thousands of thousands," and before him stood "ten thousand times ten thousand". "Judgment was set, and the books were opened." Daniel continued beholding "till the beast [apparently the fourth] was slain, and its body destroyed, and it was given up to be burned with fire."

అటువంటి హెూదాలో సేవ చేసిన మరియు ఇప్పుడు చేసే డేనియల్‌ని పంపమని పంపాడు. బెల్షస్జర్ కోసం వివరణను చూపించు. డేనియల్ తీసుకురాబడినప్పుడు, మరియు అతను కలని అననుకూలంగా అర్థం చేసుకున్నప్పటికీ, "దేవుడు నీ రాజ్యాన్ని లెక్కించాడు మరియు దానిని అంతం చేసాడు; నువ్వు తూకంలో తూగుతూ ఉన్నావు; నీ రాజ్యం విభజించబడింది మరియు మాదీయులకు మరియు పర్షియన్లకు ఇవ్వబడింది," అయినప్పటికీ, బెల్షాజర్ డేనియల్‌కు ఊదారంగు దుస్తులు ధరించి, అతని మెడలో బంగారు గొలుసు వేయమని ఆజ్ఞాపించాడు మరియు అతను రాజ్యంలో మూడవ పాలకుడిగా ఉండాలని ప్రకటించాడు. అయితే ఆ రాత్రి , విధిగా ఉంది.దీనిలో బెల్షస్జర్ చంపబడ్డాడు మరియు "మేదీయుడైన డారియస్ రాజ్యాన్ని పొందాడు" (vs. 30-31).

"డారియస్ ది మేడ్" యొక్క గుర్తింపు స్క్రిప్టోరియన్లు మరియు చరిత్రకారులకు సమస్యగా ఉంది. డారియస్ అనేది చాలా సాధారణ పర్షియన్ పేరు. కానీ ఈ సందర్భంలో అతన్ని ఇతర పాలకుల నుండి డారియస్ అనే పేరుతో వేరు చేయడానికి "మేదీ" అని పిలుస్తారు. ఇది మళ్లీ 11:1లో మరియు 9:1లో సంభవిస్తుంది, అక్కడ అతను "కల్దీయులకు రాజుగా చేయబడిన మాదీయుల సంతానానికి చెందిన అహష్వేరోషు కుమారుడు డారియస్" అని పిలువబడ్డాడు. మరియు అపోక్రిఫాల్ పుస్తకం టోబిత్ నీనెవా (14:15) నాశనంలో భాగమైన "మీడియా రాజు అహష్వేరోషు" గురించి మాట్లాడుతుంది. అయితే, ఈ సూచనల యొక్క అహస్వేరస్, పర్షియా మరియు మీడియా (1:1-3)పై పరిపాలించిన బుక్ ఆఫ్ ఎస్తేర్ యొక్క అహస్వేరస్ కాదని భావించబడింది మరియు చరిత్రలో పెర్షియన్ రాజు Xerxes I (486) అని నమ్ముతారు. -465 BC). తరువాతి డారియస్ I కుమారుడు, ది గ్రేట్ (522-486 BC), ఎజ్రా 4:5లో ప్రస్తావించబడింది; 5:6-7; 6:1; హగ్గయి 1:1; జెకర్యా 1:1, మరియు అటోస్సా, సైరస్ II కుమార్తె, ది గ్రేట్ (559-530 BC), 2 క్రానికల్స్ 36:22-23లో ప్రస్తావించబడింది; ఎజ్రా 1:1-4, 7-8; 5:13-17; 6:3; యెషయా 44:28; 45:1; డేనియల్ 1:21; 6:28; 10:1 -- వీరిద్దరూ పర్షియన్ రాజులు. మాదీయులు మరియు పర్షియన్ల కూటమి తర్వాత కొంత కాలానికి, మాదీయులు బలంగా ఉన్నారు మరియు వారి పేరు మొదట ప్రస్తావించబడింది, అయితే సైరస్ ది గ్రేట్ కాలంలో పర్షియన్లు బలంగా ఉన్నారు మరియు వారి పేరు ఎస్తేర్ బుక్‌లో ఉన్నట్లుగా మొదట ప్రస్తావించబడింది.

The dominion of the other beasts "was taken away: yet their lives were prolonged for a season and a time." (That is, each of the first three successive kingdoms was taken over by its successor and continued as a part of such, even in the Roman Empire.)

In his night visions, Daniel also beheld one like unto a son of man coming with the clouds of heaven, being brought before the ancient of days, and given "dominion, and glory, and a kingdom, that all the peoples, nations, and languages should serve him: his dominion is an everlasting dominion, which shall not pass away, and his kingdom that which shall not be destroyed." This corresponds to the kingdom to be set up by the God of heaven and represented in Nebuchadnezzar's dream by a stone cut out of a mountain without hands, smiting and destroying the image symbolizing the four kingdoms mentioned above, becoming a great mountain filling the whole earth, and never itself to be destroyed (Chapter 2).

In one of Daniel's visions "the judgment was set" (v. 10), and in another it was said that "the judgment shall be set" (v. 26); but the contexts indicate that the final judgment at the end of the world was not intended. In both instances it appears that it was judgment against the fourth beast, to "take away his dominion, to consume and to destroy it unto the end" and to give "the kingdom and the dominion, and the greatness of the kingdoms under the whole heaven . . . to the people of the saints of the Most High: [whose] kingdom is an everlasting kingdom, and all dominions shall serve and obey him." (vs. 26-27).

(According to the Nabonidus Chronicle, he "entrusted the army and the kingship" of Babylon to Belshazzar about 556 B.C., while he himself campaigned in central Arabia -- where he also remained many years and was seldom, if ever, in Babylon itself. It would seem, therefore, that Daniel dates Belshazzar's reign from the time just mentioned.)

Chapter 8: In the third year of Belshazzar's reign (about 554-53 B.C.), Daniel had another vision -- of a ram and a he-goat -- explained by Gabriel. The ram, which represented the kingdom of the Medes and Persians, had two horns, one representing the Medes, and the other, which came up last and was higher, representing the Persians. And the he-goat, which represented the Grecian kingdom, rage against the ram with invincible fury, breaking both of his horns, casting him down and trampling upon him. Then the he-goat, which seems to have had only one horn to begin with -- a great one (between his eyes) -- magnified himself exceedingly; and when he was strong, the great horn was broken and four other notable horns came up instead toward the four winds of heaven. The great horn (the first king of the Grecian empire [v. 21] obviously was Alexander the Great, who

గ్రంధం మరియు లౌకిక చరిత్ర రెండింటిలోనూ మనకు బిట్‌లు మరియు భాగాలు మాత్రమే ఉన్నాయి మరియు కొన్ని సందర్భాల్లో వాటిని సంతృప్తికరంగా కలపడానికి సరిపోదు కాబట్టి, మానవ ఊహాగానాలు విపరీతంగా మరియు పరస్పర విరుద్ధంగా ఉన్నాయి. చాలా విస్తృతంగా ఆమోదించబడిన అభిప్రాయం ఏమిటంటే, డారియస్ ది మేడ్ మరియు సైరస్ ది గ్రేట్ ఒకటి మరియు ఒకటే, కొన్నిసార్లు ఒక పేరుతో మరియు కొన్నిసార్లు మరొక పేరుతో పిలుస్తారు. ఇది ప్రధానంగా మెడీస్ రాజు (క్రీ.పూ. 585-550) అస్టిగేస్ కుమార్తె మందనే, పర్షియన్ల రాజు (క్రీ.పూ. 600-559) కాంబిసెస్ Iని మరియు పర్షియా రాజు సైరస్ II (559)ని వివాహం చేసుకుంది. -530 BC), వారి కుమారుడు, సగం పర్షియన్ మరియు సగం మేడే. అందువల్ల, అతను డారియస్ అని పిలవబడినప్పుడు, డారియస్ అని పిలువబడే ఇతర పర్షియా రాజుల నుండి అతనిని వేరు చేయడానికి అతను మేడియుడిగా కూడా నియమించబడ్డాడని దీని అర్థం, వారు మధ్యస్థ మరియు పెర్షియన్ వెలికితీతకు చెందినవారు కాదు. ఈ దృక్కోణం అదే విధంగా డారియస్ తండ్రి అయిన డేనియల్ 9:1లోని అహష్వేరోస్‌ని అస్టిగేస్ యొక్క మరొక పేరుగా పరిగణించింది, సైరస్ ది గ్రేట్ యొక్క మధ్యస్థ తాత, ఇది సరైనది అనిపిస్తుంది. నిజానికి, ఒక విషయం మినహా అన్నీ చాలా ఆమోదయోగ్యమైనవిగా అనిపిస్తాయి: డారియస్ (మేదీ) పాలన మరియు సైరస్ ది పర్షియన్ పాలన (6:28) మధ్య డేనియల్ చేసిన వ్యత్యాసాన్ని ఇది పట్టించుకోదు. రెండోదానికంటే ముందున్నట్లుంది.

డానియెల్ యొక్క సమాచారం సరికాదని మరియు డారియస్ ది మాదీ లేడని కొందరు కొట్టిపారేయాలనుకుంటున్నారు -- లౌకిక చరిత్రలో ఆ పేరుతో ఎవరూ ప్రస్తావించబడలేదు. ఏది ఏమైనప్పటికీ, డేనియల్ యొక్క స్థానం ఏమిటంటే, ప్రస్తుత సమయంలో అతని విమర్శకులు తెలుసుకోవలసిన దానికంటే మెరుగ్గా తెలుసుకోవలసినది, మాకు కలిసి వచ్చిన సమాచారం యొక్క బిట్స్ మాత్రమే. మరియు పరిగణించదగిన మరొక అవకాశం ఉంది.

ప్రధమ, పురాతన చరిత్రకారులు జెనోఫోన్, హెరోడోటస్ మరియు బెరోసస్ బాబిలోన్ పతనాన్ని ఈ విధంగా వివరించారని చెప్పబడింది: "సైరస్ యూఫ్రేట్స్‌ను ఒక కొత్త కాలువలోకి మళ్లించాడు, మరియు ఇద్దరు పారిపోయిన వారిచే మార్గనిర్దేశం చేయబడి, బాబిలోనియన్లు నగరంలోకి వెళ్ళారు. వారి దేవుళ్ల విందులో కేరింతలు కొట్టారు." రెండవది,

conquered Medo-Persia. And the four horns represented four kingdoms into which his dominion would be divided among four of his generals after his death (323 B.C.) -- Macedonia and Greece going to Cassander (after the death of his father, Antipater, 319 B.C.); Thrace, and later Asia Minor, to Lysimachus (323 and 301, respectively; Syria and all the East, to Seleucus (312 B.C.); and Egypt and Libya, to Ptolemy (323 B.C.).

The mid-section of the chapter (vs. 9-14) is devoted to a little horn that came out of one of the divisions of Alexander's kingdom, that waxed exceedingly great in all directions, including the "glorious land" (Palestine), referred to as such again in 11:16,41 (cf. Jeremiah 3:19; Ezekiel 20:6,15). Apparently, this horn was Antiochus Epiphanes, king of Syria (175-163 B.C.), and great-great-great-grandson of Seleucus I, mentioned in the above paragraph simply as Seleucus). This Antiochus attempted to Hellenize Judea and exterminate Judaism. So, the scripture text says this horn magnified itself even against "the prince of the host" (evidently Jehovah), and "took away from him the continual burnt-offering, and the place of his sanctuary was cast down." And the host [Heb. people of the saints] was given over to it [the horn] together with the continual burnt offering through transgression [because of apostasy on the part of some of the Jews after return from Babylonian exile (see Maccabees 1:11-15)] and it cast down truth to the ground, and did its pleasure and prospered." This was to be for "two thousand and three hundred evenings and mornings" (either 2300 or else 1150 days, a little short of either seven or else 3 1/2 years -- possibly to the time that the patriot Judas Maccabeus was able to retake Jerusalem, cleanse the sanctuary (temple), and rededicate it for customary worship about the year 164 B.C.

NOTE: The latter concept seems to be favored by the account of the Book of 1 Maccabees, in which chronology is recorded in terms of the Greek kingdom -- that is, from its re-organization some years after the death of Alexander the Great and the beginning of the Seleucid dynasty, with Seleucus I (312 B.C.). It states that Antiochus Epiphanes became king in the 137th year of the Greek kingdom (Chapter 1:10), or 175 B.C.; that he entered Jerusalem and plundered the sanctuary in the 143rd year (1:20-28), or 169 B.C.; that he entered again in the 145th year (167 B.C.), this time polluting the sanctuary and putting an end to burnt offerings, etc., some time before the month of Chislev, when on the 15th day an abominable heathen altar was erected upon the Jewish altar and on the 25th day heathen sacrifices were offered upon it (1:29-64); and that by the 25th of Chislev in the 148th year (164 B.C.), Judas Maccabeus and his brothers were able to enter Jerusalem, cleanse the sanctuary, rededicate it, and restore

తులనాత్మకంగా ఇటీవలి కాలంలో లభించిన శాసనాలు గోబ్రియాస్ ఆధ్వర్యంలోని పెర్షియన్ సైన్యం బాబిలోన్‌ను ఎటువంటి యుద్ధం లేకుండానే తీసుకుందని, అతను రాజు కుమారుడిని (బెల్షాజర్ మరియు సహ-ప్రతినిధి) చంపాడని మరియు సైరస్ తరువాత ప్రవేశించాడని చెప్పబడింది. మూడవది, డారియస్ గోబ్రియాస్ అని చాలా మంది భావించారు, అతను బాబిలోనియన్ మాత్రలలో బాబిలోన్‌ను జయించిన వ్యక్తిగా పేర్కొనబడ్డాడు; జోసెఫస్ ఈ డారియస్ అస్టియాజెస్ (ఇతను మేడియన్) కుమారుడని మరియు గ్రీకులలో మరొక పేరును కలిగి ఉన్నాడని చెప్పాడు (పురాతన వస్తువులు, X, 11:4). అదే సంబంధంలో అతను అతన్ని సైరస్ యొక్క బంధువు అని పిలుస్తాడు, పురాతన చరిత్రకారుడు హెరోడోటస్ యొక్క అధికారంపై పై పేరాలో పేర్కొన్నట్లుగా, సైరస్ ఆస్టిగేజ్ యొక్క మనవడు కాబట్టి, అతను ఆస్టిగేస్ కుమారుడైతే ఇది నిజం. అందువల్ల, డారియస్ సైరస్ యొక్క మామయ్య మరియు అతని సైన్యంలోని జనరల్స్‌లో ఒకరై ఉండవచ్చు మరియు బాబిలోన్‌ను జయించిన సైరస్ సైన్యానికి నాయకత్వం వహించి ఉండవచ్చు -- రాజ్యాన్ని స్వీకరించి, సైరస్ కోసం పరిపాలించాడు. అతని ఉత్తర మరియు పశ్చిమ యుద్ధాలతో.

ఊహాజనిత కొలమానం లేకుండా పోయినప్పటికీ, పైన పేర్కొన్నది ఒక అవకాశం మాత్రమే కాదు, అత్యంత ఆమోదయోగ్యమైనది కూడా, మరియు బహుశా సైరస్ కంటే ఎక్కువగా ఉండే డారియస్ యుగం ప్రస్తావనకు కూడా కారణం కావచ్చు. ప్రతిపాదించబడిన అన్ని పరిష్కారాలలో, ఈ రచయితకు తెలిసిన సరళమైన వివరణ నిజమైతే చాలా వరకు వివరిస్తుంది. అందువల్ల ఈ గమనికల రచయితకు ఇంకా దృష్టికి రాని సాక్ష్యం ద్వారా నిరూపించబడనంత వరకు ఇది చాలా సంభావ్య పరికల్పనగా అందించబడుతుంది.

అధ్యాయం 6: డారియస్ రాజ్యాన్ని (మేదీలు మరియు పర్షియన్లు, ఇప్పుడు బాబిలోన్‌తో సహా) స్థాపించడానికి సంతోషించాడు. 120 "సత్రాప్స్" (లేదా ప్రావిన్షియల్ గవర్నర్లు), మరియు వారిపై ముగ్గురు అధ్యక్షులు, వీరిలో డేనియల్ ఒకరు. డేనియల్ "అధ్యక్షులు మరియు సాత్రాప్‌ల కంటే విశిష్టుడు అయ్యాడు. ఇది అతనిపై అసూయ మరియు కుట్రకు దారితీసింది మరియు రాజును మోసగించి సింహాల గుహలో పడవేయడానికి దారితీసింది. కానీ అతను దైవికంగా రక్షించబడ్డాడు, మరియు రాజు తన నిందితులను మరియు వారి కుటుంబాలను సింహాల గుహలో పడేశాడు, అక్కడ వారు డేనియల్ కోసం ఉద్దేశించిన

lawful Jewish worship (4:36-61) -- something more than three years after the sanctuary was first polluted.

Chapter 9: In the first year of Darius the son of Ahasuerus, of the seed of the Medes (see 5:31), which would have started in 538 B.C., 68 years after Daniel and others had been deported to Babylon, he understood from the "the books" (evidently 2 Chronicles 26:21; Jeremiah 25:11-12; 29:10) that the exile would be for 70 years, or for only two more years if it should be counted from Daniel's own deportation which, so far as the record states, was not of great numbers but only of youth "of the royal seed and of the nobles" (1:3-4) -- not mentioned either by Jeremiah or in 2 Kings in their record of the mass deportations.

Jeremiah's account reads as follows: "This is the people whom Nebuchadnezzar carried away captive: in the seventh year [957 B.C.] three thousand Jews and three and twenty; in the eighteenth year of Nebuchadnezzar [586 B.C.] he carried away captive from Jerusalem eight hundred thirty and two persons; in the three and twentieth year of Nebuchadnezzar [581 B.C.] Nebuzaradan the captain of the guard carried away captive of the Jews seven hundred forty and five persons: all the persons were four thousand and six hundred" (Jeremiah 52:28-30).

In 2 Kings the record is similar but with variations that need to be noted. Instead of seventh year of Nebuchadnezzar's reign as in Jeremiah's account, 2 Kings has eighth year (24:12). One may count from the beginning of the expedition, the other from its close. Also, instead of Jeremiah's 3,023 captives taken, 2 Kings gives "ten thousand" (24:14-16) -- Jeremiah's account "probably including only the more important." Again, instead of the eighteenth year of Nebuchadnezzar's reign as in Jeremiah, 2 Kings has nineteenth year (25:8-12) -- with the same explanation applicable. And the raid which Jeremiah places in the twenty-third year of Nebuchadnezzar, 2 Kings does not date nor does it mention by number the 745 persons Jeremiah says were taken captive by Nebuzaradan. Also, of the additional number taken by Nebuzaradan to Nebuchadnezzar at Riblah, his western headquarters in Syria, who killed them there, 2 Kings lists 72 (25:18-21), whereas Jeremiah lists 74 (52:24-27).

When Daniel realized that the period of Jewish exile and of the "desolations of Jerusalem" was drawing to a close, he set his face "unto the Lord God, to seek by prayer and supplications, with fasting and sackcloth and ashes," confessing the sins of his people that had been responsible for their captivity, imploring God to turn away from his anger and forgive, and for the Lord's own sake to cause his face to shine upon his sanctuary that then was desolate (vs. 3-19).

విధిని ఎదుర్కొన్నారు. ఇంకా ముందుకు వెళుతూ, డారియస్ తన రాజ్యంలోని ప్రజలందరికీ "నా రాజ్యమంతటిలో దానియేలు దేవుని యెదుట వణుకుతున్నారు మరియు భయపడుతున్నారు" అని ఒక శాసనాన్ని వ్రాసాడు. మరియు "డారియస్ పాలనలో డేనియల్ వర్ధిల్లాడు.

అధ్యాయం 2

బెల్షాజర్

అధ్యాయం 7: బాబిలోన్ (బహుశా 556-55 BC)పై సహ-ప్రతినిధి అయిన బెల్షస్జార్ పాలన మొదటి సంవత్సరంలో, డేనియల్ ఒక ప్రత్యేక కల మరియు దర్శనాలను కలిగి ఉన్నాడు. అవి నెబుచాడ్నెజార్ కలలుగన్న నాలుగు రాజ్యాలకు సంబంధించినవి (అధ్యాయం 2) -- అవి బాబిలోనియన్,మాదీ-పర్షియన్, గ్రీషియన్ మరియు రోమన్ సామ్రాజ్యాలు. డేనియల్ కలలో అవి నాలుగు గొప్ప జంతువులుగా సూచించబడ్డాయి -- ఈగల్స్ రెక్కలు కలిగిన సింహం; ఒక ఎలుగుబంటి; ఒక చిరుతపులి దాని వెనుక పక్షి యొక్క నాలుగు రెక్కలను కలిగి ఉంది; మరియు నాల్గవది పేరులేనిది కానీ "భయంకరమైనది మరియు శక్తివంతమైనది, మరియు చాలా బలమైనది, గొప్ప ఇనుప దంతాలతో; . . . మరియు దానికి పది కొమ్ములు ఉన్నాయి." వారు "సముద్రం నుండి పైకి వచ్చారు" (v. 3) -- స్పష్టంగా "గొప్ప సముద్రం" లేదా మధ్యధరా (వి. 2) అని కూడా వర్ణించబడింది.

సింహాసనాలను ఉంచే వరకు (లేదా, [KJV] పడవేయబడే వరకు) డేనియల్ చూశాడు, "మరియు పురాతన కాలం నాటిది ఒకటి కూర్చుని ఉంది," అతని "సింహాసనం మండుతున్న జ్వాలలు మరియు మండే అగ్ని చక్రాలు" -- అగ్ని రథం వలె -- "మరియు ఒక అగ్ని ప్రవాహం అతని ముందు నుండి బయటకు వచ్చింది." అతను "వేలమంది" ద్వారా పరిచర్య చేయబడ్డాడు మరియు అతని ముందు "పదివేల సార్లు పదివేలు" నిలిచాడు. "తీర్పు సెట్ చేయబడింది మరియు పుస్తకాలు తెరవబడ్డాయి." "మృగం [స్పష్టంగా నాల్గవది] చంపబడి, దాని శరీరం నాశనం చేయబడి, దానిని అగ్నితో కాల్చివేయబడే వరకు" డేనియల్ చూస్తూనే ఉన్నాడు. ఇతర మృగాల ఆధిపత్యం "తీసివేయబడింది: అయినప్పటికీ వారి జీవితాలు ఒక సీజన్ మరియు కొంత కాలం పాటు పొడిగించబడ్డాయి." (అంటే,

And while he was yet speaking in prayer, Gabriel, whom Daniel had earlier seen in a vision (8:16), came to instruct him to the effect that the seventy years then coming to an end did not conclude all the experiences decreed for his people. Instead, seventy weeks (generally believed to mean seventy weeks of years, or 490 years) were yet decreed upon Israel and the holy city, (1) to finish transgression, and (2) to make reconciliation for sins, (3) to bring in everlasting righteousness, (4) to seal up the vision and prophecy, and (5) to anoint the Most Holy (evidently the Messiah). From the going forth of the commandment to restore and to build Jerusalem unto the Anointed One, the Prince (evidently Christ), there would be seven weeks and 62 weeks (a total of 69 weeks, or 483 years) -- and the city would indeed be rebuilt, though in troublous times (because of prolonged opposition of enemies, described in Ezra and Nehemiah). And after the 69 weeks, in the middle of the last week (or seven years), the Anointed One would be cut off, and cause the sacrifice and oblation to cease (not being necessary after the sacrifice of himself). In that week in which he would be cut off, the Anointed One would make a firm covenant with many -- likely referring to the New Covenant through his own blood, to be offered to the Jewish nation for approximately 3 1/2 years before soon being proclaimed to the Gentile world as well. And after all of that, the people of the prince (likely the Romans under Titus as prince, who would later become emperor of the Roman empire) would come and destroy the city (Jerusalem), upon the wing of abominations making it desolate, even unto the full end determined for it -- likely referring to the destruction of Jerusalem in A.D. 70 under Titus -- Christ himself, in connection with his prediction of Jerusalem's destruction, speaking of "the abomination of desolation spoken of through Daniel the prophet" (Matthew 24:15).

It is to be noted the 70 weeks were to (1) begin with the going forth of the commandment to restore and rebuild Jerusalem and (2) be divided into periods of seven, 62, and on -- or 49 years, 434 years, and seven years.

There were four decrees by three Persian kings with reference to the return of Jewish exiles and the rebuilding of the temple and Jerusalem: (1) By Cyrus the Great, 536 B.C. (Ezra 1:2-4; 2 Chronicles 36: 22-23); (2) By Darius the Great, (Hystaspes), 519 B.C. (Ezra 6:1-12); (3) By Artaxerxes Longimanus (458 or 457 B.C.), (Ezra 7:7, 11-26); By Artaxerxes again, 445 B.C. (Nehemiah 1:1; 2:1-8).

If we begin at A.D. 26, the year of Christ's baptism, anointing by the Holy Spirit, and introduction to Israel as the Son of God, John 1:31-34 (when he was 30 years of age, Luke 3:21-23, his birth having been no later than 4 B.C. according to our Gregorian calendar), and count back 483 years (seven plus 62 weeks of years), we arrive at 457

తన రాత్రి దర్శనాలలో, డేనియల్ కూడా స్వర్గపు మేఘాలతో వస్తున్న మనుష్యకుమారుని వంటి వ్యక్తిని చూశాడు, పురాతన రోజుల ముందు తీసుకురాబడి, "అధికారం మరియు కీర్తి మరియు రాజ్యం, అన్ని ప్రజలు, దేశాలు మరియు భాషలు అతనికి సేవ చేయాలి: అతని ఆధిపత్యం శాశ్వతమైన ఆధిపత్యం, అది గతించదు, మరియు అతని రాజ్యం నాశనం కాదు." ఇది స్వర్గపు దేవునిచే ఏర్పాటు చేయబడే రాజ్యానికి అనుగుణంగా ఉంటుంది మరియు నెబుచాడ్నెజార్ కలలో ఒక పర్వతం నుండి చేతులు లేకుండా కత్తిరించబడి, పైన పేర్కొన్న నాలుగు రాజ్యాలకు ప్రతీకగా ఉన్న ప్రతిమను కొట్టి నాశనం చేసి, మొత్తం భూమిని నింపే గొప్ప పర్వతంగా మారింది. , మరియు ఎప్పటికీ నాశనం కాకూడదు (చాప్టర్ 2).

డేనియల్ దర్శనాలలో ఒకదానిలో "తీర్పు నిర్ణయించబడింది" (వ. 10), మరియు మరొకదానిలో "తీర్పు సెట్ చేయబడుతుంది" (వ. 26); కానీ సందర్భాలు ప్రపంచ చివరలో తుది తీర్పు ఉద్దేశించబడలేదని సూచిస్తున్నాయి. రెండు సందర్భాలలోనూ, ఇది నాల్గవ మృగానికి వ్యతిరేకంగా తీర్పు అని కనిపిస్తుంది, "అతని ఆధిపత్యాన్ని తీసివేయడం, దానిని తినే మరియు అంతం వరకు నాశనం చేయడం" మరియు "రాజ్యం మరియు ఆధిపత్యం మరియు మొత్తం కింద ఉన్న రాజ్యాల గొప్పతనాన్ని ఇవ్వడం. స్వర్గం ... యొక్క సాధువుల ప్రజలకుసర్వోన్నతమైనది: [దీని] రాజ్యం శాశ్వతమైన రాజ్యం, మరియు అన్ని ఆధిపత్యాలు అతనికి సేవ చేస్తాయి మరియు కట్టుబడి ఉంటాయి." (vs. 26-27).

(నబోనిడస్ క్రానికల్ ప్రకారం, అతను దాదాపు 556 BCలో బాబిలోన్ యొక్క "సైన్యాన్ని మరియు రాజ్యాధికారాన్ని" బెల్షజార్‌కు అప్పగించాడు, అతను స్వయంగా సెంట్రల్ అరేబియాలో ప్రచారం చేసాడు -- అక్కడ కూడా అతను చాలా సంవత్సరాలు ఉన్నాడు మరియు చాలా అరుదుగా బాబిలోన్‌లోనే ఉన్నాడు. కావున, డేనియల్ బెల్షస్సరు యొక్క పరిపాలనను ఇప్పుడే ప్రస్తావించబడిన సమయం నుండి గుర్తించినట్లు అనిపిస్తుంది.)

అధ్యాయం 8: బెల్షస్జర్ పాలన యొక్క మూడవ సంవత్సరంలో (సుమారు 554-53 BC), డేనియల్‌కు మరొక దర్శనం వచ్చింది -- ఒక పొట్టేలు మరియు ఒకhe-goat -- గాబ్రియేల్ వివరించాడు. మాదీయులు మరియు పర్షియన్ల రాజ్యానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే పొట్టేలుకు రెండు కొమ్ములు ఉన్నాయి, ఒకటి

B.C., the first decree of Artaxerxes (stepson of Queen Esther, of the Book of Esther). It is also fairly certain that Christ was crucified after about 3 1/2; years of personal ministry, or in the middle of the 70th week of Daniel, when he would "make a firm covenant with many." As a result of his death he became "the mediator of the new covenant" (Hebrews 9:15), and it was widely proclaimed to the Jews the remaining 3 1/2 years of the 70th "week," soon after which it was offered to Gentiles as well as Jews -- "to the Jew first, and also to the Greek" (Roman 1::16).

As for the first "seven weeks" of the seventy (the first 49 years), it was during that period that the rebuilding of the temple and of Jerusalem, including its walls, was accomplished (though begun earlier) -- and it was indeed amidst troublous times, with one delay after another from opposition of neighbors. The temple itself was finished in the "sixth year of the reign of Darius the king" (Ezra 6:15), in 516 B.C., but the city and its walls not until 72 years later, after the "twentieth year of Artaxerxes the king" (Nehemiah 2:1-8) -- in 444 B.C. on the 25th of the month Elul (6:15), the sixth month of the year, equivalent to a part of our August-September.

Chapter 10: "In the third year of Cyrus king of Persia a thing was revealed unto Daniel," pertaining to "a great warfare" (vs. 1-2). And Chapters 10, 11, and 12 are occupied with it. The date would have been 534 B.C., two years after the first contingent of Jews returned to their homeland under Ezra, and were beginning to experience the troublesome times spoken of in 9:25. This section is partially supplemental to Chapters 8 and 9, and introduces details with regard to the fourth Empire, developing certain features of Chapter 7. An angel is sent to Daniel "to make thee understand what shall befall thy people in the latter days; for the visions yet for many days" (10:14).

Halley's Bible Handbook remarks that in this last vision "God lifted the veil and showed Daniel some realities of the unseen world -- conflicts going on between superhuman intelligences, good and bad, in an effort to control the movements of nations, some of them seeking to protect God's people. Michael was the guardian angel of Israel (13-21). An unnamed angel talked with Daniel. Greece had her angel (20), and so did Persia (13, 20). It seems that God was showing Daniel some of the secret agencies in operation to bring about the return of Israel. One of them helped Darius (11:1)."

Chapter 11: The unnamed angel who talked with Daniel stated further: "And now I will show thee the truth. Behold, there shall stand up yet three kings in Persia; and the fourth shall be far richer than they all: and when he is waxed strong through his riches, he shall stir up all against the realm of Greece" (v.2). This was said in the third year of Cyrus king of Persia (10:1). Or 534 B.C., when he had

మాదీయులకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది మరియు మరొకటి పర్షియన్లకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ చివరిగా వచ్చి ఎత్తుగా ఉంది. మరియు గ్రీసియన్ రాజ్యానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే మేక మేక, అజేయమైన కోపంతో పొట్టేలుపై కోపంతో, అతని రెండు కొమ్ములను విరిచి, అతనిని పడగొట్టి, తొక్కింది. అప్పుడు ఆ మేక, ఒక కొమ్మును మాత్రమే కలిగి ఉన్నట్లు అనిపించింది -- గొప్పది (తన కళ్ల మధ్య) -- తనను తాను విపరీతంగా పెంచుకుంది; మరియు అతను బలంగా ఉన్నప్పుడు, గొప్ప కొమ్ము విరిగింది మరియు నాలుగు ఇతర ముఖ్యమైన కొమ్ములు ఆకాశంలోని నాలుగు గాలుల వైపుకు వచ్చాయి. గొప్ప కొమ్ము (గ్రేసియన్ సామ్రాజ్యం యొక్క మొదటి రాజు [వ. 21] స్పష్టంగా అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్, అతను మేడో-పర్షియాను జయించాడు. మరియు నాలుగు కొమ్ములు నాలుగు రాజ్యాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాయి, అతని మరణం (323 BC) తర్వాత అతని ఆధిపత్యం అతని నలుగురు జనరల్‌ల మధ్య విభజించబడింది -- మాసిడోనియా మరియు గ్రీస్ కాసాండర్‌కు వెళ్లడం (అతని తండ్రి, యాంటీపేటర్, 319 BC మరణం తర్వాత); థ్రేస్ మరియు తరువాత ఆసియా మైనర్, లైసిమాచస్ (వరుసగా 323 మరియు 301; సిరియా మరియు ఆల్ ఈస్ట్, సెల్యూకస్ (312 BC); మరియు ఈజిప్ట్ మరియు లిబియా, టోలెమీ (323 BC).

అధ్యాయం యొక్క మధ్య భాగం (వర్సెస్ 9-14) అలెగ్జాండర్ రాజ్యం యొక్క విభాగాలలో ఒకదాని నుండి వచ్చిన చిన్న కొమ్ముకు అంకితం చేయబడింది, ఇది "గ్లోరియస్ ల్యాండ్" (పాలస్తీనా)తో సహా అన్ని దిశలలో చాలా గొప్పగా ఉంది. 11:16,41 (cf. యిర్మీయా 3:19; యెహెజ్కేలు 20:6,15)లో మళ్లీ ప్రస్తావించబడింది. స్పష్టంగా, ఈ కొమ్ము ఆంటియోకస్ ఎపిఫేన్స్, సిరియా రాజు (175-163 BC), మరియు సెల్యూకస్ I యొక్క ముని-గొప్ప-మనవడు, పై పేరాలో కేవలం సెల్యూకస్ అని పేర్కొనబడింది). ఈ ఆంటియోకస్ జుడియాను హెలెనైజ్ చేయడానికి మరియు జుడాయిజాన్ని నిర్మూలించడానికి ప్రయత్నించాడు. కాబట్టి, ఈ కొమ్ము "ఆతిథ్య యువకుడికి" (స్పష్టంగా యెహోవాకు) వ్యతిరేకంగా తనను తాను పెంచుకుందని మరియు "నిరంతర దహనబలిని అతని నుండి తీసివేసిందని మరియు అతని పవిత్ర స్థలం పడగొట్టబడిందని" లేఖన వచనం చెబుతోంది. మరియు హోస్ట్ [హెబ్రీ. పరిశుద్ధుల ప్రజలు] దానికి [కొమ్ము] అతిక్రమం ద్వారా నిరంతర దహనబలితో పాటు ఇవ్వబడ్డారు [బాబిలోనియన్ ప్రవాసం నుండి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత కొంతమంది యూదుల పక్షాన మతభ్రష్టత్వం కారణంగా (మక్కబీస్

yet four years to reign, and must have been the first of the three. The two following him would be Cambyses II (530-522 B.C.) and Darius Hystaspes (522-486 B.C.). The fourth would be Xerxes I (486-465 B.C.), the richest and most powerful of the Persian kings -- likely the Ahasuerus of the Book of Esther. He invaded Greece, but was defeated at Salamis (480 B.C.). This was by no means the end of the Persian Empire, but put it in decline and Greece in the ascendancy, until finally Persia fell to the Grecian king Alexander the Great in 330 B.C.

Verses 3 and 4 have reference to Alexander the Great and his Grecian kingdom, saying: "And a mighty king shall stand up, that shall rule with great dominion, and do according to his will. And when he shall stand up, his kingdom shall be broken, and shall be divided toward the four winds of heaven, but not to his posterity, nor according to his dominion wherewith he ruled; for his kingdom shall be plucked up, even for others besides these." As learned in connection with Chapter 8 (see also p. 8 of these notes), when Alexander the Great Died in 323 B.C., his kingdom was not inherited by posterity but divided among his ablest generals. One of these was Seleucas I Nicator, who received Syria and all the East, who established the Seleucid Dynasty, which lasted till 63 B.C., when the Romans brought it to an end. The next ablest was Ptolemy, who received Egypt and Libya and established the Ptolemaic Dynasty, the last member of which was the famous Cleopatra VII, who committed suicide rather than bear the humiliation of appearing in the triumphal procession of Rome after it conquered Egypt in 30 B.C. These respective generals and their dynasties were great rivals most of the time, each attempting to take over the dominion of the other -- without ever completely succeeding -- and only rarely being allies. Little Judea was caught in the middle, part of the time being ruled by Egypt and part of the time by Syria -- though geographically more logically a part of Syria. To her, the rulers of Syria were kings of the north and those of Egypt were kings of the south, as the remainder of the chapter makes manifest.

In verse 5, reference is made to "the king of the south," saying "he shall be strong," and to "one of the princes" (that is, another of the generals of Alexander the Great, namely, Seleucus), who became "the king of the north," and "shall be strong above him" (above Ptolemy, "king of the south"). Also, in Verse 6, it is said that "at the end of years they shall join themselves together" (that is, their dynasties shall), but not really to the mutual advantage of both. And from Verse 7 through at least Verse 36, their struggles are forecast with such remarkable accuracy that skeptics refuse to believe they were written before the fact. Halley's Bible Handbook condenses so remarkably well the historical significance of key words and phrases

1:11-15 చూడండి)] మరియు అది సత్యాన్ని నేలమీద పడవేసి, తన సంతోషాన్ని పొంది, అభివృద్ధి చెందింది." ఇది ""

గమనిక: 1 మక్కాబీస్ పుస్తకం యొక్క ఖాతా ద్వారా రెండవ భావన అనుకూలంగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది, దీనిలో కాలక్రమం గ్రీకు రాజ్యం పరంగా నమోదు చేయబడింది -- అంటే, అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్ మరణించిన కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత దాని పునర్వ్యవస్థీకరణ నుండి మరియు సెల్యూసిడ్ రాజవంశం ప్రారంభంసెల్యూకస్ I (312 BC). గ్రీకు రాజ్యం యొక్క 137వ సంవత్సరంలో (అధ్యాయం 1:10), లేదా 175 BCలో ఆంటియోకస్ ఎపిఫనెస్ రాజు అయ్యాడని పేర్కొంది; అతను 143వ సంవత్సరంలో (1:20-28), లేదా 169 BCలో జెరూసలేంలోకి ప్రవేశించి అభయారణ్యం దోచుకున్నాడు; అతను మళ్లీ 145వ సంవత్సరంలో (క్రీ.పూ. 167) ప్రవేశించాడని, ఈసారి అభయారణ్యం కలుషితం చేయడం మరియు దహనబలులు మొదలైన వాటిని తుదముట్టించాడు, చిస్లేవ్ నెలకు కొంత సమయం ముందు, 15వ రోజున అసహ్యకరమైన అన్యమత బలిపీఠం నిర్మించబడింది. యూదుల బలిపీఠం మరియు 25వ రోజు దానిపై అన్యమత బలులు అర్పించారు (1:29-64); మరియు 148వ సంవత్సరంలో (క్రీ.పూ. 164) చిస్లేవ్ యొక్క 25వ తేదీ నాటికి, జుడాస్ మక్కాబియస్ మరియు అతని సోదరులు జెరూసలేంలోకి ప్రవేశించి, అభయారణ్యంను శుద్ధి చేసి, దానిని పునఃప్రతిష్ట చేయగలిగారు మరియు చట్టబద్ధమైన యూదుల ఆరాధనను పునరుద్ధరించగలిగారు (4:36-61) -- ఇంకా కొంత అభయారణ్యం మొదటిసారి కలుషితమై మూడు సంవత్సరాల కంటే ఎక్కువ.

అధ్యాయం 9: డేనియల్ మరియు ఇతరులు బాబిలోన్‌కు బహిష్కరించబడిన 68 సంవత్సరాల తర్వాత, 538 BCలో ప్రారంభమయ్యే మాదీయుల సంతానానికి చెందిన అహష్వేరోషు కుమారుడు డారియస్ మొదటి సంవత్సరంలో, అతను అర్థం చేసుకున్నాడు "పుస్తకాలు" (స్పష్టంగా 2 క్రానికల్స్ 26:21; యిర్మీయా 25:11-12; 29:10) ప్రవాసం 70 సంవత్సరాలు లేదా డేనియల్ యొక్క స్వంత బహిష్కరణ నుండి లెక్కించబడితే మరో రెండు సంవత్సరాలు మాత్రమే ఉంటుంది, రికార్డు చెబుతున్నంత వరకు, పెద్ద సంఖ్యలో కాదు, "రాజ సంతతికి చెందిన మరియు ప్రభువుల" యువత మాత్రమే (1:3-4) -- యిర్మీయా లేదా 2 రాజులలో వారి మాస్ రికార్డులో పేర్కొనబడలేదు. బహిష్కరణలు.

that they are being reproduced here, as follows (beginning with Verse 6):

"Daughter" (6): Berenice, daughter of Ptolemy II, was given in marriage to Antiochus II [of the north], and was murdered.

"A shoot of her roots" (7): Ptolemy III, brother of Berenice, in retaliation, invaded Syria, and won a great victory (8).

"Two sons" ["his sons", in the biblical text] (10): Seleucas III and Antiochus III. (11-12): Ptolemy IV defeated Antiochus III with great loss in the battle of Raphia, near Egypt (217 B.C.). (13): Antiochus III, after 14 years, returned with a great army against Egypt. (16): Antiochus conquered Palestine. (17): Antiochus gave his daughter Cleopatra in treacherous marriage alliance to Ptolemy V, hoping through her to get control of Egypt. But she stood with her husband, (18-19): Antiochus then invaded Asia Minor and Greece, and was defeated by the Roman army at Magnesia (190 B.C.). Returned to his own land and was slain.

"A contemptible person" (21-35): Antiochus Epiphanes. (21): Not the rightful heir, he got the throne by treachery. (22-25): He made himself master of Egypt, partly by force and partly by cunning deceit. (26): Ptolemy VI, son of Cleopatra, nephew of Antiochus, was defeated by treachery of his subject. (27): Under guise of friendship Antiochus and Ptolemy vied with each other in treachery. (28): Returning from Egypt Antiochus attacked Jerusalem, slew 80,000, took 40,000 and sold 40,000 Jews into slavery. (29): Antiochus again invaded Egypt. But the Roman fleet ["ships of Kittim"] compelled him to retire. (30,31): He vented his anger on Jerusalem and desecrated the Temple. (32): He was helped by apostate Jews. (32-35): Exploits of the heroic Maccabee brothers.

Verses 36-45 have been a greater puzzle for analysts. Reflecting various views, Halley asks: "Antiochus Epiphanes? Or Mohammedan Possession of the Holy Land? Or Antichrist? Or all three?" But it does not have to be either of those. The context is still that of conflict between the "King of the south" and "the king of the north", begun early in the chapter. So, the "time of the end" of Verse 35 and 40 most likely refers to the end of Grecian supremacy as it passed to the Romans -- in 63 B.C. from Syria and in 30 B.C. from Egypt -- if not to the end of Antiochus Epiphanes himself in 163 B.C. So, likely the above-mentioned verses are a recapitulation and more minute description of some of the conflicts in which Antiochus Epiphanes of Syria participated, and which ended in futility for him.

యిర్మీయా యొక్క కథనం ఈ క్రింది విధంగా చదువుతుంది: "నెబుచాడ్నెజ్జార్ బందీలుగా తీసుకువెళ్ళబడిన ప్రజలు వీరు: ఏడవ సంవత్సరంలో [957 BC] మూడు వేల మంది యూదులు మరియు మూడు ఇరవై మంది; నెబుచాడ్నెజ్జార్ యొక్క పద్దెనిమిదవ సంవత్సరంలో [586 BC] అతను జెరూసలేం నుండి ఎనిమిది మందిని బందీగా తీసుకువెళ్లాడు. నూట ముప్పై మరియు ఇద్దరు వ్యక్తులు; నెబుచాడ్నెజార్ యొక్క మూడు మరియు ఇరవయ్యవ సంవత్సరంలో [581 BC]కాపలా దళాధిపతి అయిన నెబుజరదాను యూదులను ఏడువందల నలభై ఐదు మందిని బందీలుగా తీసుకువెళ్లాడు: మొత్తం నాలుగువేల ఆరువందల మంది" (యిర్మీయా 52:28-30).

2 కింగ్స్‌లో రికార్డ్ సారూప్యంగా ఉంది కానీ వైవిధ్యాలతో గమనించాల్సిన అవసరం ఉంది. యిర్మీయా వృత్తాంతంలో ఉన్నట్లుగా నెబుకద్నెజార్ ఏడవ సంవత్సరానికి బదులుగా, 2 రాజులకు ఎనిమిదవ సంవత్సరం ఉంది (24:12). ఒకటి యాత్ర ప్రారంభం నుండి, మరొకటి దాని దగ్గరి నుండి లెక్కించవచ్చు. అలాగే, యిర్మీయా యొక్క 3,023 మంది బందీలకు బదులుగా, 2 రాజులు "పది వేలు" (24:14-16) ఇస్తారు -- యిర్మీయా యొక్క ఖాతా "బహుశా చాలా ముఖ్యమైన వాటిని మాత్రమే కలిగి ఉంటుంది." మరలా, యిర్మీయాలో వలె నెబుచాడ్నెజార్ పాలన పద్దెనిమిదవ సంవత్సరానికి బదులుగా, 2 రాజులకు పంతొమ్మిదవ సంవత్సరం (25:8-12) ఉంది -- అదే వివరణ వర్తిస్తుంది. మరియు నెబుచాడ్నెజ్జార్ యొక్క ఇరవై మూడవ సంవత్సరంలో యిర్మీయా జరిపిన దాడి, 2 రాజులు బందీలుగా తీసుకున్నారని యిర్మీయా చెప్పిన 745 మంది వ్యక్తుల సంఖ్యను పేర్కొనలేదు లేదా సంఖ్య ద్వారా పేర్కొనలేదు.నెబుజారదన్. అలాగే, నెబుజరదాన్ సిరియాలోని అతని పశ్చిమ ప్రధాన కార్యాలయం అయిన రిబ్లా వద్ద నెబుచాడ్నెజార్‌కి తీసుకున్న అదనపు సంఖ్యలో, అక్కడ వారిని చంపివేశాడు, 2 రాజులు 72 మందిని (25:18-21) జాబితా చేశారు, అయితే యిర్మీయా 74 (52:24-27) జాబితా చేశాడు.

యూదుల ప్రవాసం మరియు "జెరూసలేం నిర్జనకాల" కాలం ముగిసిందని డేనియల్ గ్రహించినప్పుడు, అతను తన ముఖాన్ని "ప్రార్థన మరియు ప్రార్థనల ద్వారా, ఉపవాసం మరియు గోనెపట్ట మరియు బూడిదతో వెతకడానికి ప్రభువైన దేవుడు వైపుకు" ఒప్పుకున్నాడు. అతని ప్రజల పాపాలు, వారి బందీగా మారడానికి దేవుణ్ణి వేడుకోవడం మరియు అతని

Chapter 12: But the end of any tyrant does not mean another may not arise. And Chapter 12 seems to look now, not to the end of Antiochus Epiphanes or of the Grecian kingdom, or even to the end of the fourth kingdom (the Roman empire) of Chapters 2 and 7, but to the end of time itself -- possible to the resurgence of mighty and even universal opposition against the people of God, when it shall be summarily ended by divine intervention, followed by the general resurrection and final judgment, as depicted in Revelation 20:7-15. In the 12th chapter of Daniel, we have "the time of the end" (v.4), "the end of these wonders" (V.6), the time "when all things shall be finished" (v.7), the "time of the end" again (v.9), and "the end" (v.13). It is also of interest to note in v. 4 that in connection with the time of the end "many shall run to and fro, and knowledge shall be increased" -- descriptive of a highly mobile society and an explosion of knowledge -- characteristic of our time more than of any other so far.

Verses 11-12 present us with insurmountable difficulty if we try to develop an eschatological timetable from them. They read: "From the time that the continual burnt-offering shall be taken away, and the abomination that maketh desolate set up, there shall be a thousand two hundred and ninety days. Blessed is he that waiteth, and cometh to the thousand three hundred and five and thirty days." One figure is three years plus 10 days, the other three years plus 8 1/2 months, with one shorter and the other longer than the "time, times, and a half" of V. 7, if the latter is 3 1/2 years as generally understood. The latter is used here and likewise in Revelation seemingly as a symbolic description of the time of great persecution of the people of God, without necessarily being intended to designate a precise period of duration. But, should a day be counted as a year as in some prophetic instances, as in Ezekiel 4:6, in one verse (11) we would have 1,290 years and in the other (12) 1,335 years. Counting backward from our time (1986 A.D.) as the earliest possible end, that would take us back to 696 A.D. as the starting point in one instance, and to 651 A.D. in the other instance. That seems a most unlikely and even an impossible interpretation, however. But why the two figures, 45 days (or possibly years) apart? Does the former mark the beginning of the "time of the end" and the other its termination? This is indeed possible if not <u>probable</u>, but we are still left with no certain time for beginning our calculation. If we date it from the time Antiochus Epiphanes profaned the temple in Jerusalem (168 B.C.), that would only bring us down to 1122 A.D. and 1167 A.D. respectively. Or, if we date it from the "abomination of desolation" in connection with the destruction of Jerusalem (Matthew 24:15), that still would only bring us down to 1360 A.D. and 1405 A.D., respectively. Neither of these is late enough for the end seemingly meant in Daniel 12. The expression, "abomination that maketh desolate" (v.11), is believed by Adam Clarke and some

కోపాన్ని విడిచిపెట్టమని మరియు క్షమించమని మరియు ప్రభువు కొరకు అతని ముఖాన్ని అతని అభయారణ్యంపై ప్రకాశింపజేయమని వేడుకున్నాడు (vs. 3-19).

మరియు అతను ఇంకా ప్రార్థనలో మాట్లాడుతున్నప్పుడు, డేనియల్ గతంలో ఒక దర్శనంలో చూసిన గాబ్రియేల్ (8:16), డెబ్బై సంవత్సరాలు ముగియడంతో అతని కోసం నిర్ణయించిన అన్ని అనుభవాలను ముగించలేదని అతనికి సూచించడానికి వచ్చాడు. ప్రజలు. బదులుగా,<u>డెబ్బై వారాలు</u>(సాధారణంగా డెబ్బై వారాల సంవత్సరాలు లేదా 490 సంవత్సరాలు అని అర్థం) ఇంకా ఇశ్రాయెల్ మరియు పవిత్ర నగరంపై, (1) అతిక్రమణను ముగించాలని మరియు (2) పాపాలకు సమాధానాన్ని ఏర్పరచుకోవాలని, (3) శాశ్వతమైన నీతిని తీసుకురావాలని నిర్ణయించబడ్డాయి, (4) దర్శనం మరియు ప్రవచనాన్ని మూసివేయడం మరియు (5) అత్యంత పవిత్రమైన (స్పష్టంగా మెస్సీయ) అభిషేకించడం. అభిషిక్తుడైన యువరాజు (స్పష్టంగా క్రీస్తు) వరకు యెరూషలేమును పునరుద్ధరించి, నిర్మించాలనే ఆజ్ఞ వెలువడినప్పటి నుండి ఏడు వారాలు మరియు 62 వారాలు (మొత్తం 69 వారాలు లేదా 483 సంవత్సరాలు) -- మరియు నగరం సమస్యాత్మక సమయాల్లో (ఎజ్రా మరియు నెహెమియాలో వివరించిన శత్రువుల దీర్ఘకాల వ్యతిరేకత కారణంగా) నిజానికి పునర్నిర్మించబడాలి. మరియు 69 వారాల తర్వాత, చివరి వారం (లేదా ఏడు సంవత్సరాలు) మధ్యలో, అభిషిక్తుడు నరికివేయబడతాడు, మరియు త్యాగం మరియు నైవేద్యాన్ని నిలిపివేస్తుంది (తనను తాను త్యాగం చేసిన తర్వాత అవసరం లేదు). అతను నరికివేయబడే ఆ వారంలో, అభిషిక్తుడు చాలా మందితో దృఢమైన ఒడంబడికను చేస్తాడు -- బహుశా తన స్వంత రక్తం ద్వారా కొత్త ఒడంబడికను సూచిస్తూ, దాదాపు 3 1/2 సంవత్సరాల ముందు యూదు దేశానికి అందించబడతాడు. అన్యుల ప్రపంచానికి కూడా ప్రకటించబడుతోంది. మరియు అన్ని తరువాత, యువరాజు యొక్క ప్రజలు (బహుశా టైటస్ రాజుగా ఉన్న రోమన్లు, తరువాత రోమన్ సామ్రాజ్యానికి చక్రవర్తి అవుతారు) వచ్చి నగరాన్ని (జెరూసలేం) నాశనం చేస్తారు, అసహ్యకరమైన రెక్కల మీద అది నిర్జనమైపోయింది. క్రీ.శ. 70లో టైటస్ ఆధ్వర్యంలో జరిగిన జెరూసలేం విధ్వంసాన్ని సూచిస్తూ -- క్రీస్తు స్వయంగా, జెరూసలేం విధ్వంసం గురించి తన అంచనాకు సంబంధించి, "

other commentators to be applicable "to anything substituted in the <u>place</u> of, or set up in opposition to, the ordinances of God, his worship, his truth, &c." Granting that as a possibility, we still are left without any <u>presently</u> indentifiable chronological <u>starting</u> point -- <u>which may be precisely what is intended</u>!

After all, in Verses 8 and 9, Daniel states: "And I heard, but I understood not: then I said I, O my lord, what shall be the issue of these things? And he said, Go thy way, Daniel; for the words are shut up and sealed till the time of the end" -- which sounds as if even he would not know before then. And so he was told: "But go thy way till the end be; for thou shalt stand in thy lot, at the end of the days" (v.13). And, if Daniel could not know till then, we need not expect to do so either! Jesus himself, while on earth, did not himself know (Matthew 24:36). And he has not revealed it since.

70 వారాలు (1) జెరూసలేంను పునరుద్ధరించి, పునర్నిర్మించాలనే ఆజ్ఞను ప్రారంభించి, (2) ఏడు, 62, మరియు -- లేదా 49 సంవత్సరాలు, 434 సంవత్సరాల కాలాలుగా విభజించబడతాయని గమనించాలి. మరియు ఏడు సంవత్సరాలు.

యూదు ప్రవాసులు తిరిగి రావడం మరియు దేవాలయం మరియు జెరూసలేం పునర్నిర్మాణం గురించి ముగ్గురు పర్షియన్ రాజులచే నాలుగు శాసనాలు ఉన్నాయి: (1) ద్వారా<u>సైరస్</u>ది గ్రేట్, 536 BC (ఎజ్రా 1:2-4; 2 క్రానికల్స్ 36: 22-23); (2) డారియస్ ది గ్రేట్, (హిస్టాస్పెస్), 519 BC (ఎజ్రా 6:1-12); (3) అర్టాక్సెర్క్సెస్ లాంగిమానస్ (458 లేదా 457 BC), (ఎజ్రా 7:7, 11-26); మళ్లీ అర్టాక్సెర్క్సెస్ ద్వారా, 445 BC (నెహెమ్యా 1:1; 2:1-8).

క్రీస్తు బాప్టిజం, పరిశుద్ధాత్మ ద్వారా అభిషేకం మరియు దేవుని కుమారునిగా ఇజ్రాయెల్‌కు పరిచయం చేసిన సంవత్సరం AD 26 నుండి మనం ప్రారంభిస్తే, జాన్ 1:31-34 (అతను 30 సంవత్సరాల వయస్సులో ఉన్నప్పుడు, లూకా 3:21-23 , అతని జననం మన గ్రెగోరియన్ క్యాలెండర్ ప్రకారం 4 BC కంటే ఆలస్యం కాదు), మరియు 483 సంవత్సరాలు (ఏడు ప్లస్ 62 వారాల సంవత్సరాలు) తిరిగి లెక్కించబడుతుంది, మేము 457 BCకి చేరుకున్నాము, ఇది అర్టాక్సెర్క్సెస్ (క్వీన్ ఎస్తేర్ యొక్క సవతి కుమారుడు, ఎస్తేర్ పుస్తకం). దాదాపు 3 1/2 తర్వాత క్రీస్తు సిలువ వేయబడ్డాడని కూడా చాలా ఖచ్చితంగా ఉంది;వ్యక్తిగత పరిచర్య సంవత్సరాలు, లేదా డేనియల్ 70వ వారం మధ్యలో, అతను "అనేకమందితో దృఢమైన ఒడంబడిక చేసుకుంటాడు." అతని మరణం ఫలితంగా అతను "కొత్త ఒడంబడికకు మధ్యవర్తి" అయ్యాడు (హెబ్రీయులు 9:15), మరియు అది యూదులకు 70వ "వారంలో" మిగిలిన 3 1/2 సంవత్సరాలు విస్తృతంగా ప్రకటించబడింది. అన్యజనులకు మరియు యూదులకు -- "మొదట యూదులకు మరియు గ్రీకులకు కూడా" (రోమన్ 1::16).

డెబ్బై (మొదటి 49 సంవత్సరాలు) మొదటి "ఏడు వారాలు" విషయానికొస్తే, ఆ కాలంలోనే దేవాలయం మరియు జెరూసలేం యొక్క గోడలతో సహా పునర్నిర్మాణం (అంతకుముందు ప్రారంభించబడినప్పటికీ) పూర్తి చేయబడింది - మరియు ఇది నిజంగా జరిగింది. సమస్యాత్మక సమయాల మధ్య, పొరుగువారి వ్యతిరేకత నుండి ఒకదాని తర్వాత మరొకటి ఆలస్యం అవుతుంది. క్రీ.పూ. 516లో "డారియస్ రాజు పాలన యొక్క ఆరవ

Name of Prophet	Approximate dates of ministry	Contemporary	
		Judah	Israe
Joel	c.?810-750 B.C.	Joash(=Jehoash), Amaziah, Uzziah (=Azariah)	
Amos	c. 760 B.C.	Uzziah (=Azariah)	Jerebo
Jonah	c. 760 B.C.		Jerebo
Hosea	760-722 B.C.		Jerebo Zechar Shallu Menah Pekahi Pekah,
Micah	742-687 B.C.	Jotham,Ahaz, Hezekiah	
Isiah	740-700 B.C.	Uzziah (=Azariah), Jotham Ahaz,Hezekiah	
Nahum	somewhere between 664 and 612 B.C.	Josiah	
Zephaniah	c. 640 B.C. onwards	Josiah	
Jeremiah	626-587 B.C.	Josiah, Hehoahaz, Jehoiakim, Hehoiachin, Zedekiah	
Habakkuk	c. 605 B.C.	Jehoiakim	
Daniel	605-535 B.C.	Jehoiakim Jehoiachin Zedekiah	
Ezekiel	593-570 B.C.		
Obadiah	c. ?587 B.C. onwards		
Haggai	520 B.C.		
Zechariah	c. 520 B.C. onwards		
Malachi	c. 433 B.C.		

సంవత్సరం" (ఎజ్రా 6:15)లో ఈ ఆలయం పూర్తి చేయబడింది., కానీ నగరం మరియు దాని గోడలు 72 సంవత్సరాల తరువాత, "అర్తహషస్త రాజు ఇరవయ్యవ సంవత్సరం" (నెహెమ్యా 2:1-8) తర్వాత -- 444 BCలో ఎలుల్ నెల 25వ తేదీన (6:15), సంవత్సరంలో ఆరవ నెల, మా ఆగస్టు-సెప్టెంబర్‌లో కొంత భాగానికి సమానం.

అధ్యాయం 10: "పెర్షియా రాజు సైరస్ మూడవ సంవత్సరంలో డేనియల్‌కు ఒక విషయం వెల్లడి చేయబడింది," ఇది "గొప్ప యుద్ధానికి" సంబంధించినది (vs. 1-2). మరియు 10, 11 మరియు 12 అధ్యాయాలు దానితో ఆక్రమించబడ్డాయి. తేదీ 534 BC ఉండేది, యూదుల మొదటి బృందం ఎజ్రా ఆధ్వర్యంలో వారి స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చిన రెండు సంవత్సరాల తర్వాత, మరియు 9:25లో మాట్లాడిన సమస్యాత్మక సమయాలను అనుభవించడం ప్రారంభించింది. ఈ విభాగం 8 మరియు 9 అధ్యాయాలకు పాక్షికంగా అనుబంధంగా ఉంది మరియు నాల్గవ సామ్రాజ్యానికి సంబంధించిన వివరాలను పరిచయం చేస్తుంది, అధ్యాయం 7లోని కొన్ని లక్షణాలను అభివృద్ధి చేస్తుంది. "తరువాతి రోజుల్లో నీ ప్రజలకు ఏమి జరుగుతుందో అర్థం చేసుకోవడానికి ఒక దేవదూత డేనియల్‌కి పంపబడ్డాడు; దర్శనాలు ఇంకా చాలా రోజులు ఉన్నాయి" (10:14).

<u>హాలీ యొక్క బైబిల్ హ్యాండ్‌బుక్</u>ఈ చివరి దర్శనంలో "దేవుడు తెరను తీసివేసి, కనిపించని ప్రపంచంలోని కొన్ని వాస్తవాలను డేనియల్‌కు చూపించాడు -- మానవాతీత తెలివితేటలు, మంచి మరియు చెడుల మధ్య జరుగుతున్న సంఘర్షణలు, దేశాల కదలికలను నియంత్రించే ప్రయత్నంలో, వారిలో కొందరు దేవుని రక్షణ కోసం ప్రయత్నిస్తున్నారు. మైఖేల్ ఇజ్రాయెల్ యొక్క సంరక్షక దేవదూత (13-21) పేరు తెలియని దేవదూత డేనియల్‌తో మాట్లాడాడు, గ్రీస్ తన దేవదూతను కలిగి ఉంది (20), అలాగే పర్షియా కూడా (13, 20) దేవుడు డేనియల్‌లో కొన్నింటిని చూపిస్తున్నట్లు తెలుస్తోంది. ఇజ్రాయెల్ తిరిగి రావడానికి రహస్య ఏజెన్సీలు పనిచేస్తున్నాయి. వారిలో ఒకరు డారియస్‌కు సహాయం చేసారు (11:1).

అధ్యాయం 11: డేనియల్‌తో మాట్లాడిన పేరు తెలియని దేవదూత ఇంకా ఇలా అన్నాడు: "ఇప్పుడు నేను నీకు నిజం చూపిస్తాను. ఇదిగో, పర్షియాలో ఇంకా ముగ్గురు రాజులు నిలబడతారు; మరియు నాల్గవవాడు వారందరి కంటే చాలా ధనవంతుడు. తన ఐశ్వర్యం ద్వారా బలవంతుడై, గ్రీసు రాజ్యానికి వ్యతిరేకంగా అందరినీ కదిలిస్తాడు" (v.2). ఇది మూడవ

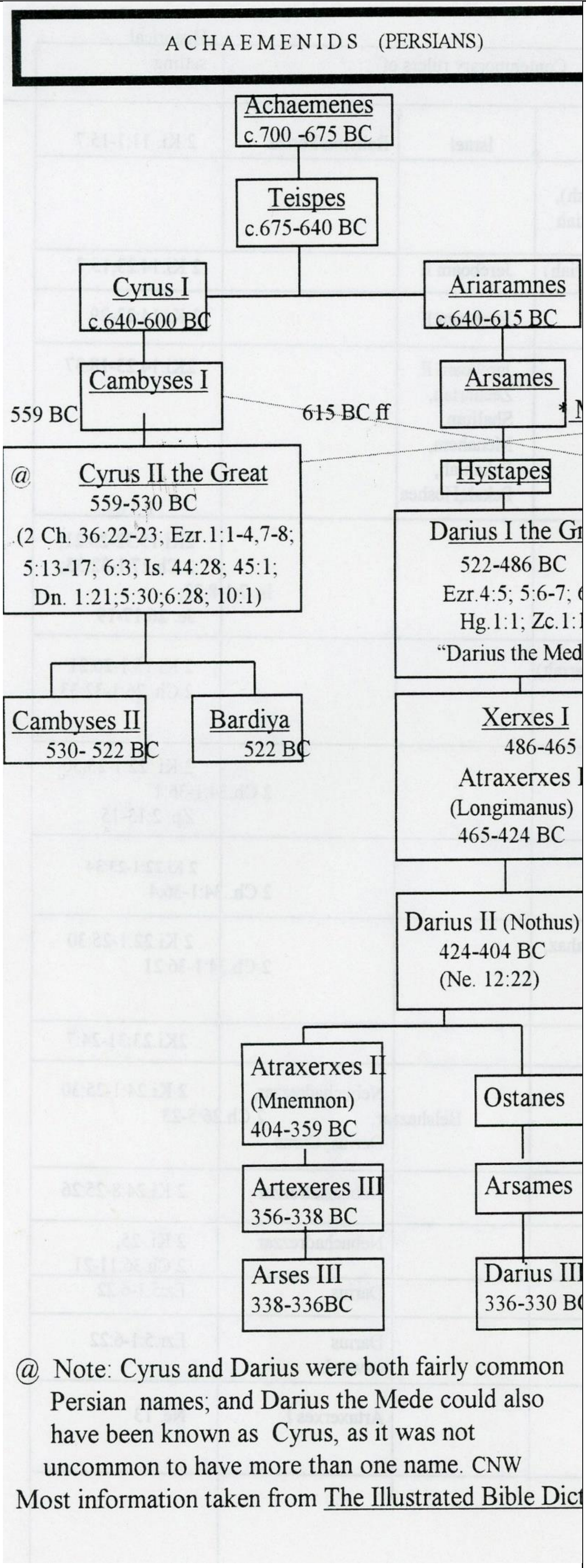

సంవత్సరంలో చెప్పబడిందిస్మైరస్పర్షియా రాజు (10:1). లేదా 534 BC, అతను పాలించడానికి ఇంకా నాలుగు సంవత్సరాలు ఉన్నప్పుడు మరియు ఆ ముగ్గురిలో మొదటివాడు అయి ఉండాలి. అతనిని అనుసరించే ఇద్దరు కాంబిసెస్ II (530-522 BC) మరియు డారియస్ హిస్టాస్పెస్ (522-486 BC). నాల్గవది Xerxes I (486-465 BC), పెర్షియన్ రాజులలో అత్యంత ధనవంతుడు మరియు అత్యంత శక్తివంతమైనవాడు -- బహుశా బుక్ ఆఫ్ ఎస్తేర్ యొక్క అహస్వేరస్. అతను గ్రీస్‌పై దండెత్తాడు, కానీ సలామిస్‌లో ఓడిపోయాడు (480 BC). ఇది ఏ విధంగానూ పర్షియన్ సామ్రాజ్యం అంతం కాదు, కానీ క్రీ.పూ. 330లో గ్రీకు రాజు అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్‌కు పర్షియా పతనం అయ్యేంత వరకు క్షీణించి, గ్రీస్ ఆధిక్యంలోకి వెళ్లింది.

3 మరియు 4 వచనాలు అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్ మరియు అతని గ్రీకు రాజ్యం గురించి ప్రస్తావించాయి: "మరియు ఒక శక్తివంతమైన రాజు నిలబడతాడు, అతను గొప్ప ఆధిపత్యంతో పరిపాలిస్తాడు మరియు అతని ఇష్టానుసారం చేస్తాడు. మరియు అతను నిలబడినప్పుడు, అతని రాజ్యం ఉంటుంది. విరిగిపోతుంది, మరియు స్వర్గం యొక్క నాలుగు గాలుల వైపు విభజించబడింది, కానీ అతని వంశానికి కాదు, లేదా అతను పరిపాలించిన అతని ఆధిపత్యం ప్రకారం కాదు; అతని రాజ్యం వీరితో పాటు ఇతరులకు కూడా తీసివేయబడుతుంది." 8వ అధ్యాయం (ఈ నోట్స్‌లోని 8వ పేజీని కూడా చూడండి)కి సంబంధించి తెలుసుకున్నట్లుగా, అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్ 323 BCలో మరణించినప్పుడు, అతని రాజ్యం వంశపారంపర్యంగా సంక్రమించలేదు కానీ అతని సమర్థులైన జనరల్స్ మధ్య విభజించబడింది. వీటిలో ఒకటి63 BC వరకు కొనసాగిన సెల్యూసిడ్ రాజవంశాన్ని రోమన్లు తొలగించే వరకు, సిరియా మరియు అన్ని తూర్పులను స్వీకరించిన సెల్యూకాస్ I నికేటర్. ఈజిప్ట్ మరియు లిబియాలను స్వీకరించి, టోలెమిక్ రాజవంశాన్ని స్థాపించిన టోలెమీ తదుపరి సమర్థుడు, 30లో ఈజిప్టును జయించిన తర్వాత రోమ్ యొక్క విజయోత్సవ ఊరేగింపులో కనిపించిన అవమానాన్ని తట్టుకోలేక ఆత్మహత్య చేసుకున్న ప్రసిద్ధ క్లియోపాత్రా VII చివరి సభ్యుడు. BC ఈ సంబంధిత జనరల్స్ మరియు వారి రాజవంశాలు చాలా సమయాలలో గొప్ప ప్రత్యర్థులు, ప్రతి ఒక్కరు మరొకరి ఆధిపత్యాన్ని చేజిక్కించుకోవడానికి ప్రయత్నించారు -- ఎప్పుడూ పూర్తిగా విజయం సాధించకుండా -- మరియు అరుదుగా మాత్రమే మిత్రపక్షాలు. లిటిల్ జూడియా మధ్యలో చిక్కుకుంది, కొంత సమయం ఈజిప్ట్ మరియు కొంత సమయం సిరియా చేత

Chapter 3

DARIUS, THE MEDE

The above chart is from THE ILLUSTRATED BIBLE DICTIONARY (1980) on which I had made various annotations. One, in the right hand column, begins: "one tradition reverses Cyaxares and Astyages, making the latter the father of both Cyaxares and Mandane, and Cyaxares the uncle instead of the grandfather of Cyrus." That was based upon what I have since discovered to be a faults remembrance of one of Whelsey’s Lectures published in the Millennial Harbinger of September 1830, on a history of the Medo-Persian Empire. I had not remembered that Whelsey gave the name of Cyaxares to two persons instead of one -- one the father and the other the son of Astyages. I had remembered what he said about the son, but applied it to the father. That made it needlessly and erroneously to conflict with the chart and the other annotations I had made on it. Whelsey had indeed made Astyages the father of both Mandane and Caxares II, but also the son of Cyaxares I.

Had I remembered accurately, I would not only have made the annotation that "Mandane was married to Cambyses I, and became the mother of Cyrus the Great," but I would have added another that "Cyaxares = Darius the Mede = uncle of Cyrus II, the Great" -- in accord with Whelsey’s Lectures, and with the evidences and cautiously presented conclusion in my above mentioned notes, pages 5 b through 7a.

Now that I realize my error and the enhanced credibility of Whelsey’s lecture, I am presenting parts of it, in order to set forth its account of a close relationship between Cyrus the Great and Darius the Mede, even after Cyrus of Persia threw off the Median yoke of Darius’ father, King Astyages. In order to make it easier to follow, introductory sub-heads will be supplied in capital letters. Also, occasional explanatory word or phrase may be inserted in brackets. Emphasis will also sometimes be supplied by use of capitals or underscoring, none of which occur in the original.

EXCERPTS FROM ONE OF WHELSEY’S LECTURES

1. MEDIA is not found on the map of modern Asia. Anciently it was an extensive empire, stretching round the southern and western shores of the Caspian Sea [with Ecbatana, modern Hamadan, as its capital]. Eastward lay what is called Tartary, or Central Asia. Persia bounded it South [with Susa, or Shusan, as its capital], and Assyria West [with Nineveh as its capital]. [Babylonia also bounded its southern neighbor Persia on the west, with Babylon as its capital]. . . .

పాలించబడింది -- భౌగోళికంగా మరింత తార్కికంగా సిరియాలో భాగం. ఆమెకి,

5వ వచనంలో, "దక్షిణాది రాజు", "అతను బలంగా ఉంటాడు" మరియు "రాకుమారులలో ఒకడు" (అంటే, అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్ యొక్క జనరల్స్‌లో మరొకరు, అంటే, సెల్యూకస్), అతను "ఉత్తర రాజు" అయ్యాడు మరియు "అతని కంటే బలంగా ఉంటాడు" (టోలెమీ పైన, "దక్షిణ రాజు"). అలాగే, 6వ వచనంలో, "సంవత్సరాల చివరలో వారు తమను తాము ఒకరితో కలుపుకుంటారు" (అంటే, వారి రాజవంశాలు) అని చెప్పబడింది, కానీ నిజంగా ఇద్దరికీ పరస్పర ప్రయోజనం కాదు. మరియు 7వ వచనం నుండి కనీసం 36వ వచనం వరకు, వారి పోరాటాలు చాలా విశేషమైన ఖచ్చితత్వంతో అంచనా వేయబడ్డాయి, సంశయవాదులు అవి వాస్తవానికి ముందు వ్రాయబడిందని నమ్మడానికి నిరాకరించారు. హాలీ యొక్క బైబిల్ హ్యాండ్‌బుక్ కీలక పదాలు మరియు పదబంధాల యొక్క చారిత్రక ప్రాముఖ్యతను చాలా అద్భుతంగా సంగ్రహిస్తుంది, అవి ఇక్కడ ఈ క్రింది విధంగా పునరుత్పత్తి చేయబడుతున్నాయి (6వ వచనంతో ప్రారంభించి):

"కుమార్తె" (6): టోలెమీ II కుమార్తె అయిన బెరెనిస్ [ఉత్తరానికి చెందిన] ఆంటియోకస్ IIకి వివాహం చేయబడింది మరియు హత్య చేయబడింది.

"ఆమె మూలాల చిగురు" (7): టోలెమీ III, బెరెనిస్ సోదరుడు, ప్రతీకారంగా, సిరియాపై దాడి చేసి, గొప్ప విజయాన్ని సాధించాడు (8).

"ఇద్దరు కుమారులు" ["అతని కుమారులు", బైబిల్ గ్రంథంలో] (10):సెల్యూకాస్ III మరియు ఆంటియోకస్ III. (11-12): ఈజిప్ట్ సమీపంలోని రాఫియా యుద్ధంలో టోలెమీ IV ఆంటియోకస్ IIIని ఓడించాడు (217 BC). (13): ఆంటియోకస్ III, 14 సంవత్సరాల తర్వాత, ఈజిప్టుకు వ్యతిరేకంగా గొప్ప సైన్యంతో తిరిగి వచ్చాడు. (16): ఆంటియోకస్ పాలస్తీనాను జయించాడు. (17): ఆంటియోకస్ తన కుమార్తె క్లియోపాత్రాను టోలెమీ Vకి నమ్మకద్రోహమైన వివాహ బంధంలో ఇచ్చాడు, ఆమె ద్వారా ఈజిప్టుపై నియంత్రణ సాధించాలనే ఆశతో. కానీ ఆమె తన భర్తతో నిలబడింది, (18-19): ఆంటియోకస్ ఆసియా మైనర్ మరియు గ్రీస్‌పై దండెత్తాడు మరియు మెగ్నీషియాలో రోమన్ సైన్యం చేతిలో ఓడిపోయింది (190 BC). తన సొంత భూమికి తిరిగి వచ్చి చంపబడ్డాడు.

From the best light that can be thrown upon the subject, it appears that Media was peopled by Madai, the son of Japheth, son of Noah, soon after the dispersion [from Babel]. It gradually grew into a considerable empire, and was finally subjugated by its more powerful neighbor, Assyria, and remained a territorial government for a long time. When the Assyrian Empire was dismembered under Sardanapalus (B.C. 710), Media became again independent. From this time to the commencement of the reign of Cyrus [the Persian], elapsed a period of 176 years, including a succession of five monarchs. Dijoces was the first king. He was succeeded by Phraortes, who reigned 22 years, and fell before Nineveh, in attempting to avenge his father's death.

His son, Cyaxares [founder of the Median Empire], resumed the hereditary contest, and after a series of various fortune, in concert with Nebuchadnezzar, king of Babylon, besieged Nineveh, took it, and leveled with the earth that towering monument of human perseverance and glory. Afterwards he carried his victorious arms South as far as Egypt, conquered Persia, and returned to Ecbactania [sic] laden with immense spoils, and attended by captive monarchs.

Under this monarch Media became settled in its permanent and powerful empire. Cyaxares, after a reign of 40 years, left his throne to his son Astyages, who is called in scripture Ahasuerus. Astyages gave his daughter Mandane in marriage to Cambyses, a king . . . of Persia. The fruit of this marriage was the illustrious Cyrus, the most faultless prince that ancient history can boast.

PERSIA: Directly south of Media lay an extensive range of territory known in ancient and modern geographies by the name of Persia [now called Iran, which also embraces what once was Media]. It was bounded East by India, south by the Assyrian Empires [more appropriately described as bounded on the South by the Persian Gulf and on the West by the Assyrian empires], extending upwards of 1,800 miles in length, and 1,000 in breadth [which is descriptive of its extent as an empire after its overthrow of Babylon (536 B.C.) and the acquisition of all the vast domains the latter ruled].

We are told in scripture that Persia, or Paras, as it is called by Daniel, was anciently called Elam; and that it was peopled by Elam, the son of Shem, about the time that Media was peopled by Madai, at the dispersion [from Babel].

At the time of Abraham, we find Chedorlaomer, king of Elam, or Persia, a considerable monarch in his day, having conquered several kingdoms of Asia. From this period their authentic history is lost. They probably were subjugated by the Assyrians, who carried all before them,

"ఒక ధిక్కార వ్యక్తి" (21-35): ఆంటియోకస్ ఎపిఫేన్స్. (21): సరైన వారసుడు కాదు, అతను ద్రోహం ద్వారా సింహాసనాన్ని పొందాడు. (22-25): అతను పాక్షికంగా బలవంతంగా మరియు పాక్షికంగా మోసపూరిత మోసంతో తనను తాను ఈజిప్టుకు యజమానిగా చేసుకున్నాడు. (26): టోలెమీ VI, క్లియోపాత్రా కుమారుడు, ఆంటియోకస్ మేనల్లుడు, అతని విషయం యొక్క ద్రోహంతో ఓడిపోయాడు. (27): స్నేహం ముసుగులో ఆంటియోకస్ మరియు టోలెమీ ద్రోహంలో ఒకరితో ఒకరు పోటీ పడ్డారు. (28): ఈజిప్ట్ నుండి తిరిగి వచ్చిన ఆంటియోకస్ జెరూసలేంపై దాడి చేసి, 80,000 మందిని చంపి, 40,000 మందిని తీసుకొని 40,000 మంది యూదులను బానిసలుగా విక్రయించాడు. (29): ఆంటియోకస్ మళ్లీ ఈజిప్టుపై దాడి చేశాడు. కానీ రోమన్ నౌకాదళం ["నౌకలుకిట్టిమ్"] అతనిని పదవీ విరమణ చేయమని బలవంతం చేసాడు. (30,31): అతను జెరూసలేం మీద తన కోపాన్ని వెళ్లగక్కాడు మరియు ఆలయాన్ని అపవిత్రం చేశాడు. (32): మతభ్రష్ట యూదులు అతనికి సహాయం చేసారు. (32-35): వీరోచిత మకాబీ సోదరుల దోపిడీ.

36-45 శ్లోకాలు విశ్లేషకులకు గొప్ప పజిల్‌గా ఉన్నాయి. వివిధ అభిప్రాయాలను ప్రతిబింబిస్తూ, హాలీ ఇలా అడిగాడు: "ఆంటియోకస్ ఎపిఫానెస్? లేదా పవిత్ర భూమిని మహమ్మదీయ స్వాధీనమా? లేదా పాకులాడేనా? లేక మూడూ?" అయితే అది ఈ రెండింటిలో ఒకటి కానవసరం లేదు. ఈ సందర్భం ఇప్పటికీ "దక్షిణాది రాజు" మరియు "ఉత్తర రాజు" మధ్య వైరుధ్యం, అధ్యాయం ప్రారంభంలో ప్రారంభమైంది. కాబట్టి, 35 మరియు 40వ వచనం యొక్క "ముగింపు సమయం" అనేది గ్రీషియన్ ఆధిపత్యం యొక్క ముగింపును సూచిస్తుంది -- 63 BCలో సిరియా నుండి మరియు 30 BCలో ఈజిప్ట్ నుండి -- చివరి వరకు క్రీ.పూ. 163లో ఆంటియోకస్ ఎపిఫనెస్ స్వయంగా, పైన పేర్కొన్న పద్యాలు సిరియాకు చెందిన ఆంటియోకస్ ఎపిఫేన్స్ పాల్గొన్న కొన్ని సంఘర్షణల యొక్క పునశ్చరణ మరియు మరింత సూక్ష్మ వర్ణన మరియు అది అతనికి పనికిరాకుండా పోయింది.

అధ్యాయం 12: కానీ ఏ నిరంకుశుడి అంతం మరొకటి తలెత్తదని అర్థం కాదు. మరియు 12వ అధ్యాయం ఇప్పుడు ఆంటియోకస్ ఎపిఫానెస్ లేదా గ్రీషియన్ రాజ్యం యొక్క ముగింపు లేదా అధ్యాయాలు 2 మరియు 7 యొక్క నాల్గవ రాజ్యం (రోమన్ సామ్రాజ్యం) ముగింపు వరకు కాదు, కానీ కాలం చివరి వరకు కనిపిస్తుంది -- దేవుని ప్రజలపై శక్తివంతమైన మరియు

and remained a long time subject. They afterwards recovered their freedom; but were soon obliged to resign it again to the Medes, as I have already noticed, and remained tributary to them, through their native monarchs, to the time of Cyrus. Cambyses, of the royal family of Achamenaus, married Mandane, the daughter of Astyages, King of Media, and became the father of Cyrus, who was born to free his native country from slavery [to the Medes, the rule of whose king, Astyages, was harsh and he was unpopular even among the Medes], to restore the captivity of Jerusalem, and to establish one of the most powerful empires that ever existed in Asia.

II. CYRUS was born in the year before Christ 599. At 12 years of age he accompanied his mother Mandane to the court of Media. Astyages was soon charmed with the promising appearance of his grandson, insomuch that he retained him in Media, where he remained four or five years. The young plant . . . promised to become a mighty cedar. The affability of his temper, the simplicity of his deportment, the sincerity of his heart, and above all, the prowess of his arm, excited the admiration of the court, the camp and the hall. The Medes, both noble and ignoble, proved by their attachment that Cyrus was fully deserving, if not destined, to wear the crown [which ultimately he did, even over them, with the assistance of a part of their own army].

At 17 years old he returned to his father’s court, followed by the affectionate blessing of the Medes, and welcomed with enthusiasm by his native Persians. In the inconsiderable wars which were at times waged with neighboring nations, Cyrus was always victorious, always generously rewarded the brave, always mercifully spared the conquered. As his father Cambyses advanced in age, he gradually associated Cyrus with him in the government, the burden of which he was obliged to bear. Thus he lived till he was 40 years old. But the prime of his life was not uselessly wasted; a new era in the military tactics of Persia began with him. A course of discipline was established which, in a short time, rendered the Persians the best soldiers in Asia. The arts of peace were cultivated, civilization rapidly advance, and this barbarous, enslaved, and unimportant people, under the transforming genius of Cyrus, suddenly became so formidable that they were accused by their neighbors as already aspiring to the dominion of Asia.

CYRUS AND CYAXARES: Astayages, the king of Media, [after being deposed by Persia], died, and left his dominions to his son, Cyaxares [whom we may call Cyaxares II], who was but one year older than Cyrus [with whom a close friendship and rapport must have developed during the years Cyrus was in the court at Ecbatana, and seemingly continued ever after notwithstanding he deposed Astyages]. Neriglissar, the king of Babylon, . . .

సార్వత్రిక వ్యతిరేకత యొక్క పునరుజ్జీవనం సాధ్యమవుతుంది, అది దైవిక జోక్యం ద్వారా క్లుప్తంగా ముగుస్తుంది, తరువాత సాధారణ పునరుత్థానంమరియు చివరి తీర్పు, ప్రకటన 20:7-15లో చిత్రీకరించబడింది. డేనియల్ 12వ అధ్యాయంలో, మనకు "అంత్య సమయం" (v.4), "ఈ అద్భుతాల ముగింపు" (V.6), "అన్ని విషయాలు పూర్తయ్యే సమయం" (v.7) ఉన్నాయి. , "ముగింపు సమయం" మళ్ళీ (v.9), మరియు "ముగింపు" (v.13). అంత్య సమయానికి సంబంధించి "చాలా మంది అటూ ఇటూ పరిగెత్తుతారు, మరియు జ్ఞానం పెంపొందుతుంది" -- అత్యంత చైతన్యవంతమైన సమాజం మరియు విజ్ఞాన విస్ఫోటనం యొక్క వర్ణన -- వి. 4లో గమనించడం కూడా ఆసక్తికరం. ఇప్పటి వరకు ఏ ఇతర వాటి కంటే మా సమయం ఎక్కువ.

11-12 వచనాలు వాటి నుండి ఎస్కాటాలాజికల్ టైమ్‌టేబుల్‌ను అభివృద్ధి చేయడానికి ప్రయత్నిస్తే మనకు అధిగమించలేని కష్టాలను అందిస్తాయి. వారు ఇలా చదువుతారు: “నిరంతర దహనబలి తీసివేయబడినప్పటి నుండి, మరియు అసహ్యకరమైనది.వేయి రెండువందల తొంబై రోజులపాటు నిర్జనమైపోయింది. వెయ్యి మూడువందల ముప్పై రోజుల వరకు వేచి ఉండి వచ్చేవాడు ధన్యుడు." ఒక అంకె మూడు సంవత్సరాలు కలిపి 10 రోజులు, మరొకటి మూడు సంవత్సరాలు కలిపి 8 1/2 నెలలు, ఒకటి చిన్నది మరియు మరొకటి పొడవు " V. 7 యొక్క సమయం, సమయాలు మరియు ఒకటిన్నర", సాధారణంగా అర్థం చేసుకున్నట్లుగా రెండోది 3 1/2 సంవత్సరాలు అయితే. రెండోది ఇక్కడ ఉపయోగించబడింది మరియు అదే విధంగా ప్రకటనలో కూడా ప్రజలపై తీవ్ర హింసకు గురైన సమయం యొక్క సంకేత వర్ణనగా కనిపిస్తుంది. దేవుడు, ఖచ్చితమైన వ్యవధిని నిర్దేశించాల్సిన అవసరం లేకుండా, కొన్ని ప్రవచనాత్మక సందర్భాలలో, యెహెజ్కేలు 4:6లో, ఒక వచనంలో (11) మనకు 1,290 సంవత్సరాలు మరియు 1,290 సంవత్సరాలు ఉంటుంది. మరొకటి (12) 1,335 సంవత్సరాలు. మన కాలం నుండి (1986 AD) వెనుకకు లెక్కించడం) సాధ్యమైన తొలి ముగింపుగా, అది మనల్ని ఒక సందర్భంలో ప్రారంభ బిందువుగా 696 ADకి మరియు మరొక సందర్భంలో 651 ADకి తీసుకువెళుతుంది. అయితే, ఇది చాలా అసంభవమైనది మరియు అసాధ్యమైన వివరణ కూడా అనిపిస్తుంది. అయితే 45 రోజుల (లేదా బహుశా సంవత్సరాలు) తేడా రెండు సంఖ్యలు ఎందుకు? మొదటిది "అంత్య సమయం" యొక్క ప్రారంభాన్ని

thought the death of Astyages a favorable crisis to aim an exterminating stroke at the growing power of Media, levied an immense army of 250,000 men from the populous regions West of the Euphrates, and placed himself at their head. Cyaxares II having lately assumed the reins of government [evidently with the approval and blessings of Cyrus], was justly alarmed at their extensive preparations, which threatened not only to rob him of crown and empire, but suddenly to extinguish his flattering expectations the Media would rise to the empire of Asia [which he evidently thought could be done in concert with Persia]. Unterrified, however, by the awful crisis, he rapidly concentrated his forces, with the resolution of extreme resistance, and sent for aid unto Persia, with the express demand that Cyrus should be invested with the command of the auxiliaries.

The demand met with prompt compliancy. From the peculiar manner in which Cyrus levied his army, we may suppose his comprehensive genius already embraced, that vast scheme of conquest he afterwards executed . . . . When all were marshalled, they amounted to 31,000. An army thus appointed, might well be capable of great achievements.

At the head of this body Cyrus joined his uncle Cyaxares, already preparing to march. In joint command they moved towards the borders of Assyria, after Cyrus had reduced the king of Armenia, from a revolt, obtained in the father an immovable ally, and in the son, the interesting Tigranes, a bosom friend.

Neriglissar, the king of Babylon, having concentrated an immense force of 200,000 foot and 60,000 horse, advanced toward Media and met the Medes and Persians, of not half their number, not far from the boundaries of the two empires. A general battle was fought, and Cyrus was completely victorious. For although Cyaxares had an equal command, yet the masterly genius of Cyrus demanded and obtained the undivided honor of the laurel.

The unfortunate king of Babylon was slain, . . . and his camp abandoned to the Medes and Persians. . . The throne of Babylon was immediately filled by Laborosoarchod, whose cruelties, in a few months, urged his subjects to seek a last redress, by sacrificing him to their vengeance. . . . Belshazzar [son and co-regent of Nabonidus, who was absent most of the time, leaving the burden of governing to his son] was crowned in his stead. . . .

In the meantime a vigorous plan of operations was pursued by Cyrus in reducing the strongholds of the Assyrians, and gradually preparing an unobstructed march to Babylon. . . . . the famous battle of Thymbra . . . established his fame as the first warrior upon the theatre of the world. This battle decided the fate of Lesser Asia.

మరియు మరొకటి దాని ముగింపును సూచిస్తుందా? సంభావ్యం కాకపోయినా ఇది నిజంగా సాధ్యమే, కానీ మా గణనను ప్రారంభించడానికి మాకు ఇంకా నిర్దిష్ట సమయం లేదు. ఆంటియోకస్ ఎపిఫనెస్ జెరూసలేంలోని ఆలయాన్ని అపవిత్రం చేసిన సమయం (క్రీ.పూ. 168) నుండి మనం తేదీని పరిశీలిస్తే, అది మనల్ని వరుసగా 1122 AD మరియు 1167 ADకి మాత్రమే తగ్గిస్తుంది. లేదా, జెరూసలేం (మత్తయి 24:15) విధ్వంసానికి సంబంధించి మనం దానిని "నాశనం యొక్క అసహ్యకరమైన" నుండి తేదీని అంచనా వేస్తే, అది ఇప్పటికీ మనల్ని 1360 AD మరియు 1405 AD వరకు మాత్రమే తీసుకువస్తుంది, వరుసగా. డేనియల్ 12లో ఉద్దేశించబడినట్లుగా కనిపించే ముగింపుకు ఈ రెండూ ఆలస్యం కావు. "అసమానం చేసే అసహ్యకరమైనది" (v.11) అనే వ్యక్తీకరణ ఆడమ్ క్లార్క్ మరియు మరికొందరు వ్యాఖ్యాతలచే "ఏదైనా ప్రత్యామ్నాయంగా వర్తిస్తుందని నమ్ముతారు. , లేదా దేవుని శాసనాలు, ఆయన ఆరాధన, ఆయన సత్యం మొదలైన వాటికి వ్యతిరేకంగా ఏర్పాటు చేయబడింది." దానిని అవకాశంగా మంజూరు చేస్తూ, ప్రస్తుతం గుర్తించలేని కాలక్రమానుసారం ప్రారంభ స్థానం లేకుండానే మిగిలిపోయాము -- ఇది ఖచ్చితంగా ఉద్దేశించబడినది కావచ్చు!

అన్నింటికంటే, 8 మరియు 9 వచనాలలో, డేనియల్ ఇలా పేర్కొన్నాడు: "మరియు నేను విన్నాను, కానీ నాకు అర్థం కాలేదు: అప్పుడు నేను, ఓ నా ప్రభూ, ఈ విషయాల గురించి ఏమి జరుగుతుందని చెప్పాను? మరియు అతను ఇలా అన్నాడు:నీ దారిన వెళ్ళు, డేనియల్; పదాలు ముగింపు సమయం వరకు మూసుకుని మరియు సీలు ఉంటాయి" -- అది కూడా అతనికి ముందు తెలియదు వంటి ధ్వనిస్తుంది. అందువలన అతనికి చెప్పబడింది: "అయితే చివరి వరకు నీ దారిలో వెళ్ళు; ఎందుకంటే ఆ రోజుల చివరిలో నువ్వు నీ స్థానంలో నిలబడతావు" (వ. 13) మరియు, డేనియల్ అప్పటి వరకు తెలుసుకోలేకపోతే, మనం కూడా అలా చేయాలని అనుకోనవసరం లేదు! యేసు భూమిపై ఉన్నప్పుడు, స్వయంగా అలా చేయలేదు. తెలుసు (మత్తయి 24:36) మరియు అతను దానిని వెల్లడించలేదు.

Cyrus pursued his fortune: Arabia and Syria successfully fell before him, till at length, the great Babylon stood alone upon the banks of the Euphrates, and frowned upon the conqueror, angry at his past success, and defying his future attempts.

He encamped before the city, and commenced a regular siege. . . . At some distance from the city, there were immense reservoirs, dug for the purpose of receiving the redundant water of the Euphrates, and of preventing the fatal effects of occasional inundations. Several canals formed a communication between these reservoirs and the river. By opening these canals, the water might easily be turned from its natural course, the bed of the river left dry, and a free passage into the heart of the city laid open.

The public festivals of the Babylonians were generally celebrated with the most extravagant riot, drunkenness, and debauchery, and frequently continued several days without intermission. Cyrus chose the night preceding one of these festivals for the execution of his plan. .

While Cyrus was taking undisputed possession of the city, [God interrupted the drinking and revelry of Belshazzar and the lords and ladies of his realm with a supernatural handwriting on the wall, interpreted for him by Daniel as meaning Belshazzar was weighed in the balances and found wanting, and his kingdom divided and given to the Medes and Persians].

Cyrus was already at the gates of the palace. The alarm was sounded, and the impious Belshazzar, rushing from the hall, sword in hand, was met by the Persians, and instantly cut to pieces, with all his attendants. . . . .

The death of Belshazzar . . . put a period to the second Assyrian Empire, B.C. 536. The reduction of Babylon was followed by the submission of all the Assyrian territories, and the empire of Cyrus was bounded North by the Caspian and Black seas, East by India, South by the Arabian Sea [Persian Gulf] and Ethiopia, and West by Lybia, the Mediterranean, and Archipelago; comprehending Asia Minor, Syria, Egypt, Arabia, Assyria, Armenia, Media, and Persia; . . . . . Cyrus and Cyaxares, or, as he is called in Scripture, Darius the Mede, in a short time established the government on an immovable basis. They divided the empire into 120 provinces, according to the prophet, and appointed satraps, or governors over them. . . .

CYRUS ALONE: Two years after the fall of Babylon, Cyaxares, the uncle, and Cambyses, the father of Cyrus, died, and he was left sole master of the new empire, B.C. 534.

Name of Prophet	Approximate dates of ministry	Contemporar	
		Judah	Israe
Joel	c.?810-750 B.C.	Joash(=Jehoash), Amaziah, Uzziah (=Azariah)	
Amos	c. 760 B.C.	Uzziah (=Azariah)	Jereboa
Jonah	c. 760 B.C.		Jereboa
Hosea	760-722 B.C.		Jereboa Zechar Shallu Menah Pekahi Pekah,
Micah	742-687 B.C.	Jotham,Ahaz, Hezekiah	
Isiah	740-700 B.C.	Uzziah (=Azariah), Jotham Ahaz,Hezekiah	
Nahum	somewhere between 664 and 612 B.C.	Josiah	
Zephaniah	c. 640 B.C. onwards	Josiah	
Jeremiah	626-587 B.C.	Josiah, Hehoahaz, Jehoiakim, Hehoiachin, Zedekiah	
Habakkuk	c. 605 B.C.	Jehoiakim	
Daniel	605-535 B.C.	Jehoiakim Jehoiachin Zedekiah	
Ezekiel	593-570 B.C.		
Obadiah	c. ?587 B.C. onwards		
Haggai	520 B.C.		
Zechariah	c. 520 B.C. onwards		
Malachi	c. 433 B.C.		

FURTHER NOTES ON DARIUS THE MEDE

1. JOSEPHUS: ". . . but when Babylon was taken by Darius, and when he, with his kinsman Cyrus, had put an end to the dominion of the Babylonians, he was sixty-two years old. He was the son of Astyages, and had another name among the Greeks." (Ant.X, 11, 4.)

2. PULPIT COMMENTARY: "The theory that has received the largest amount of support among those who maintain the ancient date for Daniel is that Darius the Mede is Cyaxares II" -- hence, son of Astyages and uncle of Cyrus.

"We know that ‘Gobaru,’ or ‘Oybaru’ -- ‘Gobryas’ in Greek -- was appointed governor by Cyrus when he conquered Babylon, and that, in the script of the Sindschirli monuments, Gobryas, ________ or _______________, is not unlike Darius, ____________." NOTE: Blanks are substituted for script that cannot be duplicated with our equipment.

3. INTERNATIONAL STANDARD BIBLE ENCYCLOPEDIA (quoted with out the use of quotation marks): Darius the Mede (Dan.6:1; 11:1) was son of Ahasuerus (Xerxes) of the seed of the Medes (Dan.9:1). He received the government of Belshazzar the Chaldean upon the death of that prince (Dan.5:30-31; 6:1), and was made king over the kingdom of the Chaldeans.

From Dan.6:28 we may infer that Darius was king contemporaneously with Cyrus. Outside the book of Daniel there is no mention of Darius the Mede by name, though there are good reasons for identifying him with Gubaru, or Ugbaru, the governor of Gutium, who is said in the Nabunaid-Cyrus Chronicle to have been appointed by Cyrus as governor of Babylon after its capture from the Chaldeans.

(a) Gubaru is possibly a translation of Darius. The same radical letters in Arabic mean "king," "compeller," "restrainer." In Hebrew, derivations of the root mean "lord," "mistress," "queen": in Aramaic, "mighty," "almighty."

(b) Gutium was a country north of Babylon and was in all possibility in the time of Cyrus a part of the province of Media.

(c) But even if Gutium were not a part of Media at that time, it was the custom of Persian kings to appoint Medes as well as Persians to satrapies and to the command of armies. Hence Darius -Gubaru may have been a Mede, even if Gutium were not part of Media proper.

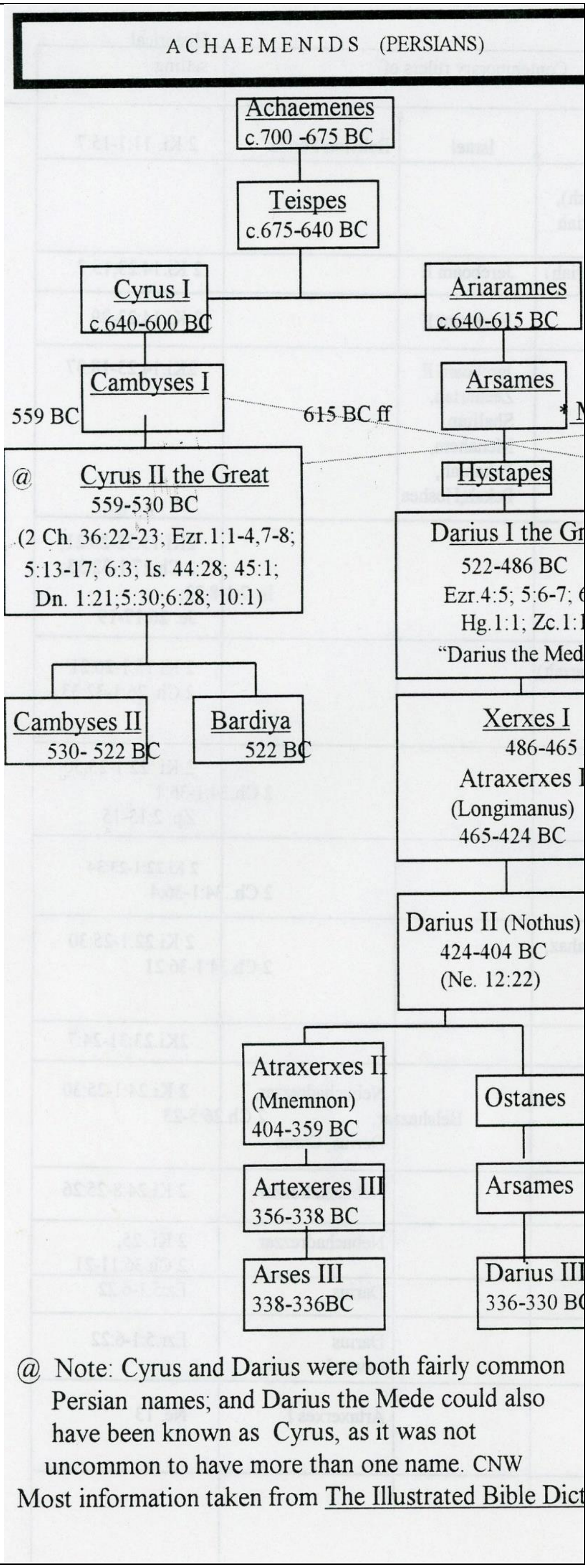

(d) Since Daniel never calls Darius the Mede king of Media, it is immaterial what his title or position may have been before he was made king over the realm of the Chaldeans. Since the realm of the Chaldeans never included either Media or Persia, there is absolutely no evidence in the Book of Daniel that its author ever meant to imply that Darius the Mede ever ruled [or had not ruled] over either Media or Persia. [He simply said nothing about his antecedents except that he was a Mede, but made it clear that he was a prominent personage in the partnership of the Medes and Persians.]

(e) That Gubaru is called governor (*pihatu*), and Darius the Mede, king, is no objection to his identification; for in ancient as well as modern oriental empires the governors of provinces and cities were often call kings. Moreover, in the Aramaic language, no more appropriate word than "king" can be found to designate the ruler of a sub-kingdom, or province of the empire.

(f) That Darius is said to have had 120 satraps under him does not conflict with this; for the Persian word "satrap" is indefinite, just like the English word "governor." Besides, Gubaru is said to have appointed pihatus under himself. If the kingdom of the Chaldeans which he received was as large as that of Sargon [722-705 B.C., "king of Assyria" (Isaiah20:1] he may easily have appointed 120 of these sub-rulers; for Sargon names 117 subject cities and countries over which he appointed his prefects and governors.

(g) The peoples, nations and tongues of chapter 6 are no objection to this identification; for Babylonia itself at this time was inhabited by Chaldeans, Arabians, Arameans and Jews, and the kingdom of the Chaldeans embraced also the Assyrians, Elamites, Phoenicians and others within its limits.

(h) This identification is supported further by the fact that there is <u>no other person</u> <u>known to history</u> that can well be meant. Some, indeed, have thought that Darius the Mede was a reflection into the past of Darius Hystaspis; but this is rendered impossible inasmuch as the character, deeds and empire of Darius Histaspis, which are well known to us from his own monuments and from the Greek historians, do not resemble what Daniel says of Darius the Mede.

[End of quotation from <u>International Standard Bible Encyclopedia</u>.]

POST SCRIPT

Attached is one more page with a chart from THE ILLUSTRATED BIBLE DICTIONARY (1980), with amended annotations. They represent pretty much what

అధ్యాయం 3

డారియస్, మేడ్

పై చార్ట్ ది ఇలస్ట్రేటెడ్ బైబిల్ డిక్షనరీ (1980) నుండి నేను వివిధ ఉల్లేఖనాలను చేసాను. ఒకటి, కుడి చేతి కాలమ్‌లో ఇలా మొదలవుతుంది: "ఒక సంప్రదాయం సైక్సేర్స్ మరియు ఆస్టియాజెస్‌ను తిప్పికొట్టింది, తరువాతి వారిని సైక్సేర్స్ మరియు మాండనే ఇద్దరికీ తండ్రిగా చేస్తుంది మరియు సైరస్ తాతకి బదులుగా సైక్సేరెస్‌ను మామయ్యగా మార్చింది." మాదీ-పర్షియన్ సామ్రాజ్య చరిత్రపై సెప్టెంబరు 1830లోని మిలీనియల్ హర్బింగర్‌లో ప్రచురించబడిన వీల్స్ ఉపన్యాసాలలో ఒకదానిని తప్పుగా స్మృతిగా నేను కనుగొన్నదానిపై ఇది ఆధారపడింది. వీల్స్ ఒకరికి బదులుగా ఇద్దరు వ్యక్తులకు సైక్సేర్స్ పేరు పెట్టాడని నాకు గుర్తులేదు -- ఒకరు తండ్రి మరియు మరొకరు అస్టిగేజ్ కుమారుడు. కొడుకు గురించి అతను చెప్పినది నాకు గుర్తుకు వచ్చింది, కానీ దానిని తండ్రికి అన్వయించాను. అది చార్ట్‌తో మరియు దానిపై నేను చేసిన ఇతర ఉల్లేఖనాలతో అనవసరంగా మరియు తప్పుగా వైరుధ్యాన్ని సృష్టించింది.

నేను ఖచ్చితంగా గుర్తుంచుకుంటే, "మాండనే క్యాంబిసెస్ Iని వివాహం చేసుకున్నాడు మరియు సైరస్ ది గ్రేట్‌కి తల్లి అయ్యాడు" అనే ఉల్లేఖనాన్ని నేను తయారు చేసి ఉండేవాడిని, కానీ నేను మరొకటి జోడించి ఉండేవాడిని "సైక్సేర్స్ = డారియస్ ది మేడే = సైరస్ II యొక్క మామ , ది గ్రేట్" -- వీల్స్ యొక్క ఉపన్యాసాలకు అనుగుణంగా, మరియు సాక్ష్యాధారాలతో మరియు నా పైన పేర్కొన్న గమనికలలో, పేజీలు 5 b నుండి 7a వరకు జాగ్రత్తగా సమర్పించారు.

పర్షియాకు చెందిన సైరస్ మీడియన్‌ను విసిరిన తర్వాత కూడా, నా పొరపాటును మరియు వీల్స్ ఉపన్యాసం యొక్క విశ్వసనీయతను నేను గ్రహించాను, సైరస్ ది గ్రేట్ మరియు డారియస్ ది మేడ్ మధ్య సన్నిహిత సంబంధాన్ని దాని ఖాతాని రూపొందించడానికి నేను దానిలోని భాగాలను ప్రదర్శిస్తున్నాను. డారియస్ తండ్రి, కింగ్ ఆస్టిగేస్ యొక్క కాడి. అనుసరించడాన్ని సులభతరం చేయడానికి, పరిచయ ఉపశీర్షికలు పెద్ద అక్షరాలలో అందించబడతాయి. అలాగే, బ్రాకెట్లలో అప్పుడప్పుడు వివరణాత్మక పదం లేదా పదబంధాన్ని చేర్చవచ్చు. మూలధనాలు లేదా అండర్‌స్కోరింగ్ ఉపయోగించడం ద్వారా కూడా కొన్నిసార్లు ఉద్ఘాటన

would have been said in the original annotations had it not been for a faulty remembrance of one of Whelsey's Lectures published in the Millennial Harbinger of September 1830, on a history of the Medo-Persian Empire.

PHYLOLOGICAL NOTE ON XERXES AND AHASUERUS

The spelling Xerxes is an attempt to transliterate into Greek, and from that into English, the Persian word Khshayarsha. The same word in Hebrew took a form that finally was vocalized so as to produce Ahashawerosh, and to be rendered in English as Ahasuerus. The Hebrew word, and presumably the Persian, is said to have meant "king." It could be used either as a name or a title. It is used in the Book of Esther with another Hebrew word meaning king or counselor, so that we have the expression "king Ahasuerus" (1;2,9,16,19; 2:1,12,16,21; 3:1,6,7,8,12; 6:2; 7:5; 8:1,7,10,12; 9:2,20,30; 10:1,3).

Chapter 4

Prophecy - Kingdoms

Daniel Chapter 7

1. As Depicted by Daniel: This chapter contains a dream and visions comparable in significance to the dream of Nebuchadnezzar in Chapter 2, but with some added aspects. In Daniel's visions he saw four beasts which represented four successive world kingdoms, superseded by an everlasting kingdom received in heaven from "the ancient of days" by "one like unto a son of man." By common consent these represent the same kingdoms symbolized in Nebuchadnezzar's dream, beginning with Babylonia and with Nebuchadnezzar as its king. According to Daniel, that kingdom was given to "the Medes and Persians" (5:28), represented here and elsewhere as one kingdom of the combined peoples (see 6:8,12,15; Esther 1:1-3,14,18-20; 10-2) -- a Medo-Persian empire, if you please. And when it had taken over the Babylonian empire, Darius the Mede received the kingdom (5:28; cf. 11:1). Then within a couple of years, according to secular history, when the latter was dead, Daniel speaks of the "reign of Cyrus the Persian" as following (6:28; cf. 10:1).

2. As Interpreted by Conservative Protestants Versus Roman Catholics and Liberals: The traditional view of Protestant interpreters has been that the four successive kingdoms of Chapters 2 and 7 were the Babylonian, Medo-Persian, Grecian (or Macedonian), And Roman empires, with the fifth world kingdom being that of Christ, established in the day of the Roman kings. But Roman

అందించబడుతుంది, వీటిలో ఏదీ అసలైన వాటిలో జరగదు.

WHELSEY యొక్క ఉపన్యాసాలలో ఒకదాని నుండి సారాంశాలు

1. ఆధునిక ఆసియా మ్యాప్‌లో మీడియా కనుగొనబడలేదు. పురాతన కాలంలో ఇది విస్తృతమైన సామ్రాజ్యం, ఇది కాస్పియన్ సముద్రం యొక్క దక్షిణ మరియు పశ్చిమ తీరాల చుట్టూ విస్తరించి ఉంది [ఎక్బాటానా, ఆధునిక హమదాన్, దాని రాజధానిగా ఉంది]. తూర్పువైపు టార్టారీ లేదా మధ్య ఆసియా అని పిలువబడుతుంది. పర్షియా దానిని దక్షిణంగా [సుసా లేదా షూసాన్‌తో రాజధానిగా] మరియు అస్సీరియా పశ్చిమాన్ని [నినెవే రాజధానిగా] సరిహద్దులుగా చేసింది. [బాబిలోనియా దాని దక్షిణ పొరుగున ఉన్న పర్షియాను పశ్చిమాన సరిహద్దులుగా కలిగి ఉంది, దాని రాజధానిగా బాబిలోన్ ఉంది]. . . .

ఈ విషయంపై విసరగల అత్యుత్తమ కాంతి నుండి, [బాబెల్ నుండి] చెదరగొట్టబడిన వెంటనే, నోహ్ కుమారుడు జాఫెత్ కుమారుడు మాదాయి ద్వారా మీడియాను ప్రజలు ఆక్రమించారని తెలుస్తోంది. ఇది క్రమంగా గణనీయమైన సామ్రాజ్యంగా అభివృద్ధి చెందింది మరియు చివరకు దాని మరింత శక్తివంతమైన పొరుగున ఉన్న అస్సీరియాచే లొంగదీసుకుంది మరియు చాలా కాలం పాటు ప్రాదేశిక ప్రభుత్వంగా కొనసాగింది. సర్దనపాలస్ (BC 710) ఆధ్వర్యంలో అస్సీరియన్ స్వామ్రాజ్యం విచ్ఛిన్నమైనప్పుడు, మీడియా మళ్లీ స్వతంత్రంగా మారింది. ఈ సమయం నుండి సైరస్ [పర్షియన్] పాలన ప్రారంభం వరకు, ఐదుగురు చక్రవర్తుల వారసత్వంతో సహా 176 సంవత్సరాల కాలం గడిచింది. డిజోసెస్ మొదటి రాజు. అతని తరువాత 22 సంవత్సరాలు పాలించిన ఫ్రోర్టెస్, అతని తండ్రి మరణానికి ప్రతీకారం తీర్చుకునే ప్రయత్నంలో నినెవె ముందు పడిపోయాడు.

అతని కుమారుడు, సైక్సారెస్ [మధ్యస్థ సామ్రాజ్య స్థాపకుడు], వారసత్వ పోటీని తిరిగి ప్రారంభించాడు మరియు అనేక అదృష్టాల తరువాత, బాబిలోన్ రాజు నెబుచాడ్నెజార్‌తో కచేరీలో, నినెవెను ముట్టడించి, దానిని తీసుకొని, భూమితో సమం చేశాడు. పట్టుదల మరియు కీర్తి. తరువాత అతను తన విజయవంతమైన ఆయుధాలను దక్షిణాన ఈజిప్టు వరకు తీసుకువెళ్లాడు, పర్షియాను జయించాడు మరియు అపారమైన దోపిడితో

Catholic and liberal interpreters have for the most part considered the Medes and Persians as two empires instead of one, thus making the Grecian Empire to be the fourth, and Israel to be the fifth. The Roman Catholics do it principally to counter the traditional Protestant interpretation that the "little horn" of the fourth beast (7:8,19-26) represents the Papacy and its relationship to the Roman Empire. And liberal non-Catholic interpreters do so because of not believing in predictive prophecy, which they would have to concede if they admitted the fourth world empire of Chapters 2 and 7 to be that of Rome. For the Roman Empire did not succeed the Grecian until the first century B.C., with the subjugation of Syria in 63 B.C. and Egypt in 30 B.C., and they contend that the Book of Daniel was written in the second century B.C.

3. Liberal and Catholic Interpretations Unsustainable and Ineffectual: Making the Grecian instead of the Roman empire to be the fourth intended by Daniel by no means solves the problem for Catholics and liberals. For Daniel describes only three world empires, not four, to succeed the Babylonian, whereas secular history makes it evident that the Roman was likewise a world empire, and the last to succeed the Babylonian.

Also, during the existence of the fourth successive world kingdom, the God of heaven was to set up a universal kingdom that would not be destroyed or taken over by another people (2:34-35; 44-45; 7:13-14,27). This the liberals and Catholics would make the kingdom of Israel. But that was not set up in the days of the Grecian kings. It had been established at Sinai in the 15th century B.C., and it came to an end in A.D. 70 with the destruction of Jerusalem by armies of Rome, in the days of the Roman kings or emperors. And should we consider its beginning as having been in the 2nd century B.C. at the time Judas Maccabeus and his followers gained its independence from the Syrian portion of the Grecian empire, as the above mentioned interpreters do, it still came to end in A.D. 70, and was not everlasting. Neither had it ever been a universal kingdom.

Moreover, if we think of the fifth successive world kingdom as Christ's of spiritual Israel, as it must have been -- not of this world (John 18:36) -- it was not established until the days of the Roman kings. For John the Baptist and Jesus and his disciples, prior to the death of Jesus, preached it as "at hand" (Matt.3:2; 4:17' 10:7) or "is come nigh unto you" (Luke 10:7, 11). Approximately six months before his crucifixion and resurrection, Jesus stated that "there are some here of them that stand by, who shall in no wise taste of death, till they see the kingdom of God come with power" (Mark 9:1). Then, after his resurrection, he assured his apostles that "ye shall receive power when the Holy Spirit is come upon you" (Acts 1:8), in which he had said they would be "baptized not many

ఎక్బాక్టానియా [sic]కి తిరిగి వచ్చాడు మరియు బందీలుగా ఉన్న చక్రవర్తులు హాజరయ్యారు.

ఈ చక్రవర్తి కింద మీడియా తన శాశ్వత మరియు శక్తివంతమైన సామ్రాజ్యంలో స్థిరపడింది. సైక్సేరెస్, 40 సంవత్సరాల పాలన తర్వాత, తన సింహాసనాన్ని తన కుమారుడైన అస్టియాజెస్‌కు వదిలివేసాడు, ఇతను గ్రంథంలో అహష్వేరోస్ అని పిలుస్తారు. ఆస్టేగేస్ తన కుమార్తె మందనేని కాంబిసెస్ అనే రాజుకు ఇచ్చి వివాహం చేశాడు. . . పర్షియా యొక్క. ఈ వివాహం యొక్క ఫలం సుప్రసిద్ధమైన సైరస్, పురాతన చరిత్ర ప్రగల్భాలు పలికే అత్యంత దోషరహిత యువరాజు.

పర్షియా: మీడియాకు నేరుగా దక్షిణంగా పురాతన మరియు ఆధునిక భౌగోళిక ప్రాంతాలలో పర్షియా పేరుతో విస్తృతమైన భూభాగం ఉంది [ఇప్పుడు ఇరాన్ అని పిలుస్తారు, ఇది ఒకప్పుడు మీడియాను కూడా స్వీకరించింది]. ఇది తూర్పున భారతదేశం, దక్షిణాన అస్సిరియన్ సామ్రాజ్యాలు సరిహద్దులుగా ఉన్నాయి [మరింత సముచితంగా దక్షిణాన పర్షియన్ గల్ఫ్ మరియు పశ్చిమాన అస్సిరియన్ సామ్రాజ్యాలు సరిహద్దులుగా వర్ణించబడ్డాయి], 1,800 మైళ్ల పొడవు మరియు 1,000 వెడల్పు [అంటే బాబిలోన్‌ను పడగొట్టిన తర్వాత (536 BC) మరియు తరువాత పాలించిన అన్ని విస్తారమైన డొమైన్‌లను స్వాధీనం చేసుకున్న తర్వాత దాని పరిధిని ఒక సామ్రాజ్యంగా వివరించింది].

పర్షియా, లేదా పరాస్, డేనియల్ ద్వారా పిలువబడే విధంగా, ప్రాచీనంగా ఎలామ్ అని పిలవబడేదని మనకు గ్రంథంలో చెప్పబడింది; మరియు అది [బాబెల్ నుండి] చెదరగొట్టే సమయంలో, మాదాయి ద్వారా మీడియా ప్రజలు నివసించిన సమయంలో, షేమ్ కుమారుడైన ఏలామ్ ద్వారా ప్రజలు దీనిని నిర్మించారు.

అబ్రహాము కాలంలో, ఆసియాలోని అనేక రాజ్యాలను జయించిన చెదోర్లామెర్, అతని కాలంలో గణనీయమైన చక్రవర్తి అయిన ఏలాం లేదా పర్షియా రాజును కనుగొన్నాము. ఈ కాలం నుండి వారి ప్రామాణికమైన చరిత్ర పోతుంది. వారు బహుశా అస్సిరియన్లచే లొంగదీసుకున్నారు, వారు వారి ముందు అందరినీ తీసుకువెళ్లారు మరియు చాలా కాలం పాటు ఉన్నారు. వారు తర్వాత వారి స్వేచ్ఛను తిరిగి పొందారు; కానీ నేను ఇప్పటికే గమనించినట్లుగా, త్వరలో మేడీస్‌కు మళ్లీ రాజీనామా చేయవలసి వచ్చింది మరియు సైరస్ కాలం వరకు వారి స్థానిక చక్రవర్తుల ద్వారా వారికి ఉపకారిగా మిగిలిపోయింది. అకామెనాస్

days hence" (v.5). And, on Pentecost, ten days after his ascension into heaven, "they were all filled with the Holy Spirit, and began to speak with other tongues as the Spirit gave them utterance" (Acts 2:1-4). The Spirit’s power continued to be manifested by "many wonders and signs [that] were done through the apostles" (v.43).

Furthermore, the mother of Jesus had been told before he was born, that "he shall be great, and shall be called the Son of the Most High: and the Lord God shall give him the throne of his father David: and he shall reign over the house of Jacob [Israel] for ever; and of his kingdom there shall be no end" (Luke 1:32-33). And on Pentecost, by inspiration of the Holy Spirit, it was preached that he had been raised from the dead and ascended into heaven to sit on David’s throne (Acts 2:22-36) -- that is, to rule over the people of God, spiritual Israel, for God, as David had done in ruling over fleshly Israel. After that, "the saints and faithful brethren in Christ" were said to have been delivered out of the power of darkness and "translated . . . into the kingdom of the Son Of his [God’s] love" (Colossians 1:2, 13). And when John wrote the Revelation near the end of the first Christian century, he said to his Christian readers, "I John, [am] your brother and partaker with you in the tribulation and kingdom and patience which are in Jesus" (1:9). In other words, the kingdom of Christ was in existence and composed of those who were "in Jesus" -- that is, those in fellowship with and obedient to him. And all this was during the days of the Roman kings, not of the Grecian kings.

4. Conclusion and Implications: Hence, it seems inevitable that the Roman Empire was the fourth kingdom of Daniel 2 and 7, during the existence of which the God of heaven would set up a universal and everlasting kingdom. "In the days of those [the Roman] kings shall the God of heaven set up a kingdom which shall never be destroyed, nor shall the sovereignty thereof be left to another people: but it shall break in pieces and consume all these kingdoms [the four preceding it], and I shall stand for ever" (2:44). And this involves implications concerning divisions and the "ten horns" and another "little horn" of the fourth beast or kingdom, whether we can identify them with certainty or not.

5. Divisions of the Fourth Kingdom: In Daniel 2, the fourth kingdom was represented by the legs and feet (presumably two) and toes (presumably ten) of the image of which Nebuchadnezzar dreamed. These no doubt represented the division of the Roman Empire into its eastern and western dominions, consisting of "ten" kingdoms or provinces. In Daniel 7, the fourth kingdom is represented as a beast with ten horns (vs.7,20, 24), which are said to be ‘ten kings’ (and, of course, their dominions) arising from or from within and described as being a part of said kingdom (v.24). And in Revelation 17, we again

రాజకుటుంబానికి చెందిన క్యాంబిసెస్, మీడియా రాజు అస్టిగేస్ కుమార్తె మందనేని వివాహం చేసుకున్నాడు మరియు సైరస్‌కు తండ్రి అయ్యాడు, అతను తన స్వదేశాన్ని బానిసత్వం నుండి విడిపించడానికి జన్మించాడు [మేదీస్‌కు, అతని రాజు ఆస్టేగేస్ పాలన. , కఠినమైన మరియు అతను మాదీయులలో కూడా ప్రజాదరణ పొందలేదు], జెరూసలేం చెరను పునరుద్ధరించడానికి,

II. సైరస్ క్రీస్తు 599కి ముందు సంవత్సరంలో జన్మించాడు. 12 సంవత్సరాల వయస్సులో అతను తన తల్లి మందానేతో కలిసి మీడియా కోర్టుకు వెళ్లాడు. ఆస్టేగేస్ త్వరలోనే తన మనవడి ఆశాజనకమైన రూపాన్ని చూసి ఆకర్షితుడయ్యాడు. యువ మొక్క. . . శక్తివంతమైన దేవదారు అవుతానని వాగ్దానం చేశాడు. అతని నిగ్రహం యొక్క సానుభూతి, అతని బహిష్కరణ యొక్క సరళత, అతని హృదయంలోని నిజాయితీ మరియు అన్నింటికంటే, అతని చేయి యొక్క పరాక్రమం, కోర్టు, శిబిరం మరియు హాలు యొక్క ప్రశంసలను ఉత్తేజపరిచాయి. మేదీయులు, గొప్పవారు మరియు అమాయకులు ఇద్దరూ, సైరస్ కిరీటాన్ని ధరించడానికి పూర్తిగా అర్హుడు అని నిరూపించారు, [చివరికి అతను వారి స్వంత సైన్యంలో కొంత భాగం సహాయంతో వారిపై కూడా చేశాడు].

17 సంవత్సరాల వయస్సులో అతను తన తండ్రి ఆస్థానానికి తిరిగి వచ్చాడు, తరువాత మేడీస్ యొక్క ఆప్యాయతతో ఆశీర్వాదం పొందాడు మరియు అతని స్థానిక పర్షియన్లు ఉత్సాహంతో స్వాగతం పలికారు. కొన్ని సమయాల్లో పొరుగు దేశాలతో జరిగిన అనూహ్యమైన యుద్ధాలలో, సైరస్ ఎల్లప్పుడూ విజయం సాధించాడు, ధైర్యవంతులకు ఎల్లప్పుడూ ఉదారంగా బహుమతులు ఇచ్చేవాడు, జయించిన వారిని ఎల్లప్పుడూ దయతో తప్పించాడు. అతని తండ్రి కాంబిసెస్ వయస్సు పెరిగేకొద్దీ, అతను క్రమంగా సైరస్‌ని అతనితో ప్రభుత్వంలో చేర్చుకున్నాడు, దాని భారాన్ని అతను భరించవలసి వచ్చింది. అలా 40 ఏళ్ల వరకు జీవించాడు. కానీ అతని జీవితంలో ప్రధానమైనది నిరుపయోగంగా వృధా కాలేదు; పర్షియా యొక్క సైనిక వ్యూహాలలో కొత్త శకం అతనితో ప్రారంభమైంది. క్రమశిక్షణ యొక్క కోర్సు స్థాపించబడింది, ఇది తక్కువ సమయంలో, పర్షియన్లను ఆసియాలో అత్యుత్తమ సైనికులుగా మార్చింది. శాంతి కళలు పెంపొందించబడ్డాయి, నాగరికత వేగంగా అభివృద్ధి చెందింది మరియు ఈ అనాగరికమైన, బానిసలుగా,

seem to have Imperial Rome represented as a beast with "ten horns" (vs.3, 12, 16). These represented ten kings who at the time Revelation was written had not yet received their kingdoms, but would receive them in time to reign with the beast and as a part of his kingdom or empire for a short time described as "one hour" (vs.12-17), before the destruction of said empire.

6. Identity of the "Ten Horns": The number ‘ten’ may not be intended for precisely ten, but may be a round number symbolic of all of an indefinite yet goodly number. And among those who think precisely ten is meant there is no unanimity as to which ones make it up. That is true of those who hold, we believe erroneously, the Grecian to be the fourth kingdom. For example, Calumet names individual kings as: (1) Seleucus Nicator, (2) Antiochus Soter, (3) Antiochus Theos, (4) Antiochus Callinicus, (5) Seleucus Ceraunus, (6) Antiochus the Great, (7) Seleucus Philopater, brother of Antiochus Epiphanes, (8) Laomedon, of Mitylene, to whom Syria and Phoenicia had been entrusted, (9) Antigone, and (10) the latter’s son, Demetrius, who possessed those provinces, with the titles of kings. Others leave off Demetrius, and start with Alexander the Great, or make some other variation. And all of them have a mixture of predecessors and contemporaries, whereas the scriptures seem to make them all contemporaries.

There is the same lack of unanimity among those who consider, we believe correctly, the Roman Empire to be the fourth kingdom of Daniel 2 and 7. Adam Clarke, for instance, says "they are reckoned thus:" (1) The Roman Senate, (2) Greeks, in Ravenna, (3) Lombards, in Lombardy, (4) The Huns, in Hungary, (5) The Alemans, in Germany, (6) The Franks, in France, (7) The Burgundians, in Burgundy, (8) The Saracens, in Africa and part of Spain, (9) The Goths, in other parts of Spain, and (10) The Saxons, in Britain. Horne’s monumental Introduction to the Critical Study and Knowledge of the Holy Scriptures (1889) gives five lists by as many eminent scholars, no two of which are precisely the same though all of them have some in common.

And Straub’s Biblical Analysis (1935), of considerable merit over all, lists the following with even more differences and with dates appended: (1) The Franks, A.D. 360-749; (2) Ostro-Goths, A.D. 385-523; (3)

Visi-Goths, A.D. 398-419; (4) Vandals, A.D. 429-533; (5) Burgundians, A.D. 419-534; (6) Saxons, A.D. 449-457; (7) Suevi, A.D. 409-585; (8) Gepidi, A.D. 453-566; (9) Lombards, A.D. 568-774; and (10) Eastern Empire, A.D. 595-1453.

Why Straub has the Eastern Empire beginning in A.D. 595, is not apparent. But it may be a typographical error,

సైరస్ మరియు సైక్సారెస్: అస్టాయేజెస్, మీడియా రాజు, [పర్షియా చేత పదవీచ్యుతుడైన తరువాత], మరణించాడు మరియు సైరస్ కంటే ఒక సంవత్సరం పెద్దవాడు అయిన సైక్సేరెస్ [వీరిని మనం సైక్సేరెస్ II అని పిలుస్తాము] తన ఆధిపత్యాన్ని విడిచిపెట్టాడు. సైరస్ ఎక్బాటానాలో కోర్టులో ఉన్న సంవత్సరాల్లో సన్నిహిత స్నేహం మరియు సాన్నిహిత్యం తప్పనిసరిగా అభివృద్ధి చెంది ఉండాలి మరియు అతను ఆస్టియాజెస్‌ను పదవీచ్యుతుడ్ని చేసినప్పటికీ అది కొనసాగింది. బాబిలోన్ రాజు నెరిగ్లిస్సార్, . . . ఆస్టిగేస్ మరణాన్ని మీడియా యొక్క పెరుగుతున్న శక్తిపై నిర్మూలించే లక్ష్యంతో ఒక అనుకూలమైన సంక్షోభంగా భావించాడు, యూఫ్రేట్స్‌కు పశ్చిమాన ఉన్న జనాభా ఉన్న ప్రాంతాల నుండి 250,000 మంది సైనికులతో అపారమైన సైన్యాన్ని రప్పించాడు మరియు వారి తలపై తనను తాను ఉంచుకున్నాడు. Cyaxares II ఇటీవల ప్రభుత్వ పగ్గాలు చేపట్టాడు [స్పష్టంగా సైరస్ ఆమోదం మరియు ఆశీర్వాదంతో], వారి విస్తృతమైన సన్నాహాలను చూసి భయపడింది, ఇది అతని కిరీటాన్ని మరియు సామ్రాజ్యాన్ని దోచుకోవడమే కాకుండా, అకస్మాత్తుగా అతని పొగిడే అంచనాలను చల్లార్చడానికి మీడియా ఆసియా సామ్రాజ్యానికి ఎదుగుతుందని బెదిరించింది [ఇది పర్షియాతో కలిసి చేయవచ్చని అతను స్పష్టంగా భావించాడు]. అయితే, భయంకరమైన సంక్షోభం కారణంగా భయపడకుండా, అతను తన బలగాలను వేగంగా కేంద్రీకరించాడు, తీవ్ర ప్రతిఘటన యొక్క పరిష్కారంతో, మరియు సైరస్ సహాయకుల ఆదేశంతో పెట్టుబడి పెట్టాలనే స్పష్టమైన డిమాండ్‌తో పర్షియాకు సహాయం కోసం పంపాడు.

డిమాండ్ సత్వర సమ్మతితో కలుసుకుంది. సైరస్ తన సైన్యాన్ని బలపరిచిన విచిత్రమైన పద్ధతిని బట్టి, అతని సమగ్ర మేధావి ఇప్పటికే స్వీకరించబడిందని మనం అనుకుందాం, ఆ తర్వాత అతను అమలు చేసిన విస్తారమైన విజయ పథకం. . . . అందరినీ మార్షల్ చేసినప్పుడు, వారు 31,000 మంది ఉన్నారు. ఈ విధంగా నియమించబడిన సైన్యం గొప్ప విజయాలను సాధించగలదు.

ఈ శరీరం యొక్క తలపై సైరస్ తన మామ సైక్సేర్స్‌లో చేరాడు, అప్పటికే కవాతుకు సిద్ధమయ్యాడు. ఉమ్మడి కమాండ్‌లో, సైరస్ ఆర్మేనియా రాజును తిరుగుబాటు నుండి తగ్గించిన తరువాత, తండ్రిలో స్థిరమైన మిత్రుడిని మరియు కొడుకులో ఆసక్తికరమైన టిగ్రేన్స్

with A.D. 395 intended. For on that date, with the death of Emperor Theodosius, fifth successor to Constantine the Great, the Roman Empire was partitioned between his two sons, Arcadius and Honorus -- Arcadius being given the eastern half with his capital at Constantinople and Honorus given the western half with his capital at Rome. The Roman Empire of the West came to an end in A.D. 496. But the Eastern Empire, or East Roman Empire, also called the Byzantine Empire, lasted till the fall of Constantinople to the Turks in A.D. 1453.

It came to be called the Byzantine Empire from the Greek town of Byzantium on the Bosporus Strait separating Europe from Asia, rebuilt, fortified, and renamed by Constantine, who referred to it as New Rome and made it the capital of the <u>entire</u> Roman Empire, which it remained till the above-mentioned partition of the empire. After that partition Roman law and many of the ancient Roman traditions persisted in the East, though Latin soon gave place to Greek as the popular tongue, and life and art became more and more oriental in tone. The church also became more and more different in the East and West, giving rise to much dissension and finally a formal break and excommunication in A.D. 1054 that has persisted ever since.

The bottom line, however, with reference to the "ten" kings or kingdoms seems to be that we cannot know <u>precisely</u> who or what they were, <u>if</u> the number is literal and definite instead of symbolic. Not only do the specific arrangements men have come up with not agree with each other, none of them seems to meet all the requisites of scripture.

In both Daniel and Revelation they are part and parcel of the Roman Empire before its dissolution, and they all join in making war against the "saints" (Daniel) and the "Lamb," the "Lord of lords, and King of kings" and those 'with him' (Revelation). And in Revelation, not only did the Lamb and they that were with him overcome them, but they in turn came to hate the harlot city (Pagan Rome) and make her desolate as a corrupting and persecuting entity -- hence, seeming to represent dominions that became Christian and helped to subdue paganism in the empire before the latter collapsed. And in Daniel the dominion was transferred from enemies of the saints to the saints themselves, as was true in the Roman Empire when Christianity triumphed over paganism. So, where Daniel and Revelation differ slightly in detail, they simply supplement rather than contradict each other.

In Revelation, the "ten" were originally a part of the "beast" for "one hour" before it went "into perdition" and while it was still engaged in war against the saints. But the Lombards, mentioned in nearly all the lists cited above, came into existence as a kingdom, according to Straub, in

అనే స్నేహితుడిని పొందిన తరువాత, వారు అస్సిరియా సరిహద్దుల వైపు వెళ్లారు.

<u>నెరిగ్లిస్సార్</u>, బాబిలోన్ రాజు, 200,000 అడుగుల మరియు 60,000 గుర్రాల అపారమైన శక్తిని కేంద్రీకరించి, మీడియా వైపుకు ముందుకు సాగాడు మరియు రెండు సామ్రాజ్యాల సరిహద్దులకు దూరంగా, వారి సంఖ్యలో సగం లేని మేడియస్ మరియు పర్షియన్లను కలుసుకున్నాడు. ఒక సాధారణ యుద్ధం జరిగింది, మరియు సైరస్ పూర్తిగా విజయం సాధించాడు. సైక్సేరెస్‌కు సమానమైన ఆదేశం ఉన్నప్పటికీ, సైరస్ యొక్క నైపుణ్యం కలిగిన మేధావి లారెల్ యొక్క అవిభక్త గౌరవాన్ని కోరాడు మరియు పొందాడు.

బాబిలోన్ యొక్క దురదృష్టకరమైన రాజు చంపబడ్డాడు, . . . మరియు అతని శిబిరం మేడీస్ మరియు పర్షియన్లకు వదిలివేయబడింది. . . బాబిలోన్ సింహాసనం తక్షణమే లాబోరోసోర్కోడ్ చేత నిండిపోయింది, అతని క్రూరత్వం, కొన్ని నెలల్లో, అతని పౌరులను వారి ప్రతీకారానికి బలి ఇవ్వడం ద్వారా చివరి పరిహారం కోసం కోరింది. . . . బెల్షాజర్ [నబోనిడస్ యొక్క కుమారుడు మరియు సహ-ప్రతినిధి, ఎక్కువ సమయం గైర్హాజరు అయ్యాడు, అతని కుమారునికి పాలనా బాధ్యతను అప్పగించాడు] అతనికి బదులుగా పట్టాభిషేకం చేయబడింది. . . .

ఈలోగా అష్షూరీయుల కోటలను తగ్గించడంలో సైరస్ ఒక శక్తివంతమైన కార్యాచరణ ప్రణాళికను అనుసరించాడు మరియు క్రమంగా బాబిలోన్‌కు అడ్డంకిలేని యాత్రను సిద్ధం చేశాడు. . . . . థింబ్రా యొక్క ప్రసిద్ధ యుద్ధం. . . ప్రపంచంలోని థియేటర్‌లో మొదటి యోధుడిగా తన ఖ్యాతిని స్థాపించాడు. ఈ యుద్ధం లెస్సర్ ఆసియా యొక్క విధిని నిర్ణయించింది. సైరస్ తన అదృష్టాన్ని వెంబడించాడు: అరేబియా మరియు సిరియా విజయవంతంగా అతని ముందు పడిపోయాయి, దీర్ఘకాలం వరకు, గొప్ప బాబిలోన్ యూఫ్రేట్స్ ఒడ్డున ఒంటరిగా నిలబడి, విజేతపై కోపంతో, అతని గత విజయంపై కోపంగా మరియు అతని భవిష్యత్తు ప్రయత్నాలను ధిక్కరించింది.

అతను నగరం ముందు విడిది చేసాడు మరియు సాధారణ ముట్టడిని ప్రారంభించాడు. . . . నగరం నుండి కొంత దూరంలో, యూఫ్రేట్స్ యొక్క అనవసరమైన నీటిని స్వీకరించడానికి మరియు అప్పుడప్పుడు వరదల యొక్క ప్రాణాంతక

A.D. 568 and continued till A.D. 774, the beginning date of which was after the fall of the western part of the empire in A.D. 496. And it was still much longer after the empire ceased in the fourth century A.D. (the 300s) to be a persecutor of Christians. In fact, the beginning dates of all the "ten" as listed by Straub [A.D. 360, 385, 398, 429, 419, 449, 409, 453, 568, and 595] are too late for involvement in the imperial persecutions of the Roman Empire) except for the abortive effort of the apostate Emperor Julian, A.D., 361-63, which only the Franks, A.D. 360-749, could have participated in but did not, so far as we have any record). Morever, the "Eastern Empire" as such, which had its formal beginning with separate emperors in A.D. 395, was never a persecutor of Christians, but their friend and protector instead.

Finally, in addition to lack of involvement in imperial persecutions, all the ten as listed by Straub (with just over half duplicated in other lists) came into existence -- except for the Lombards and the Eastern Empire (of for the Lombards only, if Straub’s beginning date for the Eastern Empire is corrected) -- before the Western Empire had come to an end, all the way from A.D. 360 to 453, or from 116 to 23 years before its fall. Now -- if one day stands for a year, as often computed -- the one hour each of these had authority with the beast would be either 1/12 or 1/24 of a day -- hence, either one month or 1/2 month! -- which seems pretty absurd, not only because of exceeding brevity, but especially because of the irregularity of the length of their coexistence with the beast as compared with the uniformity of their brief authority with him. It would appear, therefore, that the "one hour" must be symbolic of a comparatively short but indefinite time. And, if so, it is not improbable that the "ten horns" are likewise symbolic rather than precisely ten identifiable kings or kingdoms. This would account for the discrepancies in the lists of eminent scholars who attempt to give them precisely, whether they are conservative or liberal in their theology.

7. The "Little Horn" of the Fourth Kingdom: introduced in Daniel 7:8, he is said to have come up among the ten horn, before whom three of the first horns were plucked up by the roots." He is next described as making war with the "saints" and prevailing against them -- "until the ancient of days came, and judgment was given to the saints of the Most High, and the time came that the saints possessed the kingdom" (vs.20-22).

And in vs.24-27, he is spoken of as putting down three kings, speaking words against the Most High, wearing out the saints of the Most High, and thinking to change the times and the law -- and being allowed to do so for "a time and times and half a time" (generally considered to be 3 1/2 years) -- after which his dominion is taken away, and "the kingdom and the dominion, and the greatness of the

ప్రభావాలను నివారించడానికి తవ్విన అపారమైన రిజర్వాయర్లు ఉన్నాయి. అనేక కాలువలు ఈ రిజర్వాయర్లు మరియు నది మధ్య కమ్యూనికేషన్‌ను ఏర్పరచాయి. ఈ కాలువలను తెరవడం ద్వారా, నీటిని దాని సహజ మార్గం నుండి సులభంగా మార్చవచ్చు, నది యొక్క మంచం ఎండిపోతుంది మరియు నగరం నడిబొడ్డుకు ఉచిత మార్గం తెరవబడుతుంది.

బాబిలోనియన్ల బహిరంగ పండుగలు సాధారణంగా అత్యంత విపరీతమైన అల్లర్లు, మద్యపానం మరియు అసభ్యతతో జరుపుకుంటారు మరియు తరచుగా విరామం లేకుండా చాలా రోజులు కొనసాగుతాయి. సైరస్ తన ప్రణాళిక అమలు కోసం ఈ పండుగలలో ఒకదాని ముందు రాత్రిని ఎంచుకున్నాడు. .

సైరస్ నగరాన్ని వివాదాస్పదంగా స్వాధీనం చేసుకుంటున్నప్పుడు, [దేవుడు బెల్షస్జర్ మరియు అతని రాజ్యంలోని ప్రభువులు మరియు స్త్రీల మద్యపానం మరియు ఆనందాన్ని గోడపై అతీంద్రియ చేతివ్రాతతో అడ్డుకున్నాడు, డేనియల్ అతనికి అర్థం చెప్పాడు, బెల్షస్జర్ తులంలో తూకం వేయబడ్డాడు మరియు కనుగొనబడ్డాడు. కోరుకోవడం, మరియు అతని రాజ్యం విభజించబడింది మరియు మేడీస్ మరియు పర్షియన్లకు ఇవ్వబడింది].

సైరస్ అప్పటికే రాజభవన ద్వారం వద్ద ఉన్నాడు. అలారం మోగింది, మరియు దుర్మార్గుడైన బెల్షాజర్, హాలు నుండి పరుగెత్తుకుంటూ, చేతిలో కత్తి, పర్షియన్లు కలుసుకున్నారు, మరియు అతని పరిచారకులందరితో వెంటనే ముక్కలుగా నరికివేయబడ్డారు. . . . .

బెల్షస్జర్ మరణం. . . రెండవ అస్సిరియన్ సామ్రాజ్యం, BC 536కి ఒక కాలాన్ని ఉంచారు. బాబిలోన్ తగ్గింపు తరువాత అన్ని అస్సిరియన్ భూభాగాలు సమర్పించబడ్డాయి మరియు సైరస్ సామ్రాజ్యం ఉత్తరాన కాస్పియన్ మరియు నల్ల సముద్రాలు, తూర్పు భారతదేశం, దక్షిణ అరేబియా ద్వారా సరిహద్దులుగా ఉన్నాయి. సముద్రం [పర్షియన్ గల్ఫ్] మరియు ఇథియోపియా, మరియు వెస్ట్ బై లిబియా, మెడిటరేనియన్ మరియు ద్వీపసమూహం; ఆసియా మైనర్, సిరియా, ఈజిప్ట్, అరేబియా, అస్సిరియా, ఆర్మేనియా, మీడియా మరియు పర్షియాను అర్థం చేసుకోవడం; . . . . . సైరస్ మరియు సైక్సరేస్, లేదా, అతను స్క్రిప్చర్‌లో పిలవబడినట్లుగా, డారియస్ ది మేడ్, తక్కువ సమయంలో ఒక స్థిరమైన ప్రాతిపదికన ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాడు. వారు ప్రవక్త ప్రకారం సామ్రాజ్యాన్ని 120 ప్రావిన్సులుగా విభజించారు

kingdoms under the whole heaven, shall be given to the people of the saints of the Most High."

"Time, times, and half a time" (v.25) occurs again in 12:6, and in both it is descriptive of a period when the saints or people of God are being warred against. It occurs again in Revelation 12:14, possibly borrowed from Daniel's terminology, and is equivalent to "a thousand two hundred and threescore days" in v. 6 and in 11:3, and to "forty and two months" in 11:28 and 13:5 -- equal to 3 1/2 years -- and likewise representative of a time of great persecution of the people of God. In Revelation it seems to be contrasted the "thousand years" of Chapter 20:1-6 when the saints are free of international and multinational concerted persecution, characteristic previous to and for a short time after the ": thousand years." Should the year-for-a-day system of interpretation be applied in both instances, 3 1/2 prophetic years would represent 1,260 calendar years and the thousand prophetic years would represent 360,000 calendar years. But it may be that both are symbolic rather than literal, with one representing an indefinite comparatively <u>short</u> period of time and the other an indefinite but considerably <u>longer</u> period of time.

Liberal and Catholic interpreters apply the 3 1/2 years in Daniel 7 to the period that Antiochus Epiphanes warred against Israel and attempted to stamp out Judaism, making, as they do, the fourth beast of that chapter to be the Grecian empire, and Antiochus Epiphanes to be the "little horn," coming to power after getting rid of several rival claimants. And the "three of the first horns" plucked up before him (v.8), explained as being "three kings" put down by him (v.24), are thought by some of the above interpreters to have been (1) his brother, Seleucus IV, who was murdered, (2) a son of Seleucus IV, Demetrius I Soter, and (3) a younger son of Seleucus or possibly Heliodorus, by whose conspiracy Seleucus had been killed with the intention of setting his younger son on the throne with himself as regent -- but was killed by Antiochus Epiphanes, who occupied the throne himself and is suspected of contriving all the events leading to his accession. At first thought, that interpretation would appear plausible <u>if</u> Antiochus Epiphanes were associated with the fourth instead of the third beast and kingdom. On second thought, however, the ten horns are represented in the vision as <u>contemporaneous</u>, whereas in the liberal and Catholic interpretations they are to a great extent <u>consecutive</u>.

As for Protestant interpreters, with most of them holding that the fourth beast and kingdom of Daniel 7 represents the Roman empire and is equivalent to the beast of Revelation 13:1-10 and chapter 17, which likewise had ten horns, they have traditionally and popularly (but not unanimously) held that the "little horn" of Daniel 7 represents the Papacy. Yet among those who do, there is

మరియు వాటిపై సత్రాప్‌లను లేదా గవర్నర్‌లను నియమించారు. . . .

సైరస్ ఒంటరిగా: బాబిలోన్ పతనం తర్వాత రెండు సంవత్సరాల తరువాత, సైరస్, మామ మరియు కాంబిసెస్, సైరస్ తండ్రి మరణించారు, మరియు అతను కొత్త సామ్రాజ్యం BC 534 యొక్క ఏకైక యజమానిగా మిగిలిపోయాడు.

డారియస్ ది మేడ్‌పై మరిన్ని గమనికలు

1. జోసెఫస్: ". . . కానీ బాబిలోన్ డారియస్ చేత పట్టబడినప్పుడు, మరియు అతను, తన బంధువు సైరస్‌తో కలిసి, బాబిలోనియన్ల ఆధిపత్యాన్ని అంతం చేసినప్పుడు, అతనికి అరవై రెండు సంవత్సరాలు. అతను అస్త్యగేజ్ కుమారుడు. , మరియు గ్రీకులలో మరొక పేరు ఉంది." (Ant.X, 11, 4.)

2. పల్పిట్ కామెంటరీ: "డేనియల్ కోసం పురాతన తేదీని నిర్వహించేవారిలో అత్యధిక మద్దతును పొందిన సిద్ధాంతం ఏమిటంటే, డారియస్ ది మేడ్ సైక్సేరెస్ II" -- అందుకే, ఆస్టిగేస్ కుమారుడు మరియు సైరస్ యొక్క మామ.

"గ్రీకులో 'గోబారు' లేదా 'ఒయ్యారు' -- 'గోబ్రియాస్' -- బాబిలోన్‌ను స్వాధీనం చేసుకున్నప్పుడు సైరస్ గవర్నర్‌గా నియమించబడ్డాడని మరియు సింధ్‌స్క్రిర్లీ స్మారక చిహ్నాల లిపిలో గోబ్రియాస్, ________ లేదా ______________ అని మాకు తెలుసు. డారియస్ వలె కాకుండా, __________." గమనిక: మా పరికరాలతో డూప్లికేట్ చేయలేని స్క్రిప్ట్‌కు ఖాళీలు ప్రత్యామ్నాయంగా ఉంటాయి.

3. ఇంటర్నేషనల్ స్టాండర్డ్ బైబిల్ ఎన్‌సైక్లోపీడియా (కొటేషన్ మార్కులను ఉపయోగించకుండా కోట్ చేయబడింది): డారియస్ మాదీ (డాన్.6:1; 11:1) మాదీయుల సంతతికి చెందిన అహష్వేరోస్ (జెర్క్సెస్) కుమారుడు (డాన్.9:1).) అతను ఆ యువరాజు (Dan.5:30-31; 6:1) మరణం తర్వాత కల్దీయుడైన బెల్షస్జర్ ప్రభుత్వాన్ని అందుకున్నాడు మరియు కల్దీయుల రాజ్యానికి రాజుగా నియమించబడ్డాడు.

Dan.6:28 నుండి మనం సైరస్‌తో సమకాలీనంగా డారియస్ రాజు అని ఊహించవచ్చు. డేనియల్ పుస్తకం వెలుపల డారియస్ ది మేదీ పేరు ప్రస్తావన లేదు, అయినప్పటికీ అతన్ని గుబారు లేదా ఉగ్బారు, గుటియమ్ గవర్నర్‌గా గుర్తించడానికి మంచి కారణాలు

no unanimity as to what divisions of the Roman empire are represented by the three horns that the Papacy "put down." For example, Straub says "the Ostro-goths, Vandals, and Burgundians, because they were Arian in faith." But Adam Clarke states: "These were probably, 1. The exarchate of Ravenna. 2. The kingdom of the Lombards. And, 3. The state of Rome."

Then Clarke explains as follows: "The first was given to the Pope, Stephen II, by Pepin, king of France, A.D. 755; and this constituted the pope's temporal princes. The second was given to St. Peter by Charlemagne, in 774. The third, the state of Rome, was vested in the pope, both in spirituals and in temporals, and confirmed to him by Lewis the pious."

(NOTE: The latter is also known as Louis I or Louis the Pious, son and successor (A.D. 814-48) of Charlemagne as emperor of the West. Charlemagne had been a Carolingian king of the Franks, 714-814, but was crowned by Pope Leo III on Christmas Day, 800, as emperor also of the West, because he had become a supporter and protector of the papacy. The West represented all the western part of the Roman empire before it was divided between the East and the West. And, according to Carolingian theory, the Roman Empire had merely been suspended, not ended, by the abdication of the Roman emperor in 476. So, Charlemagne claimed legitimate succession from the Romans.)

Another interpretation, presented in the highly respected Pulpit Commentary, makes the ten horns to be ten "magistries" of the Roman Republic, and the emperor of the Roman Empire which followed the Republic to be the "little horn" waxed great, before whom three of the first horns were "plucked up" or "put down." A summary of its explanation is as follows: As the primary significance of the "horn" is power, the most probable solution seems to be to take the 'ten' horns as the magistries of Republican Rome. These were, roughly speaking, ten -- two consuls, originally two praetors, two censors, and four tribunes. The imperial power was utterly unknown to the Roman constitution; but, coming up after the others, it absorbed the power of three of these magistries -- the tributarian, the praetorian, and the censorial. This explanation seems inconsistent, however, for it shifts from individual magistries to categories of them; and, if the tributarian category consisted of four magistries, the praetorian of two, and the censorial of two, that makes a total of eight instead of three magistries absorbed!

Augustus (27 B.C.-A.D. 14), grandnephew of Julius Caesar, who had made the empire possible by becoming dictator for life early in 44 B.C., only to be murdered, however, on March 15 of that year as a result, and there being no emperor recognized till 17 years later with the

ఉన్నాయి, అతను సైరస్ చేత నియమించబడ్డాడని నబునైడ్-సైరస్ క్రానికల్‌లో చెప్పబడింది. బాబిలోన్ కల్దీయుల నుండి స్వాధీనం చేసుకున్న తర్వాత దాని గవర్నర్‌గా.

(ఎ) గుబారు బహుశా డారియస్ యొక్క అనువాదం కావచ్చు. అరబిక్‌లోని అదే రాడికల్ అక్షరాలకు "రాజు," "నిర్బంధం," "నిగ్రహం" అని అర్థం. హీబ్రూలో, మూలం యొక్క ఉత్పన్నాలు "ప్రభువు," "ఉంపుడుగత్తె," "రాణి" అని అర్థం: అరామిక్లో, "పరాక్రమం," "సర్వశక్తిమంతుడు."

(బి) గుటియం బాబిలోన్‌కు ఉత్తరాన ఉన్న ఒక దేశం మరియు సైరస్ కాలంలో మీడియా ప్రావిన్స్‌లో ఒక భాగమైన అన్ని అవకాశాలలోనూ ఉంది.

(సి) అయితే ఆ సమయంలో గుటియం మీడియాలో భాగం కాకపోయినప్పటికీ, పర్షియన్ రాజులు మెదీయులను అలాగే పర్షియన్లను సత్రపీలకు మరియు సైన్యాలకు అధిపతిగా నియమించడం ఆచారం. అందువల్ల డారియస్ -గుబారు మేడే అయి ఉండవచ్చు, గుటియం మీడియా సరైన భాగం కాకపోయినా.

(డి) డారియస్‌ను మీడియాకు చెందిన మేదే రాజు అని డేనియల్ ఎన్నడూ పిలవలేదు కాబట్టి, అతను కల్దీయుల రాజ్యంపై రాజుగా మారడానికి ముందు అతని బిరుదు లేదా స్థానం ఏమిటన్నది ముఖ్యం కాదు. కల్దీయుల రాజ్యం ఎప్పుడూ మీడియా లేదా పర్షియాను చేర్చలేదు కాబట్టి, దాని రచయిత డారియస్ ది మేడే మీడియా లేదా పర్షియాపై ఎప్పుడైనా పాలించాడని [లేదా పరిపాలించలేదని] సూచించడానికి దాని రచయిత ఉద్దేశించినట్లు డేనియల్ పుస్తకంలో ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు. [అతను మాదీ అని తప్ప తన పూర్వీకుల గురించి ఏమీ చెప్పలేదు, కానీ అతను మాదీయులు మరియు పర్షియన్ల భాగస్వామ్యంలో ప్రముఖ వ్యక్తి అని స్పష్టం చేశాడు.]

(ఇ) గుబారును గవర్నర్ (పిహతు) అని పిలుస్తారు మరియు డారియస్ ది మేడే రాజు, అతని గుర్తింపుకు అభ్యంతరం లేదు; ఎందుకంటే పురాతన మరియు ఆధునిక ప్రాచ్య సామ్రాజ్యాలలో ప్రావిన్సులు మరియు నగరాల గవర్నర్లు తరచుగా రాజులుగా పిలువబడ్డారు. అంతేకాకుండా, అరామిక్ భాషలో, ఉప-రాజ్యం లేదా సామ్రాజ్యం యొక్క ప్రావిన్స్ యొక్క పాలకుని

accession of Augustus in 27 B.C., as already indicated; then Tiberius (A.D. 14-37), Caligula (37-41), Claudius (41-54), and Nero (54-68). There followed a brief struggle before Vespasian became emperor, with generals Galba, Otho, and Vitellius each being appointed by his armies. Galba resigned a few months (68-69) and was killed; Otho (69, January-April), and took his own life; Vitellius briefly (69) -- the three reigning a total of only about 18 months. Vespasian had recognized Vitellius and Otho, but in A.D., 68 his own soldiers declared him emperor. Returning from the East, his army and that of Vitellius clashed and the latter was killed, with Vespasian being accepted as emperor. But he had put down only one, not three, horns -- none of whom are reckoned by many historians, because they were pretenders rather than bona fide emperors as well as being of insignificant tenures. Yet, counting them, there were only eight emperors before Vespasian (reigning successively, however, rather than contemporaneously) -- and if Julius Caesar should be counted, there were still but nine. So, Vespasian could not be an eleventh horn putting down "three of the first horns" of Daniel 7:8. Moreover, not till Domitian (A.D. 81-96) do we have a monster anything like the "little horn" described by Daniel, and even he did not put down three predecessors. So, hardly anything about this interpretation conforms to the prophetic representation.

The upshot of it all is that it appears we cannot know for certain the exact identity of either the ‘ten" horns or the "little horn", if such was intended. And though the most popular interpretation of the "little horn" is that it represented the Papacy, that identification is not without its problems. In addition to the uncertainty attached to the ‘three horns’ it is supposed to have "plucked up" or "put down," is the fact that it did not have its origin until some time after the fall of Rome in A.D. 476, and arose rather upon the ruins of the western empire -- quite some time after all "ten horns" had exercised authority with and as a part of the "beast" for an "hour," warring against the saints and then turning against the harlot city of Pagan Rome and evidently contributing to the ascendancy of Christianity over paganism in the empire, and likewise after the "beast" of imperial Rome had gone "into perdition," all as predicted in Revelation 17.

NOTE: Adam Clarke says, "To none can this [little horn of vs.24-26] apply so well or so fully as to the popes of Rome." And again: "If the papal power, as a horn or temporal power, be intended here, which is most likely, (and we know that that power was given in 755 to Pope Stephen II, by Pepin, king of France,) counting one thousand two hundred and sixty years from that, we are brought to A.D. 2015." Though he says, "I neither lay stress upon nor draw conclusions from these dates," he

నియమించడానికి "రాజు" కంటే సరైన పదం కనుగొనబడలేదు.

(ఎఫ్) డారియస్ కింద 120 మంది సత్రాప్‌లు ఉన్నారని చెప్పడం దీనికి విరుద్ధంగా లేదు; ఎందుకంటే పర్షియన్ పదం "సత్రప్" అనేది ఆంగ్ల పదం "గవర్నర్" లాగానే నిరవధికంగా ఉంటుంది. అంతేకాకుండా, గుబారు తన కింద పిహతులను నియమించుకున్నాడని చెబుతారు. అతను స్వీకరించిన కల్దీయుల రాజ్యం సర్గోన్ [722-705 BC, "అష్షూరు రాజు" (యెషయా20:1] అంత పెద్దదైతే, అతను ఈ ఉప-పాలకులలో 120 మందిని సులభంగా నియమించి ఉండవచ్చు; ఎందుకంటే సర్గోన్ 117 సబ్జెక్ట్ నగరాలను పేర్కొన్నాడు. మరియు అతను తన ప్రిఫెక్ట్‌లను మరియు గవర్నర్‌లను నియమించిన దేశాలు.

(g) 6వ అధ్యాయంలోని ప్రజలు, దేశాలు మరియు భాషలు ఈ గుర్తింపుకు అభ్యంతరం లేదు; ఎందుకంటే ఈ సమయంలో బాబిలోనియాలో కల్దీయన్లు, అరేబియన్లు, అరామియన్లు మరియు యూదులు నివసించేవారు మరియు కల్దీయుల రాజ్యం అస్సిరియన్లు, ఎలామైట్‌లు, ఫోనిషియన్లు మరియు ఇతరులను కూడా తన పరిమితుల్లో ఆలింగనం చేసుకుంది.

(h) చరిత్రకు తెలిసిన వ్యక్తి మరొకరు లేరనే వాస్తవం ఈ గుర్తింపుకు మరింత మద్దతునిస్తుంది. కొంతమంది, నిజానికి, డారియస్ హిస్టాస్పెస్ గతానికి ప్రతిబింబం అని డారియస్ ది మేడ్ భావించారు; కానీ అతని స్వంత స్మారక చిహ్నాల నుండి మరియు గ్రీకు చరిత్రకారుల నుండి మనకు బాగా తెలిసిన డారియస్ హిస్టాస్పెస్ యొక్క పాత్ర, పనులు మరియు సామ్రాజ్యం డారియస్ ది మేడ్ గురించి డేనియల్ చెప్పినదానిని పోలి లేనందున ఇది అసాధ్యమైనది.

[ఇంటర్నేషనల్ స్టాండర్డ్ బైబిల్ ఎన్సైక్లోపీడియా నుండి కొటేషన్ ముగింపు.]

పోస్ట్ స్క్రిప్ట్

ది ఇలస్ట్రేటెడ్ బైబిల్ డిక్షనరీ (1980) నుండి చార్ట్‌తో పాటు సవరించబడిన ఉల్లేఖనాలతో మరో పేజీ జోడించబడింది. మాదీయ-పర్షియన్ సామ్రాజ్య చరిత్రపై సెప్టెంబర్ 1830లోని మిలీనియల్ హర్బింగర్‌లో ప్రచురించబడిన వీల్స్ ఉపన్యాసాలలో ఒకదానిని తప్పుగా స్మరించుకోనట్లయితే అవి అసలు

does make favorable allusion to them in his comments on 8:14, as shall be noted again later.

ఉల్లేఖనాల్లో చెప్పబడే వాటిని చాలా చక్కగా సూచిస్తాయి.

Chapter 5

Prophecy - Kingdoms

Daniel Chapter 8

1. Represented by a Ram and a He-goat: These were seen by Daniel in his second vision, described in Verses 1-8, and identified in Verses 15-25.

The "ram . . . had two horns: and the two horns were high; but one was higher than the other, and the higher came up last." The "he-goat came from the west . . . and . . . had a notable horn between his eyes." "And when he was strong, the great horn was broken; and instead of it there came up four notable horns toward the four winds of heaven."

"The ram which thou sawest, that had the two horns, they are the kings of Media and Persia. And the rough he-goat is the king of Greece: and the great horn that is between his eyes is the first king. And as for that which was broken, in the place whereof four stood up, four kingdoms shall stand up out of the nation, but not with his power."

It can be seen that these are equivalent to the second and third beasts and kingdoms of Daniel's first dream, in Chapter 7. In this chapter, the kings of the Medes and Persians do not represent two kingdoms, but one dual kingdom, contrary to liberal and Roman Catholic interpreters, and in harmony with other scriptures to which attention has been called. This means, then, that the fourth beast of Chapter 7 and the legs and feet and toes of the image of Nebuchadnezzar's dream in Chapter 2, did indeed represent, not the Grecian, but the Roman empire.

The two horns of the ram represent the powers of the Medes and Persians, respectively. At first the Medes were dominant, and later the Persians.

The "one notable horn" of the he-goat was the first king of the Grecian empire, who was Alexander the Great. It was broken by the death of Alexander in 323 B.C. The "four notable horns" that came up in its stead represent the divisions of his kingdom after his death among four of his generals. The strongest of these were Ptolemy, to whom Egypt was given, and Seleucus I, to whom Syria and all the East came to belong.

2. The "Little Horn" of the He-goat Identified: "Out of one of them [out of one of the above four horns] came forth a little horn, which waxed exceeding great, toward the south, and toward the east, and toward the glorious land" (v.9). The description of him and his devastations continues through v.14, with further explanations in vs.23-

XERXES మరియు AHASUERUS పై ఫిలాజికల్ నోట్

స్పెల్లింగ్ Xerxes అనేది గ్రీకులోకి మరియు దాని నుండి ఆంగ్లంలోకి, పర్షియన్ పదం Khshayarshaని లిప్యంతరీకరించే ప్రయత్నం. హీబ్రూలో అదే పదం చివరకు అహషావేరోష్‌ను ఉత్పత్తి చేయడానికి మరియు ఆంగ్లంలో అహస్వేరోస్‌గా అనువదించడానికి గాత్రదానం చేయబడింది. హీబ్రూ పదం, మరియు బహుశా పెర్షియన్ పదానికి "రాజు" అని అర్థం. దీనిని పేరుగా లేదా శీర్షికగా ఉపయోగించవచ్చు. ఇది బుక్ ఆఫ్ ఎస్తేర్‌లో రాజు లేదా సలహాదారు అనే అర్థాన్నిచ్చే మరో హీబ్రూ పదంతో ఉపయోగించబడింది, తద్వారా మనకు "రాజు అహష్వేరోషు" (1;2,9,16,19; 2:1,12,16,21; 3: 1,6,7,8,12; 6:2; 7:5; 8:1,7,10,12; 9:2,20,30; 10:1,3).

అధ్యాయం 4

ప్రవచనం - రాజ్యాలు

డేనియల్ అధ్యాయం 7

1. డేనియల్ ద్వారా వర్ణించబడినట్లుగా: ఈ అధ్యాయం 2వ అధ్యాయంలోని నెబుచాడ్నెజార్ కలతో పోల్చదగిన కల మరియు దర్శనాలను కలిగి ఉంది, కానీ కొన్ని అదనపు అంశాలతో. డేనియల్ యొక్క దర్శనాలలో అతను నాలుగు వరుస ప్రపంచ రాజ్యాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించే నాలుగు మృగాలను చూశాడు, "పురాతన కాలం నుండి" స్వర్గంలో "మానవ కుమారుని వలె" పొందబడిన శాశ్వతమైన రాజ్యం భర్తీ చేయబడింది. సాధారణ అంగీకారంతో ఇవి నెబుచాడ్నెజార్ కలలో సూచించబడిన అదే రాజ్యాలను సూచిస్తాయి, బాబిలోనియాతో మొదలై నెబుచాడ్నెజ్జార్ దాని రాజుగా ఉన్నాయి. డేనియల్ ప్రకారం, ఆ రాజ్యం "మేదీయులు మరియు పర్షియన్లు" (5:28)కి ఇవ్వబడింది, ఇక్కడ మరియు ఇతర చోట్ల సంయుక్త ప్రజల రాజ్యంగా ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది (చూడండి 6:8,12,15; ఎస్తేర్ 1:1-3,14 ,18-20; 10-2) -- మీరు ఇష్టపడితే, మాదీయ-పర్షియన్ సామ్రాజ్యం. మరియు అది బాబిలోనియన్ సామ్రాజ్యాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నప్పుడు, మాదీయుడైన డారియస్ రాజ్యాన్ని పొందాడు (5:28; cf. 11:1). ఆ తర్వాత కొన్ని సంవత్సరాలలో, లౌకిక చరిత్ర ప్రకారం, రెండో వ్యక్తి చనిపోయినప్పుడు, డేనియల్ "పర్షియన్ ది సైరస్

27, beginning thus: "And in the latter time of their kingdom, when the transgressors are come to the full, a king of fierce countenance and understanding dark sentences, shall stand up. And his power shall be mighty, but not by his own power; and he shall destroy wonderfully, and shall prosper to do his pleasure; and he shall destroy the mighty ones and the holy people."

With one consent, reference is to Antiochus Epiphanes, the great-great-great-grandson of Seleucus I, king of Syria and the East. He sought to annex Egypt and still further East to his dominion, and Palestine also, with special effort to destroy Judaism and establish paganism in the latter. His desolation of the Holy Land and its sanctuary is described historically in the first six chapters of 1 Maccabees and in Josephus, Wars of the Jews, Book I, 1:1-4.

The time from the profanation of the sanctuary till its cleansing was to be "two thousand and three hundred mornings and evenings" (vs.14, 26). This could mean 2,300 mornings plus 2,300 evenings, hence 2,300 days; or it could mean a total of mornings plus evenings, hence 1,150 days -- an evening and morning equaling one day, as in Genesis 1. The latter is favored by historical records. Josephus said of Antiochus Epiphanes, "He also spoiled the temple, and put a stop to the constant practice of offering a daily sacrifice of expiation for three years and six months" (Wars, 1, 1:1), -- which could be a "round number" for 1,150 days, or three years, two months, and ten days, since it was more than three years. Also, according to 1 Maccabees (chapters 1 and 4), it was just a little over three years from the time that a heathen altar was erected in the temple in Jerusalem till Judas Maccabeus, a Jewish patriot and guerrilla leader, was able to enter Jerusalem, cleanse the sanctuary, and restore lawful and regular Jewish worship, while Antiochus Epiphanes was in the East on a plundering mission and where he died shortly after hearing of the exploit of Judas Maccabeus.

It is to be noted that the "little horn" of the preceding chapter cannot be the "little horn" of this chapter. Among other things, the former came up among ten horns of the fourth beast, which represented the Roman empire, and the latter sprang from one of four horns of the second beast of this chapter, which represents the Grecian empire and is equivalent to the third beast of the preceding chapter. The Roman empire consisted of ten contemporaneous kingdoms. The Grecian empire was divided into four. It was in the latter part of the history of the four that Antiochus Epiphanes came on the scene (8:23) -- about 175 B.C. -- 148 years after the death of Alexander the Great in 323 B.C., and 137 years before the last part of his kingdom (Egypt) was conquered by the

పాలన" గురించి ఈ క్రింది విధంగా మాట్లాడాడు (6:28; cf. 10:1).

2. కన్జర్వేటివ్ ప్రొటెస్టంట్లు వర్సెస్ రోమన్ కాథలిక్కులు మరియు ఉదారవాదులచే వివరించబడినట్లుగా: ప్రొటెస్టంట్ వ్యాఖ్యాతల యొక్క సాంప్రదాయ దృక్పథం ఏమిటంటే, అధ్యాయాలు 2 మరియు 7లోని నాలుగు వరుస రాజ్యాలు బాబిలోనియన్, మెడో-పర్షియన్, గ్రీషియన్ (లేదా మాసిడోనియన్), మరియు రోమన్ సామ్రాజ్యాలు. ఐదవ ప్రపంచ రాజ్యం క్రీస్తుది, రోమన్ రాజుల కాలంలో స్థాపించబడింది. కానీ రోమన్ కాథలిక్ మరియు ఉదారవాద వ్యాఖ్యాతలు చాలా వరకు మేడీస్ మరియు పర్షియన్లను ఒక సామ్రాజ్యానికి బదులుగా రెండు సామ్రాజ్యాలుగా పరిగణించారు, తద్వారా గ్రీషియన్ సామ్రాజ్యం నాల్గవది మరియు ఇజ్రాయెల్ ఐదవది. రోమన్ కాథలిక్కులు ప్రధానంగా నాల్గవ మృగం యొక్క "చిన్న కొమ్ము" (7:8,19-26) పపాసీని మరియు రోమన్ సామ్రాజ్యంతో దాని సంబంధాన్ని సూచిస్తుందనే సాంప్రదాయ ప్రొటెస్టంట్ వ్యాఖ్యానాన్ని ఎదుర్కోవడానికి ప్రధానంగా చేస్తారు. మరియు ఉదారవాద నాన్-క్యాథలిక్ వ్యాఖ్యాతలు 2 మరియు 7 అధ్యాయాలలోని నాల్గవ ప్రపంచ సామ్రాజ్యాన్ని రోమ్‌గా అంగీకరించినట్లయితే, ఊహాజనిత జోస్యాన్ని విశ్వసించనందున వారు అలా చేస్తారు. రోమన్ సామ్రాజ్యం క్రీస్తుపూర్వం 63లో సిరియా మరియు 30 BCలో ఈజిప్ట్‌ను లొంగదీసుకోవడంతో క్రీ.పూ. మొదటి శతాబ్దం వరకు గ్రీషియన్‌ను విజయవంతం చేయలేదు మరియు డేనియల్ బుక్ ఆఫ్ డేనియల్ BC రెండవ శతాబ్దంలో వ్రాయబడిందని వారు వాదించారు.

3. ఉదారవాద మరియు కాథలిక్ వివరణలు నిలకడలేనివి మరియు అసమర్థమైనవి: రోమన్ సామ్రాజ్యానికి బదులుగా గ్రీషియన్‌ను నాల్గవదిగా మార్చడం ద్వారా డేనియల్ ఉద్దేశించినది కాథలిక్‌లు మరియు ఉదారవాదుల సమస్యను పరిష్కరించదు. బాబిలోనియన్‌ను అనుసరించడానికి డేనియల్ కేవలం మూడు ప్రపంచ సామ్రాజ్యాలను మాత్రమే వివరిస్తాడు, నాలుగు కాదు, అయితే లౌకిక చరిత్ర రోమన్ కూడా అదే విధంగా ప్రపంచ సామ్రాజ్యమని మరియు బాబిలోనియన్ తర్వాత చివరిది అని రుజువు చేస్తుంది.

అలాగే, నాల్గవ వరుస ప్రపంచ రాజ్యం ఉనికిలో ఉన్న సమయంలో, పరలోకపు దేవుడు మరొక ప్రజలచే నాశనం చేయబడని లేదా స్వాధీనం చేసుకోని సార్వత్రిక రాజ్యాన్ని ఏర్పాటు చేయవలసి ఉంది (2:34-

Romans in 30 B.C., following Syria in 63 B.C. (100 years after the death of Antiochus Epiphanes).

NOTE: In reference again to Adam Clarke, he makes the following comment on Verse 14: "Though literally it be two thousand three hundred evening and mornings, yet I think the prophetic day should be understood here, as in other parts of this prophet, and must signify so many years. If we date these years from the vision of the he-goat, (Alexander's invading Asia,) this was . . . B.C. 334; and two thousand three hundred years from that time will reach to A.D. 1996, . . . This will bring us near the time mentioned [in] chap. vii.25, where see the note." Thus it would appear that he tends to believe the cleansing of the sanctuary to be associated with the loss of temporal power by the papacy. This is not intended as an endorsement, but to give a sample of alternate interpretations.

Chapter 6

Seventy Weeks

Daniel Chapter 9

In the first year of the reign of Darius the Mede over the realm of the Chaldeans (about 538 B.C.), Daniel understood by the books (evidently 2 Chronicles 36:21 and Jeremiah 25:11-12; 29:19) that the Babylonian captivity of the Jews and the desolations of Jerusalem were to end after seventy years, which would soon be accomplished. That became a magnificent obsession with him and a subject of much prayer and supplication, with "fasting and sackcloth and ashes" (v.4). In response, the angel Gabriel was sent to inform him of further experiences decreed for his people not included in the seventy years in exile (vs.20-27). These would extend, it appears, to the time of Christ, and were described as "seventy weeks" (generally believed to be seventy weeks of years, or 490 years), divided into three periods of seven, 62, and one -- or 49 years. And at some unspecified time after "the anointed one, the prince" (evidently Christ), had been cut off in the "midst" of the 70th week (that is, the week following the "seven" and then the "threescore and two weeks"), the city and temple ("sanctuary") would again be destroyed -- by "the people of the prince" (evidently the Romans led by Titus, a prince who later became emperor of Rome, by whom Jerusalem and the temple were destroyed in A. D. 70).

THERE WERE FOUR DECREES pertaining to the return of Jewish exiles and the rebuilding of the temple and Jerusalem: (1) By Cyrus the Great, 536 B.C. (Ezra 1:2-4; 2 Chronicles 36:22-23); (2) By Darius the Great (Hystaspes), 519 B.C. (Ezra 6:1-12); (3) By Artaxerxes Longimanus, 458 or 457 B.C. (Ezra 7:7,11-26); (4) By Artaxerxes again, 445 B.C) (Nehemiah 1:1; 2:1-8).

35; 44-45; 7:13-14 ,27). ఇది ఉదారవాదులు మరియు కాథలిక్కులు ఇశ్రాయెల్ రాజ్యాన్ని తయారు చేస్తారు. కానీ అది గ్రీకు రాజుల కాలంలో ఏర్పాటు చేయబడలేదు. ఇది 15వ శతాబ్దం BCలో సినాయ్‌లో స్థాపించబడింది మరియు రోమన్ రాజులు లేదా చక్రవర్తుల కాలంలో రోమ్ సైన్యాలు జెరూసలేం నాశనం చేయడంతో AD 70లో ఇది ముగిసింది. పైన పేర్కొన్న వ్యాఖ్యాతలు చేసినట్లుగా, జుడాస్ మక్కాబియస్ మరియు అతని అనుచరులు గ్రీసియన్ సామ్రాజ్యంలోని సిరియన్ భాగం నుండి స్వాతంత్ర్యం పొందిన సమయంలో 2వ శతాబ్దం BCలో ప్రారంభమైనట్లు మనం పరిగణించాలా, అది ఇప్పటికీ AD 70లో ముగిసింది. మరియు శాశ్వతమైనది కాదు. అది సార్వత్రిక రాజ్యం కూడా కాదు.

అంతేకాకుండా, మనం ఐదవ ప్రపంచ రాజ్యాన్ని ఆధ్యాత్మిక ఇశ్రాయెల్ యొక్క క్రీస్తుగా భావించినట్లయితే, అది తప్పక ఈ ప్రపంచానికి చెందినది కాదు (జాన్ 18:36) -- రోమన్ రాజుల కాలం వరకు అది స్థాపించబడలేదు. యోహాను బాప్టిస్ట్ మరియు యేసు మరియు అతని శిష్యులు, యేసు మరణానికి ముందు, దానిని "సమీపంలో" (మత్త. 3:2; 4:17' 10:7) లేదా "మీ దగ్గరికి వచ్చారు" (లూకా 10) అని బోధించారు. :7, 11). తన సిలువ వేయబడటానికి మరియు పునరుత్థానానికి దాదాపు ఆరు నెలల ముందు, యేసు "ఇక్కడ ఉన్నవారిలో కొందరు ఉన్నారు, వారు దేవుని రాజ్యం శక్తితో రావడాన్ని చూసే వరకు మరణాన్ని రుచి చూడరు" (మార్కు 9:1) అని చెప్పాడు. అప్పుడు, తన పునరుత్థానం తర్వాత, అతను తన అపొస్తలులకు "పరిశుద్ధాత్మ మీపైకి వచ్చినప్పుడు మీరు శక్తిని పొందుతారని" (అపొస్తలుల కార్యములు 1:8) హామీ ఇచ్చాడు, అందులో వారు "చాలా రోజులలో బాప్తిస్మం తీసుకుంటారు" (వ. 5) మరియు, పెంతెకొస్తు నాడు, అతడు పరలోకానికి ఆరోహణమైన పది రోజుల తరువాత, "వారందరూ పరిశుద్ధాత్మతో నిండిపోయి, ఆత్మ వారికి చెప్పినట్లు ఇతర భాషలతో మాట్లాడటం ప్రారంభించారు" (అపొస్తలుల కార్యములు 2:1-4). ఆత్మ యొక్క శక్తి "అపోస్తలుల ద్వారా జరిగిన అనేక అద్భుతాలు మరియు సూచనల" ద్వారా వ్యక్తపరచబడుతూనే ఉంది (v.43).

ఇంకా, యేసు పుట్టకముందే ఆయన తల్లికి ఇలా చెప్పబడింది, "అతను గొప్పవాడు మరియు సర్వోన్నతుని కుమారుడు అని పిలువబడతాడు: మరియు ప్రభువైన దేవుడు అతనికి అతని తండ్రి అయిన దావీదు సింహాసనాన్ని ఇస్తాడు మరియు అతను ఏలుతాడు. యాకోబు [ఇశ్రాయెల్] ఇంటిపై

If we begin at A.D. 26, the year of Christ's baptism, anointing by the Holy Spirit, and introduction to Israel as the Son of God, John 1:31-34 (when he was 30 years of age, Luke 3:21-23, his birth having been no later than 4 B.C. according to our Gregorian calendar), and count back 483 years (seven plus 62 weeks of years), we arrive at 457 B.C., the first decree of Artaxerxes (stepson of Queen Esther, of the Book of Esther) -- which seems to have been more effectual than the previous ones. It is also fairly certain that Christ was crucified after about 3 1/2 years of personal ministry, or in the middle of the 70th week of Daniel, when he would "make a firm covenant with many." As a result of his death he became "the mediator of a new covenant" (Hebrews 9:15, and it was widely proclaimed to the Jews the remaining 3 1/2 years of the 70th "week," soon after which it was offered to Gentiles as well as Jews -- "to the Jew first, and also to the Greek" (Romans 1:16).

THIS WAS A REMARKABLE FULFILLMENT of what would have been predictive prophecy even if it had been given in the 2nd century B.C. as claimed by liberals, instead of the 6th century B.C. as claimed by the Book of Daniel itself. There is no way this could possibly have been written after the fact!

THE CHAPTER ALSO THROWS LIGHT on Chapters 2 and 7 in regard to the time of the establishment of the kingdom of heaven in the days of the Roman kings. For Christ, who was crucified under the Roman governor Pontius Pilate in A.D. 30 and rose from the dead three days later, ascended to heaven and was received out of human sight by a cloud, 40 days after his resurrection (see Acts 1:1-11). Evidently it was he who "came with the clouds of heaven . . . unto the ancient of days," and "was given . . . dominion, and glory, and a kingdom, that all the peoples, nations, and languages should serve him: [whose] dominion is an everlasting dominion, which shall not pass away [as the preceding world kingdoms would do], and his kingdom that which shall not be destroyed" (7:13-14).

Chapter 7

Prophecy - A Great Warfare

Daniel Chapters 10-12

1. Chapter 10: "In the third year of Cyrus king of Persia, [which would have been 534 B.C.] a thing was revealed unto Daniel" pertaining to "a great warfare" (vs1-2). And Chapters 10, 11, and 12 are occupied with it. It is partially supplemental to Chapters 8 and 9, and touches on fringe details of the fourth Empire, developing certain features of Chapter 7. An angel was sent to Daniel to make him "understand what shall befall thy people in the latter days; for the vision is yet for many days" (10:14). In the main, Chapters 10 and 11 seem to deal with events that would

శాశ్వతంగా ఉంటుంది; అతని రాజ్యానికి అంతం ఉండదు" (లూకా 1:32-33). మరియు పెంతెకొస్తు నాడు, పరిశుద్ధాత్మ ప్రేరణతో, అతడు మృతులలో నుండి లేచి, దావీదు సింహాసనంపై కూర్చోవడానికి పరలోకానికి ఆరోహణమయ్యాడని బోధించబడింది (అపొస్తలుల కార్యములు 2:22-36) -- అంటే ప్రజలపై పరిపాలించడానికి దేవుడు, ఆత్మీయ ఇశ్రాయేలు, దేవుని కొరకు, శరీరసంబంధమైన ఇశ్రాయేలును పరిపాలించడంలో దావీదు చేసినట్లు. ఆ తర్వాత, "క్రీస్తునందు పరిశుద్ధులు మరియు నమ్మకమైన సహోదరులు" చీకటి శక్తి నుండి విడుదల చేయబడి, "అతని [దేవుని] ప్రేమ కుమారుని రాజ్యంలోకి అనువదించబడ్డారు" (కొలొస్సయులు 1:2, 13)) మరియు మొదటి క్రైస్తవ శతాబ్దపు చివరిలో జాన్ ప్రకటనను వ్రాసినప్పుడు, అతను తన క్రైస్తవ పాఠకులతో ఇలా అన్నాడు, "నేను జాన్, నేను మీ సోదరుడు మరియు యేసులో ఉన్న శ్రమలలో మరియు రాజ్యంలో మరియు సహనంలో మీతో పాలుపంచుకుంటున్నాను" (1: 9) మరో మాటలో చెప్పాలంటే, క్రీస్తు రాజ్యం ఉనికిలో ఉంది మరియు "యేసులో" ఉన్న వారితో కూడి ఉంది -- అంటే, అతనితో సహవాసంలో ఉన్నవారు మరియు విధేయులు. మరియు ఇదంతా రోమన్ రాజుల కాలంలో జరిగింది, గ్రీకు రాజులది కాదు. అతనితో సహవాసంలో ఉన్నవారు మరియు అతనికి విధేయత చూపేవారు. మరియు ఇదంతా రోమన్ రాజుల కాలంలో జరిగింది, గ్రీకు రాజులది కాదు. అతనితో సహవాసంలో ఉన్నవారు మరియు అతనికి విధేయత చూపేవారు. మరియు ఇదంతా రోమన్ రాజుల కాలంలో జరిగింది, గ్రీకు రాజులది కాదు.

4. ముగింపు మరియు చిక్కులు: అందువల్ల, రోమన్ సామ్రాజ్యం డేనియల్ 2 మరియు 7 యొక్క నాల్గవ రాజ్యం అని అనివార్యంగా అనిపిస్తుంది, దాని ఉనికిలో స్వర్గపు దేవుడు సార్వత్రిక మరియు శాశ్వతమైన రాజ్యాన్ని ఏర్పాటు చేస్తాడు. "ఆ [రోమన్] రాజుల రోజులలో పరలోకపు దేవుడు ఒక రాజ్యాన్ని ఏర్పాటు చేస్తాడు, అది ఎన్నటికీ నాశనం చేయబడదు, లేదా దాని సార్వభౌమాధికారం మరొక ప్రజలకు వదిలివేయబడదు: కానీ అది ముక్కలుగా చేసి ఈ రాజ్యాలన్నింటినీ నాశనం చేస్తుంది. దాని ముందు నాలుగు], మరియు నేను ఎప్పటికీ నిలబడతాను" (2:44). మరియు ఇది నాల్గవ మృగం లేదా రాజ్యం యొక్క విభజనలు మరియు "పది కొమ్ములు" మరియు మరొక "చిన్న కొమ్ము" గురించిన చిక్కులను కలిగి

bring an end to the Grecian empire in the overthrow of Syria and then Egypt by the Romans in 63 B.C. and 30 B.C., respectively. That would be "many days" after the vision was given. And Chapter 12 is generally thought to be eschatological, or pertaining to the last things of history. It is possible that the latter part of Chapter 11 also contains symbolic eschatological allusions.

2. Chapter 11: In this chapter, we have sketches of the history and downfall of the Medo-Persian and Grecian empires shown to Daniel -- but when it seems there will be no more Medes on the throne, and the empire is more Persian than Median. Daniel was told, "Behold, there shall stand up yet three kings in Persia; and the fourth shall be far richer than they all: and when he is waxed strong through his riches, he shall stir up all against the realm of Greece" (v.2).

THIS BEING SAID IN THE THIRD YEAR OF CYRUS, king of Persia, or 534 B.C., when he had four more years to reign, he was considered in our original outline of "The Book of Daniel" to be the first of the three. That was because it as thought likely that Smerdis (also called Bardiya, and listed as such on a chart attached to the outline just mentioned) might not be counted as a king because of the following circumstances related by The New Columbia Encyclopedia:

"Smerdis, d. c.528 B.C., second son of Cyrus the Great, king of Persia. He is also called Bardiya. He was assassinated by his brother Cambyses II, who kept the murder a secret. Patizithes, the Magian custodian of Cambyses’ palace, deposed Cambyses (who was campaigning in Egypt), put forward his own brother Guamata to impersonate Smerdis, and proclaimed him king. After a reign of seven months the false Smerdis was overthrown (521 B.C.) and slain. Darius I succeeded Guamata."

But, if the false Smerdis (or Bardiya) is counted, as in the chart referred to above, Cyrus would not be counted in the three kings yet to stand up in Persia, and the list of the three, and then a fourth, would be as follows: Cambyses II (530-522 B.C. using the dates of above mentioned chart), Smerdis (522 B.C.), Darius Hystaspes (522-486 B.C.), and Xerxes I (486-465 B.C.).

As stated in the original outline, Xerxes I was the richest and most powerful of the Persian kings -- likely the Ahasuerus of the Book of Esther. He invaded Greece but was defeated at Salamis (480 B.C.), which put Persia in decline and Greece in the ascendancy until finally Persia fell to the Grecian king, Alexander the Great in 330 B.C. For the kings of Persia reigning during its decline, see the chart already mentioned.

ఉంటుంది, మనం వాటిని ఖచ్చితంగా గుర్తించగలమో లేదో.

5. నాల్గవ రాజ్యం యొక్క విభాగాలు: డేనియల్ 2లో, నాల్గవ రాజ్యం నెబుచాడ్నెజ్జార్ కలలుగన్న చిత్రం యొక్క కాళ్ళు మరియు కాళ్ళు (బహుశా రెండు) మరియు కాలి (బహుశా పది) ద్వారా సూచించబడింది. ఇవి నిస్సందేహంగా రోమన్ సామ్రాజ్యాన్ని "పది" రాజ్యాలు లేదా ప్రావిన్సులతో కూడిన దాని తూర్పు మరియు పశ్చిమ ఆధిపత్యాలుగా విభజించడాన్ని సూచిస్తాయి. డేనియల్ 7లో, నాల్గవ రాజ్యం పది కొమ్ములతో (vs.7,20, 24) మృగంగా సూచించబడింది, వీటిని 'పది రాజులు' (మరియు, వాస్తవానికి, వారి ఆధిపత్యాలు) లోపల నుండి లేదా లోపల నుండి ఉత్పన్నమయ్యేవి మరియు వివరించబడ్డాయి చెప్పబడిన రాజ్యంలో భాగంగా (v.24). మరియు ప్రకటన 17లో, ఇంపీరియల్ రోమ్ "పది కొమ్ములతో" (vs.3, 12, 16) మృగంగా ప్రాతినిధ్యం వహించినట్లు మనకు కనిపిస్తుంది. ఇవి పదిమంది రాజులకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాయి, వారు ప్రకటన వ్రాయబడిన సమయంలో వారి రాజ్యాలను ఇంకా పొందలేదు,

6. "పది కొమ్ముల" గుర్తింపు: 'పది' సంఖ్య ఖచ్చితంగా పదికి ఉద్దేశించబడకపోవచ్చు, కానీ నిరవధిక ఇంకా మంచి సంఖ్యలన్నింటికీ గుర్తుగా గుండ్రని సంఖ్య కావచ్చు. మరియు ఖచ్చితంగా పది అని భావించేవారిలో ఏది ఏర్పరుస్తుంది అనే విషయంలో ఏకాభిప్రాయం లేదు. గ్రీషియన్ నాల్గవ రాజ్యం అని మేము తప్పుగా విశ్వసిస్తున్నాము, పట్టుకున్న వారి విషయంలో ఇది నిజం. ఉదాహరణకు, కాలుమెట్ ఒక్కొక్క రాజులను ఇలా పేర్లు పెట్టాడు: (1) సెల్యూకస్ నికేటర్, (2) ఆంటియోకస్ సోటర్, (3) ఆంటియోకస్ థియోస్, (4) ఆంటియోకస్ కల్లినికస్, (5) సెల్యూకస్ సెరౌనస్, (6) ఆంటియోకస్ ది గ్రేట్, (7) సెల్యూకస్ ఫిలోపాటర్, ఆంటియోకస్ ఎపిఫనెస్ సోదరుడు, (8) మిటిలీన్‌కు చెందిన లామెడాన్, వీరికి సిరియా మరియు ఫెనిసియా అప్పగించారు, (9) ఆంటిగోన్ మరియు (10) ఆ ప్రావిన్సులను కలిగి ఉన్న తరువాతి కుమారుడు డెమెట్రియస్, రాజుల బిరుదులతో. మరికొందరు డెమెట్రియస్‌ను విడిచిపెట్టి, అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్‌తో ప్రారంభిస్తారు, లేదా కొన్ని ఇతర మార్పులు చేయండి. మరియు వారందరూ పూర్వీకులు మరియు సమకాలీనుల మిశ్రమాన్ని కలిగి ఉన్నారు, అయితే గ్రంథాలు వారందరినీ సమకాలీనులుగా చేసినట్లు అనిపిస్తుంది.

VERSES 3 AND 4 HAVE REFERENCE TO ALEXANDER THE GREAT and his Grecian kingdom. When he died in 323 B.C., his kingdom was not inherited by posterity but divided among his ablest generals -- the ablest of which were Seleucus I Nicator and Ptolemy, who received Syria and all the East, and Egypt with Libya and Ethiopia (see v. 34), respectively, whose dynasties ruled till taken over by the Romans in 63 B.C. and 30 B.C., respectively, and are referred to in this chapter as "king of the north" and "king of the south," respectively.

VERSES 5 THROUGH 20 give a running summary of relations between the "king" of the north" and the "king of the south" up till the time Antiochus Epiphanes as "king of the north".

VERSES 21 THROUGH 35 deal with the time of Antiochus Epiphanes, and his relations with the "king of the south" and with the Jews in Palestine, under "covenant" with God -- the "covenant" being mentioned in Verses 22 and 32. "The prince of the covenant" in the former passage is thought to be the Jewish high priest, likely Onias III, who, according to 2 Maccabees 4:33-38, was murdered. "Ships of Kittim: in Verse 30 are recognized by common consent of scholars as ships of Rome. At least two translations (Moffatt, and Goodspeed) have Romans or Rome. ("Kittim" was first used of the Island of Cyprus, but its use came to be extended to other areas across the Mediterranean Sea westward.) And various commentaries recount explicitly the particular historical intervention of Rome that caused Antiochus Epiphanes to quit his expedition against Egypt and return to Syria, but wreaking vengeance on Israel on his way back home, profaning the sanctuary and taking away the continual burnt-offering, as mentioned in Verses 30 and 31.

Verse 32 through 35 may allude to the time of the Maccabees. Some think Verse 35 to be also a hint of the Christian dispensation -- maybe primarily to the time of the end of Grecian supremacy as it passed to the Romans, yet secondarily to the end of history. But dogmatism either pro or con seems unwise.

VERSES 36 THROUGH 39 are variously interpreted -- some applying them to Rome -- its king (emperor). Others see them simply as a continued and generalized description of Antiochus Epiphanes -- though it might be equally applicable to a military leader sent by the emperor. Verse 37 may contain a description of contempt for the worship of Tammuz or Adonis in particular, said to have appealed to women especially, as well as that of any other local god. He would rely instead on the help of a foreign god (vs.38-39).

రోమన్ సామ్రాజ్యం డేనియల్ 2 మరియు 7 యొక్క నాల్గవ రాజ్యం అని మేము సరిగ్గా విశ్వసిస్తున్న వారి మధ్య కూడా ఏకాభిప్రాయం లేదు. ఉదాహరణకు, ఆడమ్ క్లార్క్, "వారు ఈ విధంగా లెక్కించబడ్డారు:" (1) రోమన్ సెనేట్ , (2) గ్రీకులు, రవెన్నాలో, (3) లొంబార్డ్స్, లోంబార్డిలో, (4) హన్‌లు, హంగరీలో, (5) అలెమన్‌లు, జర్మనీలో, (6) ఫ్రాంక్‌లు, ఫ్రాన్స్‌లో, (7) బుర్గుండియన్లు, బుర్గుండిలో, (8) సరసెన్స్, ఆఫ్రికాలో మరియు స్పెయిన్‌లో కొంత భాగం, (9) గోత్స్, స్పెయిన్‌లోని ఇతర ప్రాంతాలలో మరియు (10) బ్రిటన్‌లోని సాక్సన్స్. హార్న్ యొక్క స్మారక పరిచయము టు ది క్రిటికల్ స్టడీ మరియు నాలెడ్జ్ ఆఫ్ ది హోలీ స్క్రిప్చర్స్ (1889) అనేక మంది ప్రముఖ పండితులచే ఐదు జాబితాలను అందించింది, వాటిలో ఏ రెండూ ఒకేలా లేవు, అయితే వారందరికీ కొన్ని ఉమ్మడిగా ఉన్నాయి.

మరియు స్ట్రాబ్స్ బైబిల్ అనాలిసిస్ (1935), అన్నింటి కంటే గణనీయమైన యోగ్యత కలిగి ఉంది, ఈ క్రింది వాటిని మరిన్ని తేడాలతో మరియు జోడించిన తేదీలతో జాబితా చేస్తుంది: (1) ది ఫ్రాంక్, AD 360-749; (2) ఓస్ట్రో-గోత్స్, AD 385-523; (3)

విసి-గోత్స్, AD 398-419; (4) వాండల్స్, AD 429-533; (5) బుర్గుండియన్లు, AD 419-534; (6) సాక్సన్స్, AD 449-457; (7) సువీ, AD 409-585; (8) గెపిడి, AD 453-566; (9) లాంబార్డ్స్, AD 568-774; మరియు (10) తూర్పు సామ్రాజ్యం, AD 595-1453.

స్ట్రాబ్ AD 595లో తూర్పు సామ్రాజ్యాన్ని ఎందుకు కలిగి ఉన్నాడు అనేది స్పష్టంగా లేదు. కానీ అది AD 395 ఉద్దేశించిన టైపోగ్రాఫికల్ లోపం కావచ్చు. ఆ తేదీన, కాన్స్టాంటైన్ ది గ్రేట్ యొక్క ఐదవ వారసుడు చక్రవర్తి థియోడోసియస్ మరణంతో, రోమన్ సామ్రాజ్యం అతని ఇద్దరు కుమారులు, ఆర్కాడియస్ మరియు హొనరస్ మధ్య విభజించబడింది -- ఆర్కాడియస్‌కు తూర్పు భాగంలో కాన్స్టాంటినోపుల్‌లో అతని రాజధానితో మరియు పశ్చిమాన హొనోరస్ ఇవ్వబడింది. రోమ్‌లో అతని రాజధానితో సగం. పశ్చిమ రోమన్ సామ్రాజ్యం AD 496లో ముగిసింది. కానీ తూర్పు సామ్రాజ్యం, లేదా తూర్పు రోమన్ సామ్రాజ్యం, దీనిని బైజాంటైన్ సామ్రాజ్యం అని కూడా పిలుస్తారు, AD 1453లో కాన్స్టాంటినోపుల్ టర్క్స్‌కు పతనం అయ్యే వరకు కొనసాగింది.

ఆసియా నుండి యూరప్‌ను వేరుచేసే బోస్పోరస్ జలసంధిలోని గ్రీకు పట్టణం బైజాంటియమ్ నుండి

VERSES 40 THROUGH 45 are likewise interpreted variously, with some thinking "him" in Verse 40 refers to "the king" of the preceding paragraph. Whether that is correct or not, it could still apply, and probably does, to the Roman emperor or his military commander in Egypt and Syria (including Palestine), opposed alike by the "king of the south" and the "king of the north" (not necessarily still Antiochus Epiphanes) at the time the supremacy of the latter two was about to pass to Rome. Others think it refers, at least symbolically also if not altogether, to the end of time -- that "him" of Verse 40 refers to the antichrist (the presumed major human agent of Satan in Revelation 20:7-10), and that symbolically the kings of the "north" and "south" represent opposition to him. That, however, assigns a role out of character with representations of them thus far in the Book of Daniel. And the "time of the end" in Verse 40 seems more likely to refer to the end of the Grecian empire as its last vestiges come under the sovereignty of Rome. But Roman rule was not to mean the end of trouble for Daniel’s people.

Chapter 8

The Time Of The End

Chapter 12

1. Verses 1-4: The worst would be yet to come -- the end of the Jewish state, but not its people who would be loyal to God, though they might die either naturally or at the hand of enemies, for there was to be a resurrection unto eternal recompense -- "everlasting life" for the righteous, and "everlasting contempt" for the unrighteous -- which the New Testament teaches will be at the end of time (John 5:28-29; 6:39,40,44,54; 11:24; 1 Corinthians 15:20-24). This may be the "time of the end" of Verse 4. If so, the text may be saying that not all contained in this chapter can be understood before that time. That is likely true especially as the dates, which are more or less enigmatically described. For even Christ, when he was on earth, did not know when the end of time would be (Matthew 24:36), and he has not revealed it since.

2. Verse 1 Again: This has reference to "a time of trouble, such as never was since there was a nation even to that same time." And that is the way Jesus described the destruction of Jerusalem and the end of the Jewish state (which occurred in A.D. 70): "For then shall be great tribulation, such as hath not been from the beginning of the world until now, no, nor ever shall be" (Matthew 24:21). So it is possible that Jesus and Daniel were referring to the same event. Jesus gave instructions for his disciples in Jerusalem and Judea to escape, and according to Eusebius’ Ecclesiastical History, "they removed from the city, and dwelt at a certain town beyond the Jordan, called Pella" (Book III, Chapter 5). Michael, "the archangel" (Jude 9), mentioned already in Daniel 10:13,21

దీనిని బైజాంటైన్ సామ్రాజ్యం అని పిలవబడింది, పునర్నిర్మించబడింది, బలపరచబడింది మరియు కాన్స్టాంటైన్ పేరు మార్చబడింది, అతను దీనిని న్యూ రోమ్‌గా పేర్కొన్నాడు మరియు మొత్తం రోమన్ సామ్రాజ్యానికి రాజధానిగా చేసాడు. ఇది పైన పేర్కొన్న సామ్రాజ్య విభజన వరకు కొనసాగింది. ఆ విభజన తర్వాత రోమన్ చట్టం మరియు అనేక పురాతన రోమన్ సంప్రదాయాలు తూర్పున కొనసాగాయి, అయినప్పటికీ లాటిన్ త్వరలో గ్రీకుకు ప్రసిద్ధ భాషగా స్థానం కల్పించింది మరియు జీవితం మరియు కళ స్వరంలో మరింత ఓరియంటల్‌గా మారాయి. చర్చి తూర్పు మరియు పశ్చిమ ప్రాంతాలలో మరింత విభిన్నంగా మారింది, ఇది చాలా భిన్నాభిప్రాయాలకు దారితీసింది మరియు చివరకు AD 1054లో అధికారిక విరామం మరియు బహిష్కరణకు దారితీసింది.

ఏది ఏమైనప్పటికీ, "పది" రాజులు లేదా రాజ్యాల సూచనతో బాటమ్ లైన్ ఏమిటంటే, సంఖ్య అక్షరార్థం మరియు సింబాలిక్‌కు బదులుగా ఖచ్చితమైనది అయితే, వారు ఎవరో లేదా ఏమిటో మనం ఖచ్చితంగా తెలుసుకోలేము. పురుషులు ఒకరితో ఒకరు ఏకీభవించని నిర్దిష్ట ఏర్పాట్లు మాత్రమే కాకుండా, వాటిలో ఏవీ గ్రంథం యొక్క అన్ని అవసరాలకు అనుగుణంగా కనిపించవు.

డేనియల్ మరియు రివిలేషన్ రెండింటిలోనూ వారు రోమన్ సామ్రాజ్యం విచ్ఛిన్నానికి ముందు భాగం మరియు భాగం, మరియు వారందరూ "సెయింట్స్" (డేనియల్) మరియు "గొర్రె", "లార్డ్ ఆఫ్ లార్డ్ మరియు రాజుల రాజు"కి వ్యతిరేకంగా యుద్ధం చేయడంలో చేరారు. మరియు అతనితో ఉన్నవారు (ప్రకటన). మరియు ప్రకటనలో, గొర్రెపిల్ల మరియు అతనితో ఉన్నవారు వారిని జయించడమే కాకుండా, వారు వేశ్య నగరాన్ని (పాగన్ రోమ్) ద్వేషించారు మరియు ఆమెను భ్రష్టుపట్టించే మరియు హింసించే సంస్థగా నిర్జనమైపోయారు -- అందుకే, ఆధిపత్యాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది. అది క్రైస్తవుడిగా మారింది మరియు సామ్రాజ్యం పతనానికి ముందు అన్యమతవాదాన్ని అణచివేయడానికి సహాయపడింది. మరియు డేనియల్‌లో ఆధిపత్యం సెయింట్స్ శత్రువుల నుండి సెయింట్స్‌కు బదిలీ చేయబడింది, రోమన్ సామ్రాజ్యంలో క్రైస్తవ మతం అన్యమతవాదంపై విజయం సాధించినప్పుడు ఇది నిజం. కాబట్టి, డేనియల్ మరియు రివిలేషన్ వివరాలు కొద్దిగా భిన్నంగా ఉంటాయి,

ప్రకటనలో, "పది" వాస్తవానికి "మృగం"లో ఒక భాగం "ఒక గంట" అది "నాశనానికి" వెళ్ళే ముందు మరియు

as being used by God in critical situations, is described by the one instructing Daniel as "the great prince who standeth for the children of thy people," with assurance that "at that time [referred to in this chapter] shall Michael stand up" -- evidently to assist the true people of God. And he may have been employed to assist the saints in fleeing to Pella when Jerusalem was about to be destroyed.

3. Verses 5-7: When Daniel inquired, "How long shall it be the end of these wonders?" he was told that "it shall be for a time, times, and a half; and when they have made an end of breaking in pieces the power of the holy people, all these things shall be finished." It is not improbable that reference is made to the same thing as predicted in 7:23-28. The time element described may have meant 3 1/2 years, or 1,260 days, with a day representing a year; or it may have simply been a symbolic reference to an indefinite by nevertheless limited duration -- one that does not extend till the end of time. It may refer to the time till that of Revelation 11:14, when "The kingdom of the world is become the kingdom of our Lord, and of his Christ" -- which, in turn, may have been a reference to the victory of Christianity over paganism in the Roman empire and its tremendous persecuting power broken in the 4th century A.D.

4. Verses 8-9: But, said Daniel: "I heard, but I understood not: then said I, O my lord, what shall be the issue of these things? And he said, Go thy way, Daniel; for the words are shut up and sealed till the time of the end," Is this the end spoken of in the immediately preceding verses, seemingly before the end of time, or is it the one that may be meant in Verses 2-4, which appears to be at the end of time? The writer of these notes ventures timidly to suppose the former, but refuses to be dogmatic.

5. Verse 10: Daniel was further told: "Many shall purify themselves, and make themselves white, and be refined; but the wicked shall do wickedly: and none of the wicked shall understand; but they that are wise shall understand." This may not refer to understanding all the mysterious things revealed to Daniel, since he himself did not understand all of them. But it must refer to understanding enough to know that ultimate blessedness is to be achieved by faithfulness to God, and only by that, regardless of the cost even if it is of earthly life itself. For death is not the end, as indicated in Verses 2 and 3.

6. Verses 11-13: These have to do with times again, which have been variously interpreted, for there is not enough information to make any given interpretation certain. And notwithstanding what was stated, it appears that Daniel may not have been expected to understand precisely the meaning. He was told, "But go thy way till the end be; for thou shalt rest, and shall stand in thy lot, at the end of the

అది ఇప్పటికీ పరిశుద్ధులకు వ్యతిరేకంగా యుద్ధంలో నిమగ్నమై ఉంది. కానీ పైన ఉదహరించిన దాదాపు అన్ని జాబితాలలో పేర్కొన్న లాంబార్డ్స్, స్ట్రాబ్ ప్రకారం, AD 568లో రాజ్యంగా ఉనికిలోకి వచ్చింది మరియు AD 774 వరకు కొనసాగింది, దీని ప్రారంభ తేదీ సామ్రాజ్యం యొక్క పశ్చిమ భాగం పతనం తర్వాత. AD 496. నాల్గవ శతాబ్దం AD (300లు)లో సామ్రాజ్యం ఆగిపోయిన తర్వాత కూడా క్రైస్తవులను పీడించేవాడు. వాస్తవానికి, స్ట్రాబ్ జాబితా చేసిన అన్ని "పది" ప్రారంభ తేదీలు [AD 360, 385, 398, 429, 419, 449, 409, 453, 568, మరియు 595] రోమన్ సామ్రాజ్యం యొక్క సామ్రాజ్య హింసలలో పాల్గొనడానికి చాలా ఆలస్యం) మతభ్రష్ట చక్రవర్తి జూలియన్, AD, 361-63 యొక్క విఫల ప్రయత్నం మినహా, ఫ్రాంక్‌లు, AD 360-749 మాత్రమే ఇందులో పాల్గొనగలరు కానీ చేసారు. కాదు, ఇప్పటివరకు మనకు ఏదైనా రికార్డు ఉంది). అంతేకాకుండా, AD 395లో వేర్వేరు చక్రవర్తులతో అధికారికంగా ప్రారంభమైన "తూర్పు సామ్రాజ్యం" క్రైస్తవులను ఎప్పుడూ హింసించేది కాదు, బదులుగా వారి స్నేహితుడు మరియు రక్షకుడు.

చివరగా, సామ్రాజ్యవాద హింసలలో ప్రమేయం లేకపోవడంతో పాటు, స్ట్రాబ్ జాబితా చేసిన మొత్తం పది (ఇతర జాబితాలలో సగానికి పైగా నకిలీలతో) ఉనికిలోకి వచ్చాయి -- లాంబార్డ్స్ మరియు తూర్పు సామ్రాజ్యం మినహా (లోంబార్డ్స్ కోసం మాత్రమే, అయితే తూర్పు సామ్రాజ్యం కోసం స్ట్రాబ్ యొక్క ప్రారంభ తేదీ సరిదిద్దబడింది) -- పశ్చిమ సామ్రాజ్యం అంతం కావడానికి ముందు, AD 360 నుండి 453 వరకు లేదా దాని పతనానికి 116 నుండి 23 సంవత్సరాల ముందు వరకు. ఇప్పుడు -- తరచుగా గణించబడినట్లుగా, ఒక రోజు ఒక సంవత్సరానికి నిలిస్తే -- వీటిలో ప్రతి ఒక్కటి మృగంతో అధికారం కలిగి ఉండే ఒక గంట రోజులో 1/12 లేదా 1/24 ఉంటుంది -- అందుకే, ఒక నెల లేదా 1/ 2 నెలలు! -- ఇది చాలా అసంబద్ధంగా అనిపిస్తుంది, మించిన సంక్షిప్తత వల్ల మాత్రమే కాదు, ప్రత్యేకించి మృగంతో వారి సంక్షిప్త అధికారం యొక్క ఏకరూపతతో పోలిస్తే వారి సహజీవనం యొక్క పొడవు యొక్క క్రమరాహిత్యం కారణంగా. అందువల్ల, "ఒక గంట" అనేది తులనాత్మకంగా చిన్నది కాని నిరవధిక సమయానికి ప్రతీకగా ఉండాలి. మరియు, అలా అయితే, "పది కొమ్ములు" కూడా ఖచ్చితంగా గుర్తించదగిన పది మంది రాజులు లేదా రాజ్యాల కంటే ప్రతీకాత్మకంగా ఉండటం అసంభవం కాదు. వారి వేదాంతశాస్త్రంలో సంప్రదాయవాదులు లేదా ఉదారవాదులు అయినా వాటిని ఖచ్చితంగా ఇవ్వడానికి ప్రయత్నించే ప్రఖ్యాత

days." Likely his "rest" would be between his death and resurrection, at which time he would stand in what would be his "lot, at the end of the days" -- likely at the end of time on earth, when Christ comes to raise the dead, as per passages mentioned above in discussing Verses 1-4.

But the "time of the end" in Verse 4 is not necessarily to be equated with termination of the periods mentioned in Verses 11-12, as follows: "And from the time that the continual burnt-offering shall be taken away, and the abomination that maketh desolate set up, there shall be a thousand two hundred and ninety days. Blessed is he that waiteth, and cometh to the thousand three hundred and five and thirty days." If this was intended to be equated with the end of time on earth, why then did Jesus, while on earth, not know the time of his coming again (Matthew 24:36)?

On the other hand, if it was intended for that, what was the starting point -- namely, the taking away of the "continual burnt-offering" and the setting up of the "abomination that maketh desolate"? (1) Was it the profaning of the temple in Jerusalem in 168 B.C. by Antiochus Epiphanes? Or (2) was it what occurred in connection with the destruction of Jerusalem and the temple by the Romans (Matthew 24: 15-18), of which the former seems to have been a type? Or (3) was "the abomination that maketh desolate" to be understood of "anything substituted in the place of, or set up in opposition to, the ordinances of God, his worship, &c.," as per Adam Clarke and some others? Moreover, if the latter, what later event was intended in the information given to Daniel, and how are we to know?

Also, we have two terminal dates -- 1,290 days and 1,335 days, a difference of 45 days, or a month and a half. Do these represent the beginning and the close of the time of the end, or something else? And, are they to be taken as literal days, or understood as a day representing a year as in Ezekiel 4:6 and possibly other prophetic instances? In any case, these figures cannot represent the end of time on earth if they begin with either 168 B.C. or A.D. 70. Taking a day to mean a ;year, 1,290 years and 1,335 years after 168 B.C. would bring us only to A.D. 1132 and A.D. 1177, respectively. Or, if following A.D. 70, that would still only bring us down to A.D. 1360 and A.D. 1405, respectively. But, if they represent the end of time on earth, what event already passed, if any, represents the beginning point, so that we can know the end is almost here, as has been claimed by various ones over many centuries and is being widely insisted upon by many sensationalists in our day?

Yet, if the terminal dates mentioned above do not represent the end of time, what do they represent, and how are we to know? Also, what is the "abomination that maketh desolate" that serves as the beginning date? Adam

పండితుల జాబితాలలోని వ్యత్యాసాలకు ఇది కారణమవుతుంది.

7. నాల్గవ రాజ్యం యొక్క "చిన్న కొమ్ము": డేనియల్ 7:8లో ప్రవేశపెట్టబడింది, అతను పది కొమ్ముల మధ్య వచ్చాడని చెప్పబడింది, వీరికి ముందు మొదటి కొమ్ములలో మూడు మూలాల ద్వారా తీయబడ్డాయి." అతను తరువాత వివరించబడ్డాడు. "సెయింట్స్" తో యుద్ధం చేయడం మరియు వారికి వ్యతిరేకంగా ప్రబలంగా ఉండటం -- "పురాతన కాలం వచ్చే వరకు, మరియు సర్వోన్నతుడైన పరిశుద్ధులకు తీర్పు ఇవ్వబడుతుంది మరియు పరిశుద్ధులు రాజ్యాన్ని స్వాధీనం చేసుకునే సమయం వచ్చింది" (vs.20- 22)

మరియు vs.24-27లో, అతను ముగ్గురు రాజులను పడగొట్టడం, సర్వోన్నతుడైన వ్యక్తికి వ్యతిరేకంగా మాటలు మాట్లాడడం, సర్వోన్నతుని యొక్క పరిశుద్ధులను ధరించడం మరియు కాలాలను మరియు చట్టాన్ని మార్చాలని ఆలోచించడం - మరియు చేయడానికి అనుమతించబడ్డాడు. కాబట్టి "ఒక సమయం మరియు సమయాలు మరియు సగం సమయం" (సాధారణంగా 3 1/2 సంవత్సరాలుగా పరిగణించబడుతుంది) -- దాని తర్వాత అతని ఆధిపత్యం తీసివేయబడుతుంది మరియు "రాజ్యం మరియు ఆధిపత్యం మరియు మొత్తం రాజ్యాల గొప్పతనం సర్వోన్నతుడైన పరిశుద్ధుల ప్రజలకు స్వర్గం ఇవ్వబడుతుంది."

"సమయం, సమయాలు మరియు సగం సమయం" (v.25) 12:6లో మళ్లీ సంభవిస్తుంది మరియు రెండింటిలోనూ ఇది పరిశుద్ధులు లేదా దేవుని ప్రజలు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్న కాలాన్ని వివరిస్తుంది. ఇది ప్రకటన 12:14లో మళ్లీ సంభవిస్తుంది, బహుశా డేనియల్ పదజాలం నుండి తీసుకోబడింది మరియు ఇది 6వ వచనంలో మరియు 11:3లో "వెయ్యి రెండు వందల అరవై రోజులు" మరియు 11:28లోని "నలభై మరియు రెండు నెలలకు" సమానం. మరియు 13:5 -- 3 1/2 సంవత్సరాలకు సమానం -- అదే విధంగా దేవుని ప్రజలను హింసించే కాలానికి ప్రతినిధి. రివిలేషన్‌లో ఇది ": వెయ్యి సంవత్సరాల"కి ముందు మరియు కొద్దికాలం పాటు సాధువులు అంతర్జాతీయ మరియు బహుళజాతి సంఘటిత వేధింపుల నుండి విముక్తి పొందినప్పుడు, అధ్యాయం 20:1-6 యొక్క "వెయ్యి సంవత్సరాలు" విరుద్ధంగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. రెండు సందర్భాల్లోనూ సంవత్సరానికి ఒక రోజు వివరణ వ్యవస్థను వర్తింపజేయాలి, 3 1/2 భవిష్య సంవత్సరాలు 1,260 క్యాలెండర్ సంవత్సరాలను సూచిస్తాయి మరియు వెయ్యి భవిష్య సంవత్సరాలు

Clarke suggests the following: "Adrian's temple, built in the place of God's temple in Jerusalem [about A.D. 135], the church of St. Sophia turned into a Mohammedan mosque [A.D. 1453], &c., &c., may be termed abominations that make desolate. Perhaps Mohammedanism may be the abomination; which sprang up A.D. 612. If we reckon one thousand two hundred and ninety years, ver.11, from that time, it will bring us down to 1902, when we might presume from this calculation, that the religion of the FALSE PHOPHET will cease to prevail in the world, from which the present year, 1825, is distant only seventy-seven years." If Adam Clarke could come back to earth in the present day, what would he have to conclude about his "perhaps" of more than 160 years ago?

That was only a "perhaps," however, not set forth as a certainty. But Straub, in his Biblical Analysis, pages 129-32, has all the time periods worked out precisely, without any "possibly," "maybe," or "perhaps," and comes up with a final date of "about A.D. 2370." So, we now append a review of his pronouncements, calling attention to weaknesses and inconsistencies.

Chapter 9

Analysis of Straub's "Analysis"

FIRST: (1) Ignoring the fact that the 2300 "evenings and morning" of 8:13-14 could mean 1,150 days and refer to the time of the desolation of the sanctuary and cessation of the "continual burnt-offering" between its cause by Antiochus Epiphanes and its cleansing and the restoration of all the sacrifices under the leadership of Judas Maccabeus, and (2) likewise ignoring the testimony of Josephus (Wars of the Jews, I, 1:1) that Antiochus Epiphanes "spoiled the temple, and put a stop to the constant practice of offering a daily sacrifice of expiation for [only] three years and six months," which the 1,150 days approximated, (3) he made it mean 2,300 days for certain and each day to represent positively a year -- hence, 2,300 years, beginning with 170 B.C. and ending with A.D. 2130. (That was its first fulfillment; a second, per Straub, began with the destruction of the temple by the Romans in A.D. 70, and will end in A.D. 2370).

(We need not carp at the foregoing date of 170 B.C. instead of 168 B.C. used in these notes, based upon the chronology of 1 Maccabees. But it does seem in order to protest Straub's ignoring the fact of the restoration not acceptable to God, for which there is no biblical support either cited or seemingly available, although he implies as much in the following).

360,000 క్యాలెండర్ సంవత్సరాలను సూచిస్తాయి. కానీ రెండూ అక్షరార్థం కాకుండా ప్రతీకాత్మకమైనవి కావచ్చు, ఒకటి నిరవధిక తులనాత్మకంగా తక్కువ వ్యవధిని సూచిస్తుంది మరియు మరొకటి నిరవధికంగా కానీ గణనీయంగా ఎక్కువ కాలం ఉంటుంది.

ఉదారవాద మరియు కాథలిక్ వ్యాఖ్యాతలు డేనియల్ 7లోని 3 1/2 సంవత్సరాలను ఆంటియోకస్ ఎపిఫనెస్ ఇజ్రాయెల్‌తో పోరాడి జుడాయిజాన్ని అరికట్టడానికి ప్రయత్నించిన కాలానికి వర్తింపజేసారు, వారు చేసినట్లుగా, ఆ అధ్యాయంలోని నాల్గవ మృగం గ్రీషియన్ సామ్రాజ్యం మరియు ఆంటియోకస్‌గా మారారు. ఎపిఫేన్స్ అనేక ప్రత్యర్థి హక్కుదారులను తొలగించిన తర్వాత అధికారంలోకి రావడం "చిన్న కొమ్ము". మరియు అతని ముందు తీయబడిన "మొదటి కొమ్ములలో మూడు" (v.8), అతనిచే అణచివేయబడిన "ముగ్గురు రాజులు"గా వివరించబడింది (v.24), పైన పేర్కొన్న వ్యాఖ్యాతలలో కొందరు భావించారు (1) అతని సోదరుడు, సెల్యూకస్ IV, హత్య చేయబడ్డాడు, (2) సెల్యూకస్ IV కుమారుడు, డెమెట్రియస్ I సోటర్, మరియు (3) సెల్యూకస్ లేదా బహుశా హెలియోడోరస్ యొక్క చిన్న కుమారుడు, అతని కుట్రతో సెల్యూకస్ తన చిన్న కొడుకును తాను రీజెంట్‌గా సింహాసనంపై కూర్చోబెట్టాలనే ఉద్దేశ్యంతో చంపబడ్డాడు -- కానీ ఆంటియోకస్ ఎపిఫేన్స్ చేత చంపబడ్డాడు, అతను సింహాసనాన్ని స్వయంగా ఆక్రమించుకున్నాడు మరియు అతని ప్రవేశానికి దారితీసిన అన్ని సంఘటనలను కుట్ర చేసినట్లు అనుమానించబడ్డాడు. మొదటి ఆలోచనలో, ఆంటియోకస్ ఎపిఫేన్స్ మూడవ మృగం మరియు రాజ్యానికి బదులుగా నాల్గవదానితో సంబంధం కలిగి ఉంటే ఆ వివరణ ఆమోదయోగ్యమైనదిగా కనిపిస్తుంది. రెండవ ఆలోచనలో, అయితే, పది కొమ్ములు దృష్టిలో సమకాలీనమైనవిగా సూచించబడ్డాయి, అయితే ఉదారవాద మరియు కాథలిక్ వివరణలలో అవి చాలా వరకు వరుసగా ఉంటాయి. ఆంటియోకస్ ఎపిఫనెస్ మూడవ మృగం మరియు రాజ్యానికి బదులుగా నాల్గవదానితో సంబంధం కలిగి ఉంటే ఆ వివరణ ఆమోదయోగ్యమైనదిగా కనిపిస్తుంది. రెండవ ఆలోచనలో, అయితే, పది కొమ్ములు దృష్టిలో సమకాలీనమైనవిగా సూచించబడ్డాయి, అయితే ఉదారవాద మరియు కాథలిక్ వివరణలలో అవి చాలా వరకు వరుసగా ఉంటాయి. ఆంటియోకస్ ఎపిఫనెస్ మూడవ మృగం మరియు రాజ్యానికి బదులుగా నాల్గవదానితో సంబంధం కలిగి ఉంటే ఆ వివరణ ఆమోదయోగ్యమైనదిగా కనిపిస్తుంది. రెండవ ఆలోచనలో, అయితే, పది కొమ్ములు దృష్టిలో

SECOND: He speaks of a "'Justified' or 'Cleansed' Sanctuary Which is The Christ," which is somewhat incongruous. His rationale is: "The Hebrew word rendered "cleansed" (*tsadaq*) in the common versions, means, literally, "approved righteous," or "justified." Yet it was the sanctuary of the temple in Jerusalem, not Christ, that Daniel spoke of as being polluted and its services suspended until it could be cleansed (or "approved righteous" or "justified," to use Straub's terms), 2,300 evenings and mornings later, or about A.D. 2130, before the Jews (and therefore anybody, for "the Jew first," Romans 1:16.) can worship acceptably by him! Yet such is the conclusion logically following from Straub's shift from what the biblical record actually says, so as to equate the cleansing of the temple with the acceptance of Christ by the Jews -- which is what he does, saying: (1) "There is no approved sanctuary predicted for them until they accept Christ as the true and approved of God," and (2) that the "2300 years will end when the Jews accept the 'justified' or 'cleansed' sanctuary which is the Christ." That has to mean something is wrong with his exegesis.

THIRD: His "Time Periods of Daniel 12" also seem arbitrary, confused, and in some respects irreconcilably contradictory. Straub will first be quoted, then our comments will follow.

1. "Following the Jews" rejection of Christ (Rom. 11:8), there is to be a period of their conversion which TERMINATES [emphasis added] at 'the time of the end' of the 1260 year period (Dan.12:1-3; Rom. 11:12, 15, 23, 25)."

Comment: Apparently Straub gets the term "the time of the end" for Daniel 12:1-3 from v.4, and it would seem from that text to apply to the end of time on earth when the dead are raised. But it will soon be apparent that he does not so apply it. (Instead, according to his calculations to be noted immediately below, the 1,260 year period under consideration will end about A.D. 2130, which would make its beginning to have been about A.D. 870. That would also mean that the above mentioned period of the Jews' conversion, the beginning of which is not there stated, terminates not later than A.D. 2130.)

2. "The 'DESOLATION' (Dan.12:13-14) is also called "the time of trouble" (Dan.12:1), hence TERMINATES [emphasis added] at 'the time of the end' of the period (about A.D. 2130.)"

Comment: This states explicitly the date referred to above. But the passage he refers to in 12:13-14 (which should likely be 12:11-12, as there is no Verse 14) for the "desolation" he mentions, states its duration as "a thousand two hundred and ninety days" or, as Straub would calculate, 1290 years, which would end about A.D.

సమకాలీనమైనవిగా సూచించబడ్డాయి, అయితే ఉదారవాద మరియు కాథలిక్ వివరణలలో అవి చాలా వరకు వరుసగా ఉంటాయి.

ప్రొటెస్టంట్ వ్యాఖ్యాతల విషయానికొస్తే, నాల్గవ మృగం మరియు డేనియల్ 7 రాజ్యం రోమన్ సామ్రాజ్యాన్ని సూచిస్తుందని మరియు ప్రకటన 13:1-10 మరియు 17వ అధ్యాయం యొక్క మృగానికి సమానమని, అలాగే పది కొమ్ములను కలిగి ఉన్నారని, వారు సాంప్రదాయకంగా మరియు డానియల్ 7 యొక్క "చిన్న కొమ్ము" పాపసీని సూచిస్తుందని ప్రముఖంగా (కానీ ఏకగ్రీవంగా కాదు) అభిప్రాయపడ్డారు. అయినప్పటికీ, రోమన్ సామ్రాజ్యంలోని ఏ విభాగాలను పపాసీ "అణచివేసిన" మూడు కొమ్ములు సూచిస్తాయనే దానిపై ఏకాభిప్రాయం లేదు. ఉదాహరణకు, స్ట్రాబ్ "ఆస్ట్రో-గోత్స్, వాండల్స్ మరియు బుర్గుండియన్లు, ఎందుకంటే వారు విశ్వాసంలో ఏరియన్లు" అని చెప్పారు. కానీ ఆడమ్ క్లార్క్ ఇలా పేర్కొన్నాడు: "ఇవి బహుశా, 1. ది ఎక్సార్కేట్ ఆఫ్ రవెన్నా. 2. కింగ్డమ్ ఆఫ్ ది లాంబార్డ్స్. మరియు, 3. ది స్టేట్ ఆఫ్ రోమ్."

క్లార్క్ ఈ విధంగా వివరించాడు: "మొదటిది పోప్, స్టీఫెన్ II, ఫ్రాన్స్ రాజు, AD 755 ద్వారా పెపిన్ ద్వారా ఇవ్వబడింది; మరియు ఇది పోప్ యొక్క తాత్కాలిక రాకుమారులుగా ఏర్పడింది. రెండవది 774లో చార్లెమాగ్నే ద్వారా సెయింట్ పీటర్‌కు ఇవ్వబడింది. మూడవది, రోమ్ రాష్ట్రం, పోప్‌కు ఆధ్యాత్మికాలు మరియు తాత్కాలిక విషయాలలో అప్పగించబడింది మరియు లూయిస్ దైవభక్తి ద్వారా అతనికి ధృవీకరించబడింది."

(గమనిక: తరువాతి వారిని లూయిస్ I లేదా లూయిస్ ది పాయస్ అని కూడా పిలుస్తారు, పశ్చిమ దేశాల చక్రవర్తిగా చార్లెమాగ్నే కుమారుడు మరియు వారసుడు (AD 814-48) పోప్ లియో III ద్వారా క్రిస్మస్ రోజున, 800, పశ్చిమ దేశాలకు కూడా చక్రవర్తిగా, అతను పోపాసీకి మద్దతుదారుగా మరియు రక్షకుడిగా మారాడు.రోమన్ సామ్రాజ్యం తూర్పు మరియు పశ్చిమాల మధ్య విభజించబడటానికి ముందు పశ్చిమ దేశాలు మొత్తం పశ్చిమ భాగానికి ప్రాతినిధ్యం వహించాయి. మరియు, కరోలింగియన్ సిద్ధాంతం ప్రకారం, 476లో రోమన్ చక్రవర్తి పదవీ విరమణ చేయడం ద్వారా రోమన్ సామ్రాజ్యం కేవలం సస్పెండ్ చేయబడింది, అంతం కాలేదు. కాబట్టి, చార్లెమాగ్నే రోమన్ల నుండి చట్టబద్ధమైన వారసత్వాన్ని క్లెయిమ్ చేశాడు.)

2160, instead of 30 years earlier at about A.D. 2130 -- a date he does not mention explicitly. And before he is finished, he will have another period "ending about A.D. 2370," or about 110 years still later.

3. "Between the end of the period of 1260 years (a time, times, and a half) (Dan.12:7-10), and ‘the time of the end’ of the 2300 years under consideration, is a preliminary period of conversion of the Jews (Dan. 12:7-10), described in the language, ‘Many shall purify themselves, and make themselves white, and be refined’ (see Rom.11:15-24). "After presenting this conversion movement, Daniel extends the actual time to 1290 years, ‘till the time of the end’ of this desolation period (Dan.12:9-11)."

Comment: Here the 1,260 years of 12:7-10 is being equated with that of 12:1-3 in No. 1 above, which no doubt is correct. But the remainder of what is said presents an apparently irreconcilable discrepancy. It places an interval "between the end of the 1260 years . . . (Dan.12:7-10), and ‘the time of the end’ of the 2300 years under consideration," which says contains a "preliminary period of conversion of the Jews" (Dan.12:1-3).

In other words, what was first stated as "a period of their conversion which terminates at ‘time of the end’ of the 1260 year period (Dan.12:1-3)" is now said to be "between" that and a subsequently ending period of 2300 years. (Which, per No.2 above, ends "about A.D. 2130"), and called "a preliminary period of conversion of the Jews (Dan.12:1-3)."

Also, on the next page, 132, it is similarly stated: "The 1260 years of Daniel 12:7 ends with THE BEGINNING OF THE CONVERSION PERIOD OF THE JEWS (30 year period, conversion of the Jews)." And that flatly contradicts the statement that "there is to be period of their conversion which terminates at ‘the time of the end’ of the 1260 year period (Dan.12:1-3),"repeatedly cited above, and which would end about A.D. 2100, according to foregoing calculations of Straub.

Next Straub says Daniel "extends the actual time to 1290 years, ‘till the time of the end’ of this desolation period, or simply an extension of the one in No.2 above. But we presume he means the latter. This alleged extension of 30 years, we presume to be his rationale for limiting the "preliminary" or "beginning" period of the conversion of the Jews to 30 years.

But, if that was indeed an extension of the 1,260 years to 1290 years, why not consider that whatever the period of their conversion is that "terminates" at "the time of the end" of the 1,260 year period of "Dan.12:1-3" is itself likewise extended by 30 years instead of moved and

అత్యంత గౌరవనీయమైన పల్పిట్ వ్యాఖ్యానంలో అందించబడిన మరొక వివరణ, పది కొమ్ములను రోమన్ రిపబ్లిక్ యొక్క పది "మేజిస్ట్రేట్లు"గా చేస్తుంది మరియు రిపబ్లిక్ తరువాత "చిన్న కొమ్ము"గా మారిన రోమన్ సామ్రాజ్యం యొక్క చక్రవర్తి గొప్పవాడు, వీరి ముందు మూడు మొదటి కొమ్ములు "తీసివేయబడ్డాయి" లేదా "దించబడ్డాయి." దాని వివరణ యొక్క సారాంశం క్రింది విధంగా ఉంది: "కొమ్ము" యొక్క ప్రాధమిక ప్రాముఖ్యత శక్తి కాబట్టి, రిపబ్లికన్ రోమ్ యొక్క న్యాయాధికారులుగా 'పది' కొమ్ములను తీసుకోవడమే అత్యంత సంభావ్య పరిష్కారం. వీరు, స్థూలంగా చెప్పాలంటే, పది మంది -- ఇద్దరు కాన్సుల్‌లు, వాస్తవానికి ఇద్దరు ప్రిటర్లు, ఇద్దరు సెన్సార్‌లు మరియు నాలుగు ట్రిబ్యూన్‌లు. సామ్రాజ్య శక్తి రోమన్ రాజ్యాంగానికి పూర్తిగా తెలియదు; కానీ, ఇతరుల తర్వాత పైకి రావడం, ఈ మూడు న్యాయాధికారుల శక్తిని గ్రహించింది -- ట్రిబ్యూశేరియన్, ప్రిటోరియన్, మరియు సెన్సార్. ఈ వివరణ అస్థిరంగా కనిపిస్తోంది, అయితే, ఇది వ్యక్తిగత న్యాయాధికారుల నుండి వాటి వర్గాలకు మారుతుంది; మరియు, ట్రిబ్యూశేరియన్ వర్గంలో నాలుగు న్యాయాధికారులు, ఇద్దరు ప్రిటోరియన్లు మరియు రెండు సెన్సార్లు ఉంటే, అది మూడు న్యాయాధికారులకు బదులుగా మొత్తం ఎనిమిది మందిని గ్రహిస్తుంది!

అగస్టస్ (27 BC-AD 14), జూలియస్ సీజర్ యొక్క మనుమడు, అతను 44 BC ప్రారంభంలో జీవితానికి నియంతగా మారడం ద్వారా సామ్రాజ్యాన్ని సుసాధ్యం చేసాడు, అయితే హత్య చేయబడ్డాడు, అయితే, ఫలితంగా ఆ సంవత్సరం మార్చి 15న, మరియు అక్కడ 27 BCలో అగస్టస్ ప్రవేశంతో 17 సంవత్సరాల తర్వాత ఏ చక్రవర్తి కూడా గుర్తించబడలేదు, ఇప్పటికే సూచించినట్లు; తర్వాత టిబెరియస్ (క్రీ.శ. 14-37), కాలిగులా (37-41), క్లాడియస్ (41-54), నీరో (54-68). వెస్పాసియన్ చక్రవర్తి కావడానికి ముందు క్లుప్త పోరాటం జరిగింది, జనరల్స్ గల్బా, ఓథో మరియు విటెలియస్ ఒక్కొక్కరు అతని సైన్యాలచే నియమించబడ్డారు. గల్బా కొన్ని నెలలు (68-69) రాజీనామా చేసి చంపబడ్డాడు; ఓథో (69, జనవరి-ఏప్రిల్), మరియు తన ప్రాణాలను తీసుకున్నాడు; విటెలియస్ క్లుప్తంగా (69) -- ముగ్గురు మొత్తం 18 నెలలు మాత్రమే పాలించారు. వెస్పాసియన్ విటెల్లియస్ మరియు ఒథోలను గుర్తించాడు, కానీ AD, 68లో అతని స్వంత సైనికులు అతన్ని చక్రవర్తిగా ప్రకటించారు. తూర్పు నుండి తిరిగి, అతని సైన్యం మరియు విటెల్లియస్ యొక్క సైన్యం ఘర్షణ పడింది

limited to that 30 year extension? That would at least obviate the confusion and discrepancy that has been noted. It would also better accord with his statement as follows: "After presenting this conversion movement, Daniel extends the actual time to 1290 years." "Actual time" of what, if not of the "conversion movement"?

4. "While still on the subject of the conversion of the Jews, Daniel extends the time to 1335 years, 45 years past ‘the time of the end,’ to an unnamed event related to the subject. This would terminate about A.D. 2175 (Dan.12:12-13).

"The whole period characterized by the conversion of the Jews covers about 75 years."

Comment: It bears repeating that, if the above should all add up to the total of only 75 years’ time of conversion of the Jews, Straub gives no adequate rationale for it. Why not start with the "X" number of years before "the time of the end" of the 1,260 year period of Daniel 12:1-3, and extend that by the 30 years he claims, followed by the next 45 years he sets forth, making a total 75 plus "X" years?

Again, does it not seem strange that in a single vision (Chapters 10-12) and even in a single chapter (12), there should be a period of a given character and purpose prophesied (the 3 1/2 years interpreted by Straub as representing 1,260 prophetic years) and then, per Straub, immediately extend twice, to 1,290 and to 1,335 years respectively? Were the first two figures erroneous, or did the Lord, who was supplying the information being communicated to Daniel, change his mind twice in rapid succession? Or, is an interpretation different from Straub’s more likely?

FOURTH: "Christ presents a second fulfillment of the ‘abomination of desolation spoken through Daniel the prophet’ (Matt.24:15), dating from the overthrow of Jerusalem by Titus A.D. 70, ending about A.D. 2370.

"When the Jews sought to restore their sanctuary service, it was quite natural that a second fulfillment would follow as Providential defeat of their plans. There is no approved sanctuary predicted for them until they accept Christ as the true and approved of God."

Comment: According to the foregoing, Christ canceled all the preceding that was said to Daniel and confidently interpreted so meticulously by Straub, for he extended the desolation by another 195 years, or to A.D. 2370. According to Straub, the desolation ends with the Jews’ acceptance of Christ as the "approved sanctuary," but does

మరియు వెస్పాసియన్ చక్రవర్తిగా అంగీకరించడంతో తరువాతి వారు చంపబడ్డారు. కానీ అతను ఒక కొమ్ములను మాత్రమే ఉంచాడు, మూడు కాదు, చాలా మంది చరిత్రకారులచే లెక్కించబడలేదు, ఎందుకంటే వారు నిజాయితీగల చక్రవర్తుల కంటే నటిగా మరియు తక్కువ పదవీకాలం ఉన్నందున. అయినప్పటికీ, వారిని లెక్కిస్తే, వెస్పాసియన్‌కు ముందు ఎనిమిది మంది చక్రవర్తులు మాత్రమే ఉన్నారు (అయితే, సమకాలీనంగా కాకుండా వరుసగా పాలించారు) - మరియు జూలియస్ సీజర్‌ను లెక్కించినట్లయితే, ఇంకా తొమ్మిది మంది ఉన్నారు. కాబట్టి, డేనియల్ 7:8లోని "మొదటి కొమ్ములలో మూడింటిని" అణిచివేసేందుకు వెస్పాసియన్ పదకొండవ కొమ్ము కాలేకపోయింది. అంతేకాకుండా, డొమిషియన్ (క్రీ.శ. 81-96) వరకు డేనియల్ వర్ణించిన "చిన్న కొమ్ము" వంటి రాక్షసుడు మనకు లేడు మరియు అతను కూడా ముగ్గురు పూర్వీకులను అణచివేయలేదు. కాబట్టి,

వీటన్నింటి యొక్క ఫలితం ఏమిటంటే, 'పది" కొమ్ములు లేదా "చిన్న కొమ్ము" యొక్క ఖచ్చితమైన గుర్తింపును మనం ఖచ్చితంగా తెలుసుకోలేము. ఇది పాపసీకి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది, ఆ గుర్తింపు దాని సమస్యలు లేకుండా లేదు.'మూడు కొమ్ముల'తో జతచేయబడిన అనిశ్చితితో పాటు అది "ప్లాక్ అప్" లేదా "పాట్ డౌన్" అని భావించబడుతుంది, ఇది దాని మూలాన్ని కలిగి ఉండదు. AD 476లో రోమ్ పతనం తర్వాత కొంత సమయం వరకు, మరియు పశ్చిమ సామ్రాజ్యం యొక్క శిధిలాల మీద కాకుండా -- అన్ని "పది కొమ్ములు" ఒక "గంట" పాటు "మృగం"తో మరియు ఒక భాగంగా అధికారాన్ని వినియోగించుకున్న కొంత కాలం వరకు ,"సెయింట్స్‌తో పోరాడి, ఆపై వేశ్య నగరమైన పాగాన్ రోమ్‌కి వ్యతిరేకంగా తిరగడం మరియు సామ్రాజ్యంలో అన్యమతవాదంపై క్రైస్తవ మతం యొక్క ఆధిక్యతకి స్పష్టంగా దోహదపడింది, అలాగే సామ్రాజ్య రోమ్ యొక్క "మృగం" "నాశనానికి" వెళ్ళిన తర్వాత, అన్నీ ప్రకటనలో ఊహించినట్లుగా 17.

గమనిక: ఆడమ్ క్లార్క్ ఇలా అన్నాడు, "ఈ [చిన్న హార్న్ ఆఫ్ vs.24-26] రోమ్‌లోని పోప్‌లకు అంత బాగా లేదా పూర్తిగా వర్తించదు." మరియు మరలా: "పాపల్ శక్తి, కొమ్ము లేదా తాత్కాలిక శక్తిగా, ఇక్కడ ఉద్దేశించబడినట్లయితే, అది చాలా మటుకు, (మరియు ఆ అధికారం 755లో పోప్ స్టీఫెన్ IIకి ఫ్రాన్స్ రాజు పెపిన్ ద్వారా ఇవ్వబడిందని మాకు తెలుసు) దాని నుండి వెయ్యి రెండు వందల అరవై సంవత్సరాల తరువాత, మేము AD 2015కి తీసుకురాబడ్డాము." "ఈ తేదీల నుండి నేను ఒత్తిడికి

not end till about A.D. 2370, which would therefore be about the time of their acceptance.

What are we to make of all these prophetic revisions, if that is indeed what they are? With all the problems that Straub’s exquisitely wrought interpretation poses, it seems more likely that he has simply read a great deal into the biblical text not divinely intended, and hopelessly contradicted himself besides. Such, however, is not an uncommon phenomenon in the dealings of uninspired men with unfulfilled prophecy. Surely it behooves us to beware of dogmatism ourselves, and wary of highly structured schemes of others, in such areas.

FINALLY, it may well be that we shall have to wait along with Daniel till the time of the ultimate end before we can understand precisely and completely the significance of all that is written in his narrative. But we can understand enough to know that to be accepted of God we have to be loyal to him, and be willing to die if necessary rather than compromise our loyalty. For this life does not end it all, but there is to be a resurrection either "to everlasting life" or "to shame and everlasting contempt" (12:2), depending on our response to God.

గురికాను లేదా తీర్మానాలు చేయను" అని అతను చెప్పినప్పటికీ, అతను 8:14లో తన వ్యాఖ్యలలో వారికి అనుకూలమైన సూచనను చేసాడు, తర్వాత మళ్లీ గమనించాలి.

అధ్యాయం 5

ప్రవచనం - రాజ్యాలు

డేనియల్ అధ్యాయం 8

1. ఒక రాముడు మరియు మేక మేకతో ప్రాతినిధ్యం వహించబడింది: ఇవి డేనియల్ తన రెండవ దర్శనంలో 1-8 వచనాలలో వివరించబడ్డాయి మరియు 15-25 వచనాలలో గుర్తించబడ్డాయి.

"గొర్రెకు రెండు కొమ్ములు ఉన్నాయి: మరియు రెండు కొమ్ములు ఎత్తుగా ఉన్నాయి; కానీ ఒకటి మరొకటి కంటే ఎత్తుగా ఉంది, మరియు చివరిది పైకి వచ్చింది." "మేక పశ్చిమం నుండి వచ్చింది. "మరియు అతను బలంగా ఉన్నప్పుడు, గొప్ప కొమ్ము విరిగింది; దానికి బదులుగా ఆకాశంలోని నాలుగు గాలుల వైపు నాలుగు ముఖ్యమైన కొమ్ములు వచ్చాయి."

"నువ్వు చూసిన పొట్టేలు, రెండు కొమ్ములు ఉన్నాయి, వారు మీడియా మరియు పర్షియా రాజులు. మరియు కఠినమైన మేక గ్రీస్ రాజు, మరియు అతని కళ్ళ మధ్య ఉన్న గొప్ప కొమ్ము మొదటి రాజు. మరియు ఎందుకంటే, విరిగిపోయిన దానిలో, నాలుగు నిలబడి ఉన్న స్థలంలో, నాలుగు రాజ్యాలు దేశం నుండి తలెత్తుతాయి, కానీ అతని శక్తితో కాదు."

ఇవి డేనియల్ యొక్క మొదటి కలలోని రెండవ మరియు మూడవ మృగాలు మరియు రాజ్యాలకు సమానమైనవని చూడవచ్చు, అధ్యాయం 7. ఈ అధ్యాయంలో, మేడీస్ మరియు పర్షియన్ల రాజులు రెండు రాజ్యాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించరు, కానీ ఉదారవాదానికి విరుద్ధంగా ఒక ద్వంద్వ రాజ్యాన్ని సూచిస్తారు. మరియు రోమన్ కాథలిక్ వ్యాఖ్యాతలు, మరియు ఇతర గ్రంథాలకు అనుగుణంగా దృష్టిని ఆకర్షించారు. దీనర్థం, 7వ అధ్యాయంలోని నాల్గవ మృగం మరియు 2వ అధ్యాయంలోని నెబుచాడ్నెజార్ కలలోని ప్రతిరూపంలోని కాళ్లు మరియు పాదాలు మరియు కాలి వేళ్లు, నిజానికి గ్రీషియన్‌ను కాదు, రోమన్ సామ్రాజ్యాన్ని సూచిస్తున్నాయని అర్థం.

పొట్టేలు యొక్క రెండు కొమ్ములు వరుసగా మాదీయులు మరియు పర్షియన్ల అధికారాలను

సూచిస్తాయి. మొదట్లో మాదీయులు, తర్వాత పర్షియన్లు ఆధిపత్యం వహించారు.

అతను-మేక యొక్క "ఒక ముఖ్యమైన కొమ్ము" గ్రీసియన్ సామ్రాజ్యం యొక్క మొదటి రాజు, అతను అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్. క్రీస్తుపూర్వం 323లో అలెగ్జాండర్ మరణంతో ఇది విచ్ఛిన్నమైంది, దాని స్థానంలో వచ్చిన "నాలుగు ప్రముఖ కొమ్ములు" అతని మరణం తర్వాత అతని రాజ్యానికి చెందిన నలుగురు జనరల్స్‌లో విభజనలను సూచిస్తాయి. వీరిలో బలమైన టోలెమీ, వీరికి ఈజిప్టు ఇవ్వబడింది మరియు సిరియా మరియు తూర్పునంతా చెందిన సెల్యూకస్ I.

2. మేక యొక్క "చిన్న కొమ్ము" గుర్తించబడింది: "వాటిలో ఒకదాని నుండి [పైన ఉన్న నాలుగు కొమ్ములలో ఒకదాని నుండి] ఒక చిన్న కొమ్ము వచ్చింది, అది దక్షిణం వైపు మరియు తూర్పు వైపు చాలా పెద్దదిగా ఉంది. మరియు అద్భుతమైన భూమి వైపు" (v.9). అతని మరియు అతని విధ్వంసాల వర్ణన vs.14 వరకు కొనసాగుతుంది, vs.23-27లో తదుపరి వివరణలతో ఇలా మొదలవుతుంది: "మరియు వారి రాజ్యం యొక్క చివరి కాలంలో, అతిక్రమించినవారు పూర్తి స్థాయికి వచ్చినప్పుడు, భయంకరమైన ముఖముగల రాజు మరియు చీకటి వాక్యాలను అర్థం చేసుకుంటే, నిలబడాలి. మరియు అతని శక్తి శక్తివంతమైనది, కానీ అతని స్వంత శక్తితో కాదు; మరియు అతను అద్భుతంగా నాశనం చేస్తాడు, మరియు తన ఇష్టాన్ని నెరవేర్చడానికి వర్ధిల్లుతాడు మరియు అతను బలవంతులను మరియు పవిత్ర ప్రజలను నాశనం చేస్తాడు."

ఒక సమ్మతితో, సిరియా మరియు తూర్పు రాజు అయిన సెల్యూకస్ I యొక్క ముని-గొప్ప-మనవడు ఆంటియోకస్ ఎపిఫానెస్ గురించి ప్రస్తావించబడింది. అతను జుడాయిజాన్ని నాశనం చేయడానికి మరియు తరువాతి కాలంలో అన్యమతవాదాన్ని స్థాపించడానికి ప్రత్యేక ప్రయత్నంతో ఈజిప్టును మరియు ఇంకా తూర్పును తన ఆధిపత్యానికి చేర్చడానికి ప్రయత్నించాడు మరియు పాలస్తీనా కూడా. పవిత్ర భూమి మరియు దాని అభయారణ్యం యొక్క అతని నిర్జనమై 1 మక్కబీస్ యొక్క మొదటి ఆరు అధ్యాయాలు మరియు జోసెఫస్, వార్స్ ఆఫ్ ది యూదులు, బుక్ I, 1:1-4లో చారిత్రాత్మకంగా వివరించబడింది.

అభయారణ్యం యొక్క అపవిత్రత నుండి దాని ప్రక్షాళన వరకు సమయం "రెండు వేల మూడు వందల

ఉదయం మరియు సాయంత్రం" (vs.14, 26). దీని అర్థం 2,300 ఉదయం మరియు 2,300 సాయంత్రాలు, అందుకే 2,300 రోజులు; లేదా ఇది మొత్తం ఉదయం మరియు సాయంత్రాలు అని అర్థం కావచ్చు, అందుచేత 1,150 రోజులు -- ఆదికాండము 1లో వలె ఒక సాయంత్రం మరియు ఉదయం సమానం. రెండోది చారిత్రక రికార్డులచే అనుకూలంగా ఉంటుంది. ఆంటియోకస్ ఎపిఫనెస్ గురించి జోసెఫస్ ఇలా అన్నాడు, "అతను ఆలయాన్ని కూడా పాడు చేసాడు మరియు మూడు సంవత్సరాల ఆరు నెలల పాటు రోజువారీ త్యాగం యొక్క ప్రాయశ్చిత్తం యొక్క స్థిరమైన అభ్యాసాన్ని నిలిపివేశాడు" (యుద్ధాలు, 1, 1:1), -- ఇది కావచ్చు 1,150 రోజులు లేదా మూడు సంవత్సరాలు, రెండు నెలలు మరియు పది రోజులకు "రౌండ్ నంబర్", ఇది మూడు సంవత్సరాల కంటే ఎక్కువ. అలాగే, 1 మక్కబీస్ (అధ్యాయాలు 1 మరియు 4) ప్రకారం,

గత అధ్యాయంలోని "చిన్న కొమ్ము" ఈ అధ్యాయానికి "చిన్న కొమ్ము" కాదనే విషయాన్ని గమనించాలి. ఇతర విషయాలతోపాటు, రోమన్ సామ్రాజ్యాన్ని సూచించే నాల్గవ మృగం యొక్క పది కొమ్ముల మధ్య మొదటిది వచ్చింది మరియు రెండోది ఈ అధ్యాయంలోని రెండవ మృగం యొక్క నాలుగు కొమ్ములలో ఒకటి నుండి ఉద్భవించింది, ఇది గ్రీషియన్ సామ్రాజ్యాన్ని సూచిస్తుంది మరియు మూడవదానికి సమానం. మునుపటి అధ్యాయం యొక్క మృగం. రోమన్ సామ్రాజ్యం పది సమకాలీన రాజ్యాలను కలిగి ఉంది. గ్రీకు సామ్రాజ్యం నాలుగుగా విభజించబడింది. నలుగురి చరిత్రలో చివరి భాగంలో ఆంటియోకస్ ఎపిఫానెస్ తెరపైకి వచ్చింది (8:23) -- సుమారు 175 BC -- 148 సంవత్సరాల తర్వాత 323 BCలో అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్ మరణించిన తర్వాత మరియు 137 సంవత్సరాల ముందు అతని రాజ్యంలో కొంత భాగాన్ని (ఈజిప్ట్) 30 BCలో రోమన్లు స్వాధీనం చేసుకున్నారు, 63 BCలో సిరియా తరువాత

గమనిక: ఆడమ్ క్లార్క్‌ను మళ్లీ ప్రస్తావిస్తూ, అతను 14వ వచనంపై ఈ క్రింది వ్యాఖ్యను చేసాడు: "అక్షరాలా అది రెండు వేల మూడు వందల సాయంత్రం మరియు ఉదయం అయినప్పటికీ, ఈ ప్రవక్త యొక్క ఇతర భాగాలలో వలె ఇక్కడ కూడా ప్రవచనాత్మక దినాన్ని అర్థం చేసుకోవాలని నేను భావిస్తున్నాను. మరియు ఇన్ని సంవత్సరాలను సూచించాలి.మేక-మేక యొక్క దర్శనం నుండి ఈ సంవత్సరాలను పరిశీలిస్తే, (అలెగ్జాండర్ ఆసియాపై దాడి చేయడం) ఇది .. BC 334; మరియు ఆ సమయం నుండి రెండు వేల మూడు

	వందల సంవత్సరాలు AD 1996 వరకు చేరుకుంటుంది, . . . ఇది మనలను చాప్. vii.25లో పేర్కొన్న సమయానికి చేరువ చేస్తుంది, ఇక్కడ గమనిక చూడండి." ఆ విధంగా అతను అభయారణ్యం యొక్క ప్రక్షాళనను పోపాసీ తాత్కాలిక శక్తిని కోల్పోవడాన్ని నమ్ముతున్నట్లు కనిపిస్తుంది. ఇది ఆమోదం కోసం ఉద్దేశించబడలేదు, కానీ ప్రత్యామ్నాయ వివరణల నమూనాను అందించడానికి. అధ్యాయం 6 డెబ్బై వారాలు **డేనియల్ అధ్యాయం 9** కల్దీయుల రాజ్యం (సుమారు 538 BC)పై మాదీయుడైన డారియస్ పాలన యొక్క మొదటి సంవత్సరంలో, బాబిలోనియన్ అని డేనియల్ పుస్తకాలు (స్పష్టంగా 2 క్రానికల్స్ 36:21 మరియు యిర్మీయా 25:11-12; 29:19) అర్థం చేసుకున్నాడు. యూదుల బందిఖానా మరియు జెరూసలేం నిర్జనమై డెబ్బై సంవత్సరాల తర్వాత ముగుస్తుంది, అది త్వరలో నెరవేరుతుంది. అది అతని పట్ల అద్భుతమైన వ్యామోహం మరియు "ఉపవాసం మరియు గోనెపట్ట మరియు బూడిద" (v.4)తో చాలా ప్రార్థనలు మరియు ప్రార్థనలకు సంబంధించిన అంశంగా మారింది. ప్రతిస్పందనగా, డెబ్బై సంవత్సరాల బహిష్కరణలో చేర్చబడని తన ప్రజల కోసం డిక్రీడ్ చేయబడిన మరిన్ని అనుభవాల గురించి అతనికి తెలియజేయడానికి దేవదూత గాబ్రియేల్ పంపబడ్డాడు (vs.20-27). ఇవి క్రీస్తు కాలం వరకు విస్తరించి ఉంటాయి మరియు "డెబ్బై వారాలు" (సాధారణంగా డెబ్బై వారాల సంవత్సరాలు లేదా 490 సంవత్సరాలుగా నమ్ముతారు), ఏడు, 62, మూడు కాలాలుగా విభజించబడ్డాయి. మరియు ఒకటి -- లేదా 49 సంవత్సరాలు. మరియు "అభిషిక్తుడు, యువరాజు" (స్పష్టంగా క్రీస్తు) తర్వాత కొన్ని పేర్కొనబడని సమయంలో, 70వ వారంలో "మధ్యలో" (అంటే, "ఏడు" తర్వాత వారం మరియు "మూడుపది మరియు రెండు వారాలు"), నగరం మరియు దేవాలయం ("అభయారణ్యం") మళ్లీ నాశనం చేయబడతాయి -- "యువరాజు ప్రజలు" (స్పష్టంగా టైటస్ నేతృత్వంలోని రోమన్లు, తరువాత రోమ్ చక్రవర్తి అయిన ఒక యువరాజు, వీరి ద్వారా జెరూసలేం మరియు ఆలయం AD 70లో నాశనం చేయబడ్డాయి). యూదు ప్రవాసులు తిరిగి రావడానికి మరియు ఆలయం మరియు జెరూసలేం పునర్నిర్మాణానికి సంబంధించి నాలుగు శాసనాలు ఉన్నాయి: (1) సైరస్ ది గ్రేట్ ద్వారా, 536 BC (ఎజ్రా 1:2-4; 2 క్రానికల్స్ 36:22-

	23); (2) డారియస్ ది గ్రేట్ (హిస్టాస్పెస్), 519 BC (ఎజ్రా 6:1-12); (3) అర్టాక్సెర్క్స్ లాంగిమ్యానస్ ద్వారా, 458 లేదా 457 BC (ఎజ్రా 7:7,11-26); (4) మళ్లీ అర్టాక్సెర్క్స్ ద్వారా, 445 BC) (నెహెమ్యా 1:1; 2:1-8). క్రీస్తు బాప్టిజం, పరిశుద్ధాత్మ ద్వారా అభిషేకం మరియు దేవుని కుమారునిగా ఇజ్రాయెల్‌కు పరిచయం చేసిన సంవత్సరం అయిన AD 26 నుండి మనం ప్రారంభిస్తే, జాన్ 1:31-34 (అతను 30 సంవత్సరాల వయస్సులో ఉన్నప్పుడు, లూకా 3:21-23 , అతని జననం మన గ్రెగోరియన్ క్యాలెండర్ ప్రకారం 4 BC కంటే ఆలస్యం కాదు), మరియు 483 సంవత్సరాలు (ఏడు ప్లస్ 62 వారాల సంవత్సరాలు) తిరిగి లెక్కించబడుతుంది, మేము 457 BCకి చేరుకున్నాము, ఇది అర్టాక్సెర్క్స్ (క్వీన్ ఎస్తేర్ యొక్క సవతి కుమారుడు, బుక్ ఆఫ్ ఎస్తేర్) -- ఇది మునుపటి వాటి కంటే మరింత ప్రభావవంతంగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తోంది. దాదాపు 3 1/2 సంవత్సరాల వ్యక్తిగత పరిచర్య తర్వాత, లేదా డేనియల్ 70వ వారం మధ్యలో, అతను "అనేకమందితో దృఢమైన ఒడంబడికను" చేసుకున్నప్పుడు క్రీస్తు సిలువ వేయబడ్డాడని కూడా చాలా ఖచ్చితంగా ఉంది. అతని మరణం ఫలితంగా అతను "కొత్త ఒడంబడికకు మధ్యవర్తి" అయ్యాడు (హెబ్రీయులు 9:15, క్రీ.పూ. 6వ శతాబ్దానికి బదులు, ఉదారవాదులు క్లెయిమ్ చేసినట్లుగా క్రీ.పూ. 2వ శతాబ్దంలో ఇచ్చినప్పటికీ, బుక్ ఆఫ్ డేనియల్ స్వయంగా పేర్కొన్నట్లుగా ఇది ప్రవచనాత్మకమైన ప్రవచనానికి సంబంధించిన విశేషమైన నెరవేర్పు. వాస్తవం తర్వాత ఇది వ్రాయబడటానికి మార్గం లేదు! రోమన్ రాజుల కాలంలో పరలోక రాజ్య స్థాపన సమయానికి సంబంధించి అధ్యాయం 2 మరియు 7 అధ్యాయాలపై కూడా వెలుగునిస్తుంది. క్రీస్తు, క్రీ.శ. 30లో రోమన్ గవర్నర్ పొంటియస్ పిలేట్ ఆధ్వర్యంలో సిలువ వేయబడి, మూడు రోజుల తర్వాత మృతులలో నుండి లేచి, స్వర్గానికి ఎక్కి, మానవ దృష్టి నుండి ఒక మేఘం ద్వారా పొందబడ్డాడు, అతని పునరుత్థానానికి 40 రోజుల తర్వాత (చట్టాలు 1:1 చూడండి- 11) స్పష్టంగా అతను "స్వర్గం మేఘాలతో వచ్చాడు ... పురాతన రోజుల వరకు" మరియు "ఇవ్వబడింది. : [వీరి] ఆధిపత్యం శాశ్వతమైన ఆధిపత్యం, ఇది [మునుపటి ప్రపంచ రాజ్యాలు చేసే విధంగా] అంతరించిపోదు మరియు అతని రాజ్యం నాశనం చేయబడదు" (7:13-14).

అధ్యాయం 7

జోస్యం - ఒక గొప్ప యుద్ధం
డేనియల్ అధ్యాయాలు 10-12

1. అధ్యాయం 10: "పర్షియా రాజు సైరస్ యొక్క మూడవ సంవత్సరంలో, [ఇది క్రీ.పూ. 534గా ఉండేది] డేనియల్‌కు ఒక గొప్ప యుద్ధం" (vs1-2) సంబంధించిన ఒక విషయం వెల్లడి చేయబడింది. మరియు 10, 11 మరియు 12 అధ్యాయాలు దానితో ఆక్రమించబడ్డాయి. ఇది 8 మరియు 9 అధ్యాయాలకు పాక్షికంగా అనుబంధంగా ఉంది మరియు నాల్గవ సామ్రాజ్యం యొక్క అంచు వివరాలను స్పృశిస్తుంది, అధ్యాయం 7 యొక్క కొన్ని లక్షణాలను అభివృద్ధి చేస్తుంది. డేనియల్‌కు "తరువాతి రోజుల్లో మీ ప్రజలకు ఏమి జరుగుతుందో అర్థం చేసుకోవడానికి ఒక దేవదూత పంపబడింది; దర్శనం ఇంకా చాలా రోజులైంది" (10:14). ప్రధానంగా, 10 మరియు 11 అధ్యాయాలు వరుసగా 63 BC మరియు 30 BC లలో రోమన్లచే సిరియా మరియు తరువాత ఈజిప్టును పడగొట్టడంలో గ్రీషియన్ సామ్రాజ్యాన్ని అంతం చేసే సంఘటనలతో వ్యవహరించినట్లు అనిపిస్తుంది. అది దర్శనం ఇచ్చిన తర్వాత "చాలా రోజులు" అవుతుంది. మరియు 12వ అధ్యాయం సాధారణంగా ఎస్కాటాలాజికల్‌గా భావించబడుతుంది, లేదా చరిత్రలోని చివరి విషయాలకు సంబంధించినది. 11వ అధ్యాయం యొక్క చివరి భాగంలో కూడా ప్రతీకాత్మక eschatological సూచనలు ఉండే అవకాశం ఉంది.

2. అధ్యాయం 11: ఈ అధ్యాయంలో, మాదీయ-పర్షియన్ మరియు గ్రీకు సామ్రాజ్యాల చరిత్ర మరియు పతనానికి సంబంధించిన స్కెచ్‌లను మేము డానియెల్‌కు చూపించాము -- కానీ సింహాసనంపై ఇక మేడీలు ఉండరు మరియు సామ్రాజ్యం మరింత పర్షియన్‌గా ఉంది మధ్యస్థం కంటే. డేనియల్‌కు ఇలా చెప్పబడింది, "ఇదిగో, పర్షియాలో ఇంకా ముగ్గురు రాజులు నిలబడతారు; మరియు నాల్గవవాడు వారందరి కంటే చాలా ధనవంతుడు; మరియు అతను తన ఐశ్వర్యం ద్వారా బలపడినప్పుడు, అతను గ్రీస్ రాజ్యానికి వ్యతిరేకంగా అందరినీ కదిలిస్తాడు" (v.2).

ఇది సైరస్ మూడవ సంవత్సరం, పర్షియా రాజు లేదా క్రీ.పూ. 534లో చెప్పబడింది, అతను పాలించడానికి మరో నాలుగు సంవత్సరాలు ఉన్నప్పుడు, అతను "ది బుక్ ఆఫ్ డేనియల్" యొక్క మా అసలు రూపురేఖల్లో ఈ ముగ్గురిలో మొదటి వ్యక్తిగా పరిగణించబడ్డాడు. ఎందుకంటే, ది న్యూ కొలంబియా ఎన్‌సైక్లోపీడియాకు సంబంధించిన క్రింది పరిస్థితుల కారణంగా స్మెర్డిస్

	(బార్దియా అని కూడా పిలుస్తారు మరియు ఇప్పుడే పేర్కొన్న అవుట్‌లైన్‌కు జోడించిన చార్ట్‌లో జాబితా చేయబడింది) రాజుగా పరిగణించబడకపోవచ్చు: "స్మెర్డిస్, dc528 BC, సైరస్ ది గ్రేట్ రెండవ కుమారుడు, పర్షియా రాజు. అతన్ని బార్దియా అని కూడా పిలుస్తారు. అతని సోదరుడు కాంబిసెస్ II చేత హత్య చేయబడ్డాడు, అతను హత్యను రహస్యంగా ఉంచాడు. కాంబిసెస్ ప్యాలెస్ యొక్క మాజియన్ సంరక్షకుడు పాటిజిథెస్ పదవీచ్యుతుడయ్యాడు. కాంబిసెస్ (ఈజిప్ట్‌లో ప్రచారం చేస్తున్నాడు), స్మెర్డిస్‌గా నటించడానికి తన సొంత సోదరుడు గ్వామాటాను ముందుకు తెచ్చాడు మరియు అతనిని రాజుగా ప్రకటించాడు. ఏడు నెలల పాలన తర్వాత తప్పుడు స్మెర్డిస్ పడగొట్టబడ్డాడు (521 BC) మరియు చంపబడ్డాడు. డారియస్ I గ్వామాటా తర్వాత వచ్చాడు." కానీ, పైన పేర్కొన్న చార్ట్‌లో ఉన్నట్లుగా తప్పుడు స్మెర్డిస్ (లేదా బర్దియా) లెక్కించబడితే, సైరస్ పర్షియాలో ఇంకా నిలబడని ముగ్గురు రాజులలో లెక్కించబడడు మరియు ముగ్గురి జాబితా, ఆపై నాల్గవది ఈ క్రింది విధంగా ఉంటుంది: కాంబిసెస్ II (530-522 BC పైన పేర్కొన్న చార్ట్ తేదీలను ఉపయోగిస్తుంది), స్మెర్డిస్ (522 BC), డారియస్ హిస్టాస్పెస్ (522-486 BC), మరియు Xerxes I (486-465 BC). అసలు రూపురేఖల్లో చెప్పబడినట్లుగా, పర్షియన్ రాజులలో అత్యంత ధనవంతుడు మరియు శక్తిమంతుడు Xerxes I -- బహుశా బుక్ ఆఫ్ ఎస్తేర్ యొక్క అహస్వేరస్. అతను గ్రీస్‌పై దండెత్తాడు కానీ సలామిస్‌లో ఓడిపోయాడు (480 BC), ఇది పర్షియాను క్షీణించింది మరియు గ్రీస్ ఆధిక్యతలో చివరకు పర్షియా 330 BCలో గ్రీకు రాజు, అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్ చేతిలో పతనమైంది, దాని క్షీణత సమయంలో పర్షియా రాజులు పరిపాలించారు, చూడండి చార్ట్ ఇప్పటికే ప్రస్తావించబడింది. 3 మరియు 4 శ్లోకాలు అలెగ్జాండర్ ది గ్రేట్ మరియు అతని గ్రీషియన్ రాజ్యం గురించి ప్రస్తావించాయి. అతను క్రీ.పూ. 323లో మరణించినప్పుడు, అతని రాజ్యం వంశపారంపర్యంగా సంక్రమించలేదు కానీ అతని సమర్థులైన జనరల్స్ మధ్య విభజించబడింది -- వీరిలో సమర్థులైన సెల్యూకస్ I నికేటర్ మరియు టోలెమీ, సిరియా మరియు మొత్తం తూర్పును స్వీకరించారు మరియు ఈజిప్టు లిబియా మరియు

ఇథియోపియాతో (వి చూడండి. . 34), వరుసగా, వీరి రాజవంశాలు వరుసగా 63 BC మరియు 30 BCలలో రోమన్లచే స్వాధీనం చేసుకునే వరకు పాలించబడ్డాయి మరియు ఈ అధ్యాయంలో వరుసగా "ఉత్తర రాజు" మరియు "దక్షిణ రాజు"గా సూచించబడ్డాయి.

ఆంటియోకస్ ఎపిఫనెస్ "ఉత్తర రాజు"గా ఉన్న కాలం వరకు ఉత్తర "రాజు" మరియు "దక్షిణాది రాజు" మధ్య సంబంధాల యొక్క సారాంశాన్ని 5 నుండి 20 వచనాలు అందించాయి.

21 నుండి 35వ వచనాలు ఆంటియోకస్ ఎపిఫానెస్ కాలంతో మరియు "దక్షిణ రాజు"తో మరియు పాలస్తీనాలోని యూదులతో దేవునితో "ఒడంబడిక" కింద అతని సంబంధాలు -- 22 మరియు 32 వచనాలలో ప్రస్తావించబడిన "ఒడంబడిక". పూర్వ భాగంలోని "ఒడంబడిక యొక్క యువరాజు" యూదు ప్రధాన పూజారి, బహుశా ఓనియాస్ III, 2 మక్కబీస్ 4:33-38 ప్రకారం హత్య చేయబడ్డాడు. "కిట్టిమ్ ఓడలు: 30వ వచనంలో పండితుల ఉమ్మడి సమ్మతితో రోమ్ నౌకలుగా గుర్తించబడ్డాయి. కనీసం రెండు అనువాదాలు (మోఫాట్ మరియు గుడ్‌స్పీడ్) రోమన్లు లేదా రోమ్‌లను కలిగి ఉన్నాయి. ("కిట్టిమ్" అనేది సైప్రస్ ద్వీపంలో మొదట ఉపయోగించబడింది, కానీ దాని పశ్చిమాన మధ్యధరా సముద్రం మీదుగా ఇతర ప్రాంతాలకు ఉపయోగం విస్తరించింది.

32 నుండి 35 వచనాలు మక్కబీల కాలాన్ని సూచించవచ్చు. 35వ వచనం క్రైస్తవ కాలపు సూచనగా కూడా ఉంటుందని కొందరు భావిస్తున్నారు -- ప్రధానంగా గ్రీషియన్ ఆధిపత్యం ముగిసే సమయానికి అది రోమన్‌లకు చేరింది, అయితే రెండవది చరిత్ర ముగింపు వరకు. కానీ పిడివాదం అనుకూల లేదా వ్యతిరేకత అవివేకంగా కనిపిస్తుంది.

36 నుండి 39 వరకు ఉన్న పద్యాలు వైవిధ్యంగా వివరించబడ్డాయి -- కొన్ని వాటిని రోమ్‌కు వర్తింపజేస్తున్నాయి -- దాని రాజు (చక్రవర్తి). ఇతరులు వాటిని ఆంటియోకస్ ఎపిఫేన్స్ యొక్క నిరంతర మరియు సాధారణీకరించిన వివరణగా మాత్రమే చూస్తారు -- చక్రవర్తి పంపిన సైనిక నాయకుడికి ఇది సమానంగా వర్తిస్తుంది. 37వ వచనం ముఖ్యంగా తమ్ముజ్ లేదా అడోనిస్ యొక్క ఆరాధన పట్ల ధిక్కార వర్ణనను కలిగి ఉండవచ్చు, ముఖ్యంగా స్త్రీలను అలాగే ఇతర ఏ ఇతర స్థానిక దేవుడి ఆరాధనను కూడా

ఆకర్షిస్తుంది. అతను బదులుగా విదేశీ దేవుని సహాయంపై ఆధారపడతాడు (vs.38-39).

40వ వచనం నుండి 45 వరకు వివిధ రకాలుగా అన్వయించబడ్డాయి, కొందరు 40వ వచనంలో "అతడు" అని భావించడం మునుపటి పేరాలోని "రాజు"ని సూచిస్తుంది. అది సరైనదేనా కాకపోయినా, ఇది ఇప్పటికీ వర్తించవచ్చు మరియు బహుశా రోమన్ చక్రవర్తి లేదా ఈజిప్ట్ మరియు సిరియా (పాలస్తీనాతో సహా)లో అతని సైనిక కమాండర్‌కు "దక్షిణ రాజు" మరియు "ఉత్తర రాజు" ఒకేలా వ్యతిరేకించారు. " (ఇప్పటికీ తప్పనిసరిగా ఆంటియోకస్ ఎపిఫనెస్) ఆ తరువాతి ఇద్దరి ఆధిపత్యం రోమ్‌కు వెళ్లబోతున్నది. మరికొందరు అది కనీసం సంకేతాత్మకంగా కూడా కాల ముగింపుని సూచిస్తుందని భావిస్తారు -- 40వ వచనంలోని "అతడు" అనేది క్రీస్తు విరోధిని సూచిస్తుంది (ప్రకటన 20:7-10లో సాతాను యొక్క ప్రధాన మానవ ఏజెంట్ అని భావించబడుతుంది), మరియు అది ప్రతీకాత్మకంగా "ఉత్తర" మరియు "దక్షిణ" రాజులు అతనికి వ్యతిరేకతను సూచిస్తారు. అది, ఏది ఏమైనప్పటికీ, బుక్ ఆఫ్ డేనియల్‌లో ఇప్పటివరకు వాటి యొక్క ప్రాతినిధ్యాలతో ఒక పాత్రను కేటాయించింది. మరియు 40వ వచనంలోని "అంత్య సమయం" అనేది గ్రీసియన్ సామ్రాజ్యం యొక్క ముగింపును సూచించే అవకాశం ఉంది, ఎందుకంటే దాని చివరి అవశేషాలు రోమ్ సార్వభౌమాధికారం క్రిందకు వస్తాయి. కానీ రోమన్ పాలన డేనియల్ ప్రజలకు కష్టాల ముగింపు అని అర్థం కాదు.

అధ్యాయం 8

ది టైమ్ ఆఫ్ ది ఎండ్

అధ్యాయం 12

1. 1-4 వచనాలు: చెత్త ఇంకా రాబోతుంది -- యూదుల రాజ్యం అంతం, కానీ దేవునికి విధేయత చూపే ప్రజలు కాదు, వారు సహజంగా లేదా శత్రువుల చేతిలో చనిపోవచ్చు, ఎందుకంటే శాశ్వతమైన ప్రతిఫలానికి పునరుత్థానం కావడం -- నీతిమంతులకు "నిత్యజీవం", మరియు అన్యాయానికి "నిత్య ధిక్కారం" -- కొత్త నిబంధన బోధించేది కాలం ముగిసే సమయానికి (యోహాను 5:28-29; 6:39 ,40,44,54; 11:24; 1 కొరింథీయులు 15:20-24). ఇది 4వ వచనం యొక్క "సమాప్తి సమయం" కావచ్చు. అలా అయితే, ఈ అధ్యాయంలో ఉన్నవన్నీ ఆ సమయానికి ముందు అర్థం చేసుకోలేవని వచనం చెబుతూ ఉండవచ్చు.

	ఎక్కువ లేదా తక్కువ సమస్యాత్మకంగా వివరించబడిన తేదీల వలె ఇది నిజం కావచ్చు. ఎందుకంటే, క్రీస్తు కూడా భూమిపై ఉన్నప్పుడు, కాలం ఎప్పుడు వస్తుందో తెలియదు (మత్తయి 24:36), 2. 1వ వచనం మళ్లీ: ఇది "ఒక దేశం ఉన్నప్పటి నుండి అదే కాలం వరకు ఎన్నడూ లేని కష్టకాలం" గురించి ప్రస్తావించింది. జెరూసలేం నాశనం మరియు యూదుల రాజ్యం యొక్క ముగింపు (క్రీ.శ. 70లో సంభవించిన) యేసు ఇలా వర్ణించాడు: "ప్రపంచం ఆరంభం నుండి ఇప్పటి వరకు లేని గొప్ప శ్రమ అప్పుడు ఉంటుంది, లేదు, ఎప్పటికీ ఉండదు" (మత్తయి 24:21). కాబట్టి యేసు మరియు డేనియల్ ఒకే సంఘటనను సూచిస్తూ ఉండవచ్చు. యేసు యెరూషలేము మరియు జుడియాలో ఉన్న తన శిష్యులకు తప్పించుకోవడానికి సూచనలను ఇచ్చాడు మరియు యుసేబియస్ యొక్క మతసంబంధ చరిత్ర ప్రకారం, "వారు నగరం నుండి బయలుదేరి, పెల్లా అని పిలువబడే జోర్డాన్ అవతల ఒక నిర్దిష్ట పట్టణంలో నివసించారు" (పుస్తకం III, అధ్యాయం 5). మైఖేల్, "ప్రధాన దేవదూత" (జూడ్ 9), డేనియల్ 10:13లో ఇప్పటికే ప్రస్తావించబడింది, 21 క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో దేవుడు ఉపయోగించినట్లు, డేనియల్‌ను "నీ ప్రజల పిల్లల కోసం నిలబడే గొప్ప యువరాజు" అని బోధించే వ్యక్తి "ఆ సమయంలో [ఈ అధ్యాయంలో ప్రస్తావించబడింది] మైఖేల్ లేచి నిలబడతాడనే భరోసాతో వర్ణించాడు. " -- స్పష్టంగా దేవుని నిజమైన ప్రజలకు సహాయం చేయడానికి. మరియు జెరూసలేం నాశనం కాబోతున్నప్పుడు పెల్లాకు పారిపోవడానికి పరిశుద్ధులకు సహాయం చేయడానికి అతను నియమించబడి ఉండవచ్చు. 3. 5-7 వచనాలు: "ఈ అద్భుతాల ముగింపు ఎంతకాలం ఉంటుంది?" అని డేనియల్ ప్రశ్నించినప్పుడు. అతనికి చెప్పబడింది, "ఇది కొంత సమయం, సార్లు మరియు ఒకటిన్నర కాలం ఉంటుంది; మరియు వారు పవిత్ర ప్రజల శక్తిని ముక్కలు చేసిన తర్వాత, ఇవన్నీ పూర్తవుతాయి." 7:23-28లో ఊహించినట్లుగా అదే విషయాన్ని ప్రస్తావించడం అసంభవం కాదు. వివరించిన సమయ మూలకం అంటే 3 1/2 సంవత్సరాలు లేదా 1,260 రోజులు, ఒక రోజు సంవత్సరాన్ని సూచిస్తుంది; లేదా ఇది కేవలం పరిమిత వ్యవధిలో నిరవధిక సూచనగా ఉండవచ్చు -- ఇది సమయం ముగిసే వరకు విస్తరించదు. ఇది ప్రకటన 11:14 వరకు, "ప్రపంచ రాజ్యం మన ప్రభువు

	మరియు అతని క్రీస్తు రాజ్యంగా మారింది" వరకు సూచించవచ్చు -- ఇది క్రమంగా, 4. 8-9 వచనాలు: కానీ, డేనియల్ ఇలా అన్నాడు: "నేను విన్నాను, కానీ నాకు అర్థం కాలేదు: అప్పుడు నేను, ఓ నా ప్రభువా, ఈ విషయాల గురించి ఏమి చెప్పాను? మరియు అతను ఇలా అన్నాడు, డేనియల్, వెళ్ళు, పదాలు ముగింపు వరకు మూసుకుని మరియు సీలు ఉంటాయి," ఇది వెంటనే ముందు శ్లోకాలలో చెప్పబడిన ముగింపు, ఇది కాలం ముగియడానికి ముందు లేదా 2-4 వచనాలలో ఉద్దేశించబడినదేనా? సమయం ముగింపులో ఉండాలా? ఈ గమనికలను వ్రాసిన రచయిత మునుపటిది ఊహించడానికి పిరికిగా సాహసం చేస్తాడు, కానీ పిడివాదంగా ఉండటానికి నిరాకరిస్తాడు. 5. 10వ వచనం: డేనియల్ ఇంకా ఇలా చెప్పబడింది: "చాలా మంది తమను తాము శుద్ధి చేసుకుంటారు, మరియు తమను తాము తెల్లగా చేసుకుంటారు మరియు శుద్ధి చేయబడతారు; కానీ దుర్మార్గులు చెడుగా చేస్తారు: మరియు దుర్మార్గులలో ఎవరూ అర్థం చేసుకోరు, కానీ జ్ఞానవంతులు అర్థం చేసుకుంటారు." డేనియల్‌కు వెల్లడి చేయబడిన అన్ని రహస్యమైన విషయాలను అర్థం చేసుకోవడానికి ఇది సూచించకపోవచ్చు, ఎందుకంటే అతను వాటన్నింటిని అర్థం చేసుకోలేదు. కానీ అది భూసంబంధమైన జీవితానికి సంబంధించిన ఖర్చుతో సంబంధం లేకుండా భగవంతుని పట్ల విశ్వసనీయతతో మరియు దాని ద్వారా మాత్రమే అంతిమ ఆశీర్వాదాన్ని పొందగలదని తెలుసుకోవడానికి తగినంత అవగాహనను సూచించాలి. ఎందుకంటే 2 మరియు 3 వచనాలలో సూచించినట్లుగా మరణం అంతం కాదు. 6. 11-13 వచనాలు: ఇవి మళ్లీ కాలాలతో సంబంధం కలిగి ఉంటాయి, వీటిని వివిధ రకాలుగా అన్వయించారు, ఎందుకంటే ఏదైనా వివరణను ఖచ్చితంగా చేయడానికి తగినంత సమాచారం లేదు. మరియు ఏమి చెప్పబడినప్పటికీ, డేనియల్ దాని అర్థాన్ని ఖచ్చితంగా అర్థం చేసుకోవచ్చని ఊహించలేదు. "అయితే చివరి వరకు వెళ్ళు, ఎందుకంటే మీరు విశ్రాంతి తీసుకుంటారు మరియు రోజుల చివరిలో మీ స్థలంలో నిలబడతారు" అని అతనికి చెప్పబడింది. బహుశా అతని "విశ్రాంతి" అతని మరణానికి మరియు పునరుత్థానానికి మధ్య ఉండవచ్చు, ఆ సమయంలో అతను తన "చాలా, రోజుల ముగింపులో" నిలబడతాడు -- బహుశా భూమిపై

	సమయం ముగింపులో, క్రీస్తు లేవడానికి వచ్చినప్పుడు 1-4 వచనాలను చర్చించడంలో పైన పేర్కొన్న భాగాల ప్రకారం చనిపోయినవారు. కానీ 4వ వచనంలోని "అంత్య సమయం" అనేది 11-12 వచనాలలో పేర్కొన్న కాలాల ముగింపుతో సమానం కానవసరం లేదు, ఈ క్రింది విధంగా: "మరియు నిరంతర దహనబలి తీసివేయబడిన సమయం నుండి, మరియు నిర్జనమైన అసహ్యము వేయి రెండు వందల తొంబై రోజులు ఉంటుంది, వెయ్యి మూడు వందల ముప్పై రోజులు వేచి ఉండి వచ్చువాడు ధన్యుడు." ఇది భూమిపై ఉన్న కాలంతో సమానం కావడానికి ఉద్దేశించబడినట్లయితే, యేసు, భూమిపై ఉన్నప్పుడు, అతను మళ్లీ వచ్చే సమయం ఎందుకు తెలియలేదు (మత్తయి 24:36)? మరోవైపు, అది దాని కోసం ఉద్దేశించబడినట్లయితే, ప్రారంభ స్థానం ఏమిటి - అంటే, "నిరంతర దహనబలి"ని తీసివేయడం మరియు "వినాశనం చేసే హేయమైన" ఏర్పాటు ఏమిటి? (1) క్రీ.పూ. 168లో ఆంటియోకస్ ఎపిఫనెస్ జెరూసలేంలోని ఆలయాన్ని అపవిత్రం చేశారా? లేదా (2) రోమన్లు జెరూసలేం మరియు దేవాలయాన్ని నాశనం చేయడంతో సంబంధం కలిగి ఉన్నారా (మత్తయి 24: 15-18), వీటిలో మునుపటిది ఒక రకమైనది? లేదా (3) ఆడమ్ క్లార్క్ మరియు మరికొందరి ప్రకారం, "దేవుని శాసనాలు, అతని ఆరాధన మొదలైన వాటికి బదులుగా ఏదైనా ప్రత్యామ్నాయం చేయబడిన లేదా దానికి విరుద్ధంగా ఏర్పాటు చేయబడినది" అని అర్థం చేసుకోవడానికి "నిర్మూలన చేసే అసహ్యకరమైనది". ? అంతేకాకుండా, రెండోది అయితే, డేనియల్‌కు అందించిన సమాచారంలో ఏ తదుపరి సంఘటన ఉద్దేశించబడింది మరియు మనం ఎలా తెలుసుకోవాలి? అలాగే, మాకు రెండు టెర్మినల్ తేదీలు ఉన్నాయి -- 1,290 రోజులు మరియు 1,335 రోజులు, తేడా 45 రోజులు లేదా నెలన్నర. ఇవి ముగింపు సమయం యొక్క ప్రారంభాన్ని మరియు ముగింపును సూచిస్తాయా లేదా మరేదైనా? మరియు, వాటిని అక్షరార్థమైన రోజులుగా తీసుకోవాలా లేదా యెహెజ్కేలు 4:6లో మరియు బహుశా ఇతర ప్రవచనాత్మక సందర్భాలలో వలె ఒక సంవత్సరాన్ని సూచించే రోజుగా అర్థం చేసుకోవాలా? ఏది ఏమైనప్పటికీ, ఈ గణాంకాలు 168 BC లేదా AD 70తో ప్రారంభమైతే భూమిపై కాల ముగింపుని సూచించలేవు. 168 BC తర్వాత ఒక ;సంవత్సరం, 1,290 సంవత్సరాలు మరియు 1,335 సంవత్సరాలు అంటే 1,335 సంవత్సరాలు అంటే మనల్ని AD 1132కి

మాత్రమే తీసుకువస్తుంది మరియు క్రీ.శ.1177, వరుసగా. లేదా, AD 70ని అనుసరిస్తే, అది ఇప్పటికీ మనల్ని వరుసగా AD 1360 మరియు AD 1405కి మాత్రమే తగ్గిస్తుంది. కానీ, అవి భూమిపై సమయం ముగిసే సమయానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తే, ఇప్పటికే గడిచిన సంఘటన, ఏదైనా ఉంటే, ప్రారంభ బిందువును సూచిస్తుంది, తద్వారా ముగింపు దాదాపు ఇక్కడకు వచ్చిందని మనం తెలుసుకోవచ్చు,

అయినప్పటికీ, పైన పేర్కొన్న టెర్మినల్ తేదీలు సమయం ముగింపును సూచించకపోతే, అవి దేనిని సూచిస్తాయి మరియు మనం ఎలా తెలుసుకోవాలి? అలాగే, ప్రారంభ తేదీగా పనిచేసే "నిర్మూలన చేసే అసహ్యత" ఏమిటి? ఆడమ్ క్లార్క్ ఈ క్రింది వాటిని సూచిస్తున్నాడు: "అడ్రియన్ ఆలయం, జెరూసలేంలో దేవుని ఆలయం స్థానంలో నిర్మించబడింది [సుమారు AD 135], సెయింట్ సోఫియా చర్చి ఒక మహమ్మదీయ మసీదుగా మారింది [AD 1453], &c., &c., అని పిలవవచ్చు. క్రీ.శ. 612లో పుట్టుకొచ్చిన మహమ్మదీయ మతం అసహ్యకరమైనది కావచ్చు. ఆ సమయం నుండి 11వ శ్లోకంలో వెయ్యి రెండు వందల తొంభై సంవత్సరాలుగా లెక్కిస్తే, అది మనల్ని 1902కి తీసుకువెళుతుంది. ఈ గణన ప్రకారం, ఫాల్స్ ఫాఫెట్ యొక్క మతం ప్రపంచంలో ప్రబలంగా ఉండదు, దీని నుండి ప్రస్తుత సంవత్సరం, 1825, కేవలం డెబ్బై ఏడు సంవత్సరాల దూరంలో ఉంది.

అది ఒక "బహుశా" మాత్రమే అయినప్పటికీ, ఒక నిశ్చయతగా పేర్కొనబడలేదు. కానీ స్ట్రాబ్, తన బైబిల్ విశ్లేషణ, పేజీలు 129-32లో, "బహుశా," "బహుశా," లేదా "బహుశా," లేకుండానే అన్ని సమయ వ్యవధులు ఖచ్చితంగా పని చేసాడు మరియు "సుమారు AD 2370" యొక్క చివరి తేదీతో ముందుకు వచ్చాడు. " కాబట్టి, బలహీనతలు మరియు అసమానతలను దృష్టిలో ఉంచుకుని, మేము ఇప్పుడు అతని ప్రకటనల సమీక్షను అనుబంధిస్తాము.

అధ్యాయం 9

స్ట్రాబ్ యొక్క విశ్లేషణ "విశ్లేషణ"

మొదటిది: (1) 8:13-14 యొక్క 2300 "సాయంత్రాలు మరియు ఉదయం" అంటే 1,150 రోజులు అని అర్థం మరియు అభయారణ్యం యొక్క నిర్జన సమయం మరియు దాని కారణం మధ్య "నిరంతర దహనబలి" నిలిపివేయడం అనే వాస్తవాన్ని విస్మరించడం ఆంటియోకస్ ఎపిఫానెస్ ద్వారా మరియు జుడాస్

	మక్కాబియస్ నాయకత్వంలో దాని ప్రక్షాళన మరియు అన్ని త్యాగాల పునరుద్ధరణ, మరియు (2) అదేవిధంగా ఆంటియోకస్ ఎపిఫనెస్ "ఆలయాన్ని పాడు చేసాడు" అని జోసెఫస్ (యూదుల యుద్ధాలు, I, 1:1) యొక్క సాక్ష్యాన్ని విస్మరించడం, మరియు [కేవలం] మూడు సంవత్సరాల ఆరు నెలల పాటు రోజువారీ త్యాగం చేసే స్థిరమైన అభ్యాసానికి స్వస్తి చెప్పండి," ఇది సుమారుగా 1,150 రోజులు, (3) అతను 2,300 రోజులను నిర్దిష్టంగా మరియు ప్రతి రోజు సానుకూలంగా సూచించేలా చేశాడు సంవత్సరం -- అందుకే, 2,300 సంవత్సరాలు, 170 BCతో మొదలై AD 2130తో ముగుస్తుంది. (అది దాని మొదటి నెరవేర్పు;రెండవది, ప్రతి స్ట్రాబ్, AD 70లో రోమన్లచే ఆలయాన్ని నాశనం చేయడంతో ప్రారంభమైంది మరియు AD 2370లో ముగుస్తుంది). (ఈ నోట్స్‌లో 1 మక్కాబీస్ కాలక్రమం ఆధారంగా ఉపయోగించిన క్రీ.పూ. 168కి బదులు క్రీ.పూ. 170లో మనం కార్ప్ చేయనవసరం లేదు. కానీ పునరుద్ధరణ దేవునికి ఆమోదయోగ్యం కాదనే వాస్తవాన్ని స్ట్రాబ్ విస్మరించినందుకు నిరసనగా ఇది కనిపిస్తుంది. బైబిల్ మద్దతు ఏదీ ఉదహరించబడలేదు లేదా అందుబాటులో ఉన్నట్లు కనిపించదు, అయినప్పటికీ అతను ఈ క్రింది వాటిలో ఎక్కువగా సూచించాడు). రెండవది: అతను "'జస్టిఫైడ్' లేదా 'క్లీన్స్డ్' అభయారణ్యం గురించి మాట్లాడుతున్నాడు, ఇది కొంతవరకు అసంగతమైనది. అతని హేతువు ఏమిటంటే: "సాధారణ సంస్కరణల్లో "క్లీన్డ్" (త్సాడక్) అని అనువదించబడిన హీబ్రూ పదానికి, అక్షరాలా, "ఆమోదించబడిన నీతిమంతుడు" లేదా "న్యాయమైనది" అని అర్థం. అయినప్పటికీ అది జెరూసలేంలోని దేవాలయం యొక్క అభయారణ్యం, క్రీస్తు కాదు, డేనియల్. కలుషితమైందని మరియు దాని సేవలను శుభ్రపరిచే వరకు (లేదా స్ట్రాబ్ నిబంధనలను ఉపయోగించేందుకు "ఆమోదించబడిన నీతి" లేదా "న్యాయబద్ధం"), 2,300 సాయంత్రాలు మరియు ఉదయం తర్వాత లేదా దాదాపు AD 2130, యూదుల ముందు (అందుకే ఎవరైనా, "మొదట యూదుడు," రోమన్లు 1:16.) అతనిచే ఆమోదయోగ్యమైన ఆరాధన చేయవచ్చు! ఆలయ ప్రక్షాళనను యూదులు క్రీస్తును అంగీకరించడంతో సమానం చేయడానికి -- అతను ఇలా అన్నాడు: (1) "క్రీస్తును నిజమైన మరియు దేవుని ఆమోదం పొందిన వ్యక్తిగా వారు అంగీకరించేంత వరకు వారి కోసం ఆమోదించబడిన అభయారణ్యం ఏదీ లేదు. ," మరియు (2) "యూదులు 'న్యాయమైన' లేదా 'శుద్ధి చేయబడిన' అభయారణ్యం అంటే క్రీస్తును

	అంగీకరించినప్పుడు 2300 సంవత్సరాలు ముగుస్తాయి." అంటే అతని వివరణలో ఏదో తప్పు ఉందని అర్థం. మూడవది: అతని "డేనియల్ 12 యొక్క సమయ కాలాలు" కూడా ఏకపక్షంగా, గందరగోళంగా మరియు కొన్ని అంశాలలో సరిదిద్దలేనంత విరుద్ధంగా ఉన్నాయి. [స్టాబ్ మొదట కోట్ చేయబడుతుంది, ఆపై మా వ్యాఖ్యలు అనుసరించబడతాయి. 1. "యూదులను అనుసరించడం" క్రీస్తుని తిరస్కరించడం (రోమా. 11:8), 1260 సంవత్సరాల కాలం (Dan.12) యొక్క 'ముగింపు సమయంలో' ముగిసే వారి మార్పిడి కాలం ఉంటుంది. :1-3; రోమా. 11:12, 15, 23, 25)." <u>వ్యాఖ్యానించు</u>t: స్పష్టంగా, V.4 నుండి డేనియల్ 12:1-3 కోసం [స్టాబ్ "ది టైమ్ ఆఫ్ ది టైమ్" అనే పదాన్ని పొందాడు మరియు చనిపోయినవారు లేచినప్పుడు భూమిపై ఉన్న కాలానికి వర్తింపజేయడం ఆ వచనం నుండి కనిపిస్తుంది. అయితే అతను దానిని అంతగా పాటించడం లేదనేది త్వరలోనే తేలిపోతుంది. (బదులుగా, అతని గణనల ప్రకారం, వెంటనే దిగువన గుర్తించబడాలి, పరిశీలనలో ఉన్న 1,260 సంవత్సరాల కాలం దాదాపు AD 2130 నాటికి ముగుస్తుంది, ఇది దాదాపు AD 870 నాటికి ప్రారంభమై ఉంటుంది. అంటే యూదుల పైన పేర్కొన్న కాలం అని కూడా అర్థం. మార్పిడి, దాని ప్రారంభం పేర్కొనబడలేదు, AD 2130 తర్వాత ముగియదు.) 2. "డిసోలేషన్' (Dan.12:13-14)ని "కష్టాల సమయం" (Dan.12:1) అని కూడా పిలుస్తారు, అందుకే ఆ కాలం యొక్క 'ముగింపు సమయంలో' ముగుస్తుంది [ఒత్తిడి జోడించబడింది] (సుమారు AD 2130.)" వ్యాఖ్య: ఇది పైన పేర్కొన్న తేదీని స్పష్టంగా తెలియజేస్తుంది. కానీ 12:13-14లో అతను ప్రస్తావించిన భాగం (12:11-12 కావచ్చు, 14వ వచనం లేనందున) అతను పేర్కొన్న "నిర్మూలన" కోసం, దాని వ్యవధిని "వెయ్యి రెండు వందల తొంభై రోజులు" అని పేర్కొంది. "లేదా, [స్టాబ్ లెక్కించినట్లుగా, 1290 సంవత్సరాలు, ఇది దాదాపు AD 2160లో ముగుస్తుంది, 30 సంవత్సరాల క్రితం AD 2130కి బదులుగా -- అతను స్పష్టంగా పేర్కొనని తేదీ. మరియు అతను పూర్తి చేయడానికి ముందు, అతనికి "క్రీ.శ. 2370లో ముగుస్తుంది" లేదా దాదాపు 110 సంవత్సరాల తర్వాత కూడా మరొక కాలం ఉంటుంది.

3. "పరిశీలనలో ఉన్న 2300 సంవత్సరాల 1260 సంవత్సరాల కాలం (ఒక సమయం, సమయాలు మరియు ఒకటిన్నర) (Dan.12:7-10) మరియు 'ముగింపు సమయం' మధ్య, ప్రాథమికమైనది యూదుల మార్పిడి కాలం (డాన్. 12:7-10), భాషలో వివరించబడింది, 'అనేక మంది తమను తాము శుద్ధి చేసుకుంటారు, మరియు తమను తాము తెల్లగా చేసుకుంటారు మరియు శుద్ధి చేయబడతారు' (రోమ్.11:15-24 చూడండి). ఈ మార్పిడి ఉద్యమం, డేనియల్ ఈ నిర్జన కాలం యొక్క వాస్తవ సమయాన్ని 1290 సంవత్సరాలకు పొడిగించాడు (Dan.12:9-11)."

వ్యాఖ్య: ఇక్కడ 12:7-10 యొక్క 1,260 సంవత్సరాలు పైన ఉన్న నం. 1లోని 12:1-3తో సమం చేయబడుతున్నాయి, ఇది నిస్సందేహంగా సరైనది. కానీ చెప్పబడిన వాటిలో మిగిలినవి స్పష్టంగా సరిదిద్దలేని వ్యత్యాసాన్ని ప్రదర్శిస్తాయి. ఇది "1260 సంవత్సరాల ముగింపు మధ్య. . . . (Dan.12:7-10), మరియు పరిశీలనలో ఉన్న 2300 సంవత్సరాల 'ముగింపు సమయం' మధ్య విరామాన్ని ఉంచుతుంది, ఇది "మార్పిడి యొక్క ప్రాథమిక కాలాన్ని కలిగి ఉంది యూదుల" (Dan.12:1-3).

మరో మాటలో చెప్పాలంటే, "1260 సంవత్సరాల కాలం (Dan.12:1-3) యొక్క 'ముగింపు సమయంలో' ముగిసే వారి మార్పిడి కాలం" అని మొదట చెప్పబడినది ఇప్పుడు "మధ్య" మరియు ఒక తరువాత 2300 సంవత్సరాల కాలం ముగిసింది. (ఇది పైన ఉన్న నం.2 ప్రకారం, "సుమారు AD 2130"తో ముగుస్తుంది), మరియు దీనిని "యూదుల మార్పిడికి సంబంధించిన ప్రాథమిక కాలం (Dan.12:1-3)" అని పిలుస్తారు.

అలాగే, తదుపరి పేజీ, 132లో, ఇదే విధంగా పేర్కొనబడింది: "డేనియల్ 12:7 యొక్క 1260 సంవత్సరాలు యూదుల మార్పిడి కాలం ప్రారంభం (30 సంవత్సరాల కాలం, యూదుల మార్పిడి)తో ముగుస్తుంది." మరియు అది "1260 సంవత్సరాల కాలం (Dan.12:1-3) యొక్క 'ముగింపు సమయంలో' ముగుస్తుంది," పైన పదే పదే ఉదహరించబడింది మరియు ఇది ముగుస్తుంది అనే ప్రకటనకు పూర్తిగా విరుద్ధంగా ఉంది సుమారు AD 2100, స్ట్రాబ్ యొక్క పైన పేర్కొన్న లెక్కల ప్రకారం.

తదుపరి స్ట్రాబ్ డేనియల్ "ఈ నిర్జన కాలం యొక్క వాస్తవ సమయాన్ని 1290 సంవత్సరాలకు, 'ముగిసే సమయానికి' పొడిగించాడని లేదా పైన నం.2లో ఉన్న

దాని యొక్క పొడిగింపు అని చెప్పాడు. కానీ మేము అతనిని ఉద్దేశించినట్లు భావించాము. ఈ పొడిగింపు 30 సంవత్సరాలలో, యూదుల మార్పిడి యొక్క "ప్రాథమిక" లేదా "ప్రారంభ" కాలాన్ని 30 సంవత్సరాలకు పరిమితం చేయడానికి మేము అతని హేతువుగా భావించాము.

కానీ, అది నిజంగా 1,260 సంవత్సరాల నుండి 1290 సంవత్సరాలకు పొడిగింపు అయితే, వారి మార్పిడి కాలం ఏదైనా "Dan.12" యొక్క 1,260 సంవత్సరాల "ముగింపు సమయంలో" "ముగిసిపోతుంది" అని ఎందుకు పరిగణించకూడదు: 1-3" కూడా అదే విధంగా 30 సంవత్సరాల పొడిగింపుకు బదులుగా తరలించబడి, ఆ 30 సంవత్సరాల పొడిగింపుకు పరిమితం చేయబడిందా? అది కనీసం గుర్తించబడిన గందరగోళం మరియు వ్యత్యాసాన్ని తొలగిస్తుంది. ఈ క్రింది విధంగా అతని ప్రకటనతో ఇది మరింత అనుకూలంగా ఉంటుంది: "ఈ మార్పిడి ఉద్యమాన్ని ప్రదర్శించిన తర్వాత, డేనియల్ వాస్తవ సమయాన్ని 1290 సంవత్సరాలకు పొడిగించాడు." "మార్పిడి ఉద్యమం" కాకపోతే "వాస్తవ సమయం" దేనికి సంబంధించినది?

4. "యూదుల మతమార్పిడి విషయంపై ఇప్పటికీ, డేనియల్ 1335 సంవత్సరాలకు, 'అంత్య సమయం' కంటే 45 సంవత్సరాలకు, విషయానికి సంబంధించిన పేరులేని సంఘటనకు పొడిగించాడు. ఇది దాదాపు AD 2175లో ముగుస్తుంది (డాన్.12:12-13).

"యూదుల మార్పిడి ద్వారా వర్గీకరించబడిన మొత్తం కాలం సుమారు 75 సంవత్సరాలు ఉంటుంది."

వ్యాఖ్య: పైన పేర్కొన్నవన్నీ యూదుల మార్పిడికి సంబంధించిన మొత్తం 75 సంవత్సరాల కాలానికి కలిపితే, క్రాబ్ దానికి తగిన హేతువును ఇవ్వలేదు. డేనియల్ 12:1-3 యొక్క 1,260 సంవత్సరాల "ముగింపు సమయానికి" ముందు "X" సంవత్సరాల సంఖ్యతో ఎందుకు ప్రారంభించకూడదు మరియు దానిని అతను క్లెయిమ్ చేసిన 30 సంవత్సరాలు, ఆ తర్వాత అతను సెట్ చేసే 45 సంవత్సరాల వరకు పొడిగించకూడదు ముందుకు, మొత్తం 75 ప్లస్ "X" సంవత్సరాలు?

మళ్ళీ, ఒకే దర్శనం (అధ్యాయాలు 10-12) మరియు ఒకే అధ్యాయం (12)లో కూడా ఒక నిర్దిష్ట పాత్ర మరియు ఉద్దేశ్యం ప్రవచించబడిన కాలం (క్రాబ్ ద్వారా వివరించబడిన 3 1/2 సంవత్సరాలు) ఉండటం

	వింతగా అనిపించడం లేదు. 1,260 భవిష్య సంవత్సరాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నట్లుగా) ఆపై, స్ట్రాబ్‌కు, వెంటనే రెండుసార్లు, వరుసగా 1,290 మరియు 1,335 సంవత్సరాలకు విస్తరించాలా? మొదటి రెండు బొమ్మలు తప్పుగా ఉన్నాయా లేదా డేనియల్‌కు తెలియజేయబడిన సమాచారాన్ని సరఫరా చేస్తున్న ప్రభువు వేగంగా వరుసగా రెండుసార్లు తన మనసు మార్చుకున్నాడా? లేదా, స్ట్రాబ్ యొక్క వివరణకు భిన్నమైన వివరణ ఎక్కువగా ఉందా? నాల్గవది: "క్రీస్తు 'డేనియల్ ది ప్రవక్త ద్వారా చెప్పబడిన నిర్జనమైన అసహ్యకరమైన' (మత్త. 24:15) యొక్క రెండవ నెరవేర్పును అందించాడు, ఇది 70 నాటి టైటస్ చేత జెరూసలేంను పడగొట్టడం నుండి AD 2370 వరకు ముగుస్తుంది. "యూదులు వారి అభయారణ్యం సేవను పునరుద్ధరించడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు, వారి ప్రణాళికల యొక్క ప్రావిడెన్షియల్ ఓటమిగా రెండవ నెరవేర్పును అనుసరించడం చాలా సహజం. వారు క్రీస్తును నిజమైన మరియు దేవుని ఆమోదించిన వ్యక్తిగా అంగీకరించేంత వరకు వారికి ఎటువంటి ఆమోదిత అభయారణ్యం అంచనా వేయబడలేదు." వ్యాఖ్య: పైన పేర్కొన్నదాని ప్రకారం, క్రీస్తు డేనియల్‌తో చెప్పబడిన అన్నిటిని రద్దు చేసాడు మరియు స్ట్రాబ్ ద్వారా చాలా నిశితంగా అర్థం చేసుకున్నాడు, ఎందుకంటే అతను నిర్జనాన్ని మరో 195 సంవత్సరాలు లేదా AD 2370 వరకు పొడిగించాడు. స్ట్రాబ్ ప్రకారం, యూదులతో నిర్జనమైపోతుంది. క్రీస్తును "ఆమోదించబడిన అభయారణ్యం"గా అంగీకరించడం, కానీ దాదాపు AD 2370 వరకు ముగియదు, కనుక ఇది వారి అంగీకార సమయం గురించి ఉంటుంది. ఈ ప్రవచనాత్మక పునర్విమర్శలన్నింటిని మనం ఏమి చేయాలి, అవి నిజంగానే అయితే? స్ట్రాబ్ యొక్క అద్భుతంగా రూపొందించిన వివరణలో ఎదురయ్యే అన్ని సమస్యలతో, అతను దైవిక ఉద్దేశ్యం లేని బైబిల్ టెక్స్ట్‌లో చాలా ఎక్కువ చదివినట్లు మరియు నిస్సహాయంగా తనకు తాను విరుద్ధంగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. ఏది ఏమైనప్పటికీ, నెరవేరని జోస్యంతో ప్రేరేపిత పురుషుల వ్యవహారాల్లో ఇటువంటివి అసాధారణమైన దృగ్విషయం కాదు. ఖచ్చితంగా మనం పిడివాదం పట్ల జాగ్రత్త వహించడం మరియు అటువంటి ప్రాంతాలలో ఇతరుల అత్యంత

నిర్మాణాత్మక పథకాల పట్ల జాగ్రత్తగా ఉండటం మంచిది.

చివరగా, డేనియల్ కథనంలో వ్రాసిన ప్రతిదాని యొక్క ప్రాముఖ్యతను ఖచ్చితంగా మరియు పూర్తిగా అర్థం చేసుకోవడానికి ముందు మనం అంతిమ ముగింపు సమయం వరకు అతనితో పాటు వేచి ఉండవలసి ఉంటుంది. కానీ దేవుని అంగీకరించబడాలంటే మనం ఆయనకు విధేయత కలిగి ఉండాలని మరియు మన విధేయతను రాజీ పడే బదులు అవసరమైతే చనిపోవడానికి సిద్ధంగా ఉండాలని తెలుసుకోవటానికి మనం తగినంతగా అర్థం చేసుకోగలము. ఈ జీవితం అన్నింటినీ ముగించదు, కానీ దేవునికి మన ప్రతిస్పందనను బట్టి "నిత్య జీవితానికి" లేదా "అవమానం మరియు నిత్య ధిక్కారానికి" (12:2) పునరుత్థానం ఉంటుంది.

బైబిల్‌వే పబ్లిషింగ్

డిజిటల్ పుస్తకాలు

ఆంగ్ల

చేతులతో చేయని రాజ్యం

శరీరం, ఆత్మ మరియు ఆత్మ - మీరు చనిపోయినప్పుడు వారు ఎక్కడికి వెళతారు?

క్రీస్తు, దేవుని రహస్యం

జెనెసిస్ సృష్టికి ముందు సృష్టి

దేవుని సయోధ్య సందేశం

దేవుని పునర్నిర్మాణ ప్రక్రియ

ఎప్పుడూ అడిగే గొప్ప ప్రశ్నలు

పాపభరితమైన ప్రపంచంలో విముక్తి పొందడం

ది మ్యాన్ హూ వాజ్ గాడ్

అపోహలు - నమ్మండి లేదా నమ్మండి

ఇప్పుడు మరియు ఎప్పటికీ వాగ్దానం చేస్తుంది

నిజమైన పురుషులు దైవభక్తి గల పురుషులు

జీవితం యొక్క అద్భుతమైన పదాలు

విశ్వాసాన్ని నిరూపించడానికి లేఖనాలను వక్రీకరించడం

క్రాస్ నుండి పాఠాలు

లివింగ్ ఫర్ వన్ అదర్

గరిష్ఠ జీవితాన్ని గడపడం

సంగ్రహంగా బైబిల్

ఎస్పానోలా

లా క్రియేషన్ యాంటెస్ డెల్ జెనెసిస్
ఎల్ హోంబ్రే క్యూ ఫ్యూ డియోస్
అన్ రీనో నో హెచో కాన్ లాస్ మనోస్
క్రిస్టో ఎల్ మిస్టీరియో డి డియోస్
Viviendo Liberados en అన్ ముండో పెకామినోసో
మెన్సాజే డి రికన్సిలియాషన్ డి డియోస్
లా రివెలసియోన్ డి జీసస్ క్రిస్టో ఎ సు అపోస్టోల్ జువాన్
¿Qué పాసా కాన్ ఎల్ క్యూర్పో, ఎల్ అల్మా వై ఎల్ ఎస్పిరిటు?

BibleWay Publishing

thebiblewayonline.comలో మరిన్ని పాఠాలు అందుబాటులో ఉన్నాయి

వద్ద మమ్మల్ని సంప్రదించండిinfo.BiblewayPublishing@gmail.com